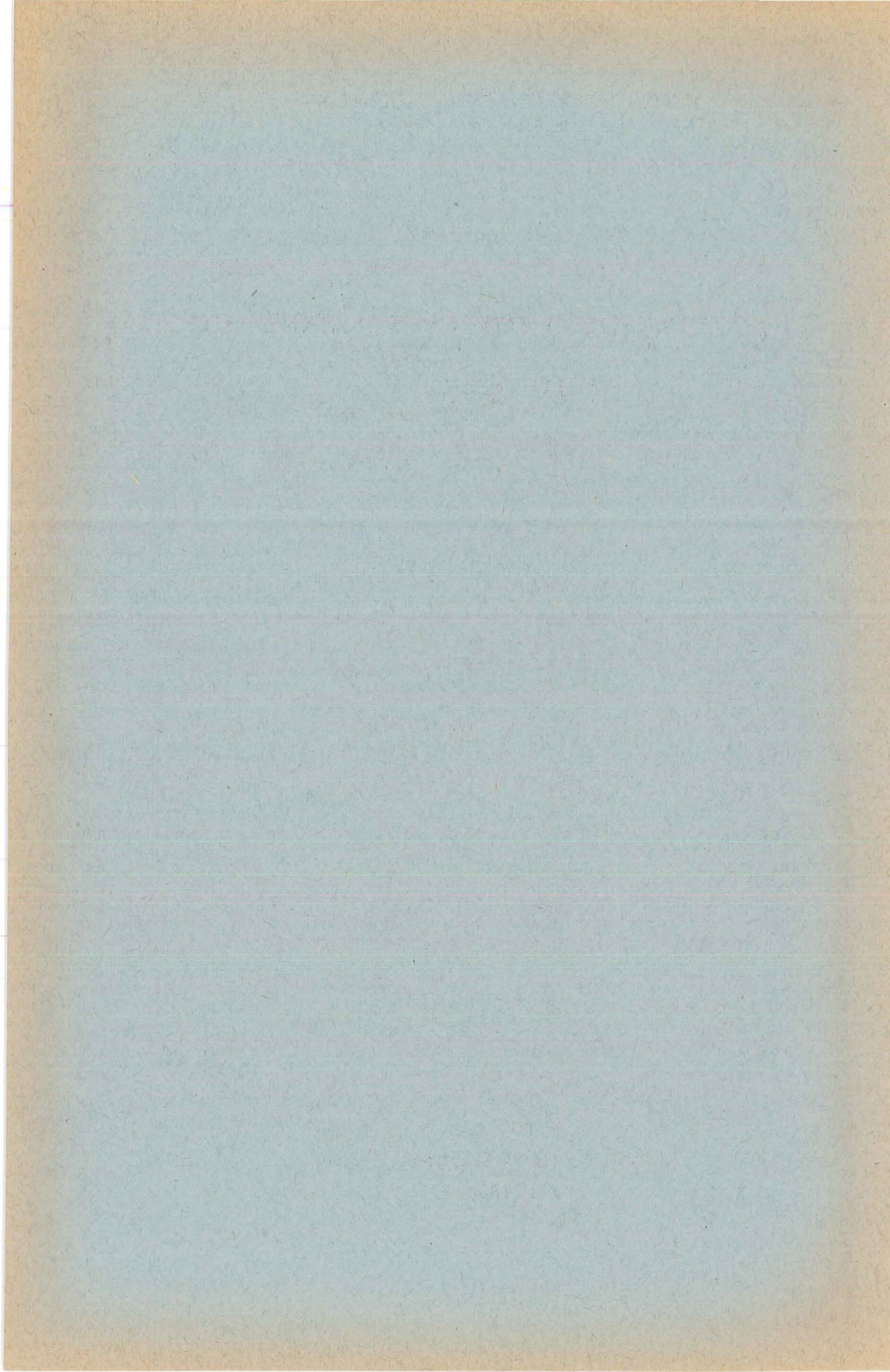

Årsberetning vedkommende Norges Fiskerier
1952 — Nr. 10

Fiskeriinspektørenes virksomhet 1951—52

Utgitt av
Fiskeridirektøren

A.S John Griegs Boktrykkeri, Bergen
1954

Årsberetning vedkommende Norges Fiskerier
1952 — Nr. 10

Fiskeriinspektørenes virksomhet
1951—52

Utgitt av
Fiskeridirektøren

A.S John Griegs Boktrykkeri, Bergen

1954

INNHold

Forord	5
Beretninger fra fiskeriinspektøren i Finnmark, R. Skotnes	7
Beretninger fra fungerende fiskeriinspektør i Troms, Bjørn Berg	23
Beretninger fra fiskeriinspektøren i Nordland, Nils Gjerde	46
Beretninger fra fiskeriinspektøren i Møre og Trønde- lag, Aksel Næss	57
Beretninger fra fungerende fiskeriinspektør for Vest- landet, Ola Haaland	71
Beretninger fra fiskeriinspektøren på Skagerak- kysten, L. E. Buvik	89

FORORD

Dette hefte inneholder beretninger om fiskeriinspektørens virksomhet i budsjettåret 1951/52 (1. juli 1951—30. juni 1952).

Fiskeridirektoratet, Bergen den 5. desember 1953.

Klaus Sunnanå.

Kr. Bratland.

Beretninger fra fiskeriinspektøren i Finnmark, R. Skotnes.

1. kvartal 1951/52.

Værforholdene. I begynnelsen av kvartalet, det vil si juli måned 1951, var værforholdene meget dårlig med dels regn og dels sludd. Dette hindret fisket og medførte dårlig tørk for den fisk som ble hengt på hjell. Det så en tid ut for at fisken skulle ta skade, særlig på steder som var utsatt for skodde. I begynnelsen av august ble værforholdene imidlertid betraktelig bedre og dette holdt seg ut kvartalet. Tørrfiskene ble kjørt på lager i overveiende god forfatning.

Seisnurpenotfisket. Som vanlig har interessen overveiende dreiet seg om dette fiske. Deltakelsen fra andre landsdeler var ikke så stor som i tilsvarende tidsrom foregående år. Dette antas delvis å skyldes at en del av de større skøyter har vært opptatt med sildefiske og hvalfangst lengere sør. Seisnurpenotfiske tok til på Østfinnmark, særlig i Varangerfjorden, og senere på Tanafjorden og utenfor Kjøllefjord. Lengere ute i perioden kom også stedene omkring Honningsvåg og Havøysund godt med. Derimot har dette fiske for den resterende del av Vestfinnmark vært en skuffelse. Størrelsen av seien har i dette kvartal i motsetning til fjorårets vært bedre. Det er således anvendt bare vel 15 % av kvantumet til fiskemel mot i fjor vel 18,4 %. Derimot utgjorde det saltede parti 7.465,5 tonn mot på samme tid i fjor 5.156,4 tonn. Også anvendelsen til filet er betraktelig større. Det samme gjelder det som er gått til ising, men ikke i så stor målestokk.

Line- og kveitefiske. Det øvrige fiske har i likhet med tidligere år foregått med line og kveitevad. Det oppfiskede kvantum kveite er noe mindre enn foregående år. Derimot er torskekvantumet omtrent det dobbelte mot i fjor. En større del av kvantumet er saltet. Hysekvantumet ligger vel 1 mill. kilo over fjorårets. Det meste av partiet er iset. Hysefisket har imidlertid — uvisst av hvilken grunn — tatt betraktelig av i årene etter krigen.

Avsetningsforholdene har på første hånd vært meget gode. Det har heller ikke vært mangel på kaiarbeidere. De aller fleste bruk har imidlertid hatt mangel på råstoff i forhold til brukenes kapasitet. Særlig har det gått sterkt ut over fileteringsanleggene og fryseriene. En del uer

har vært tilført, men kvantumet er likevel bare omtrent halvparten av fjorårets. Den overveiende del er fanget av norske trålere. Blåkveite har det også vært fanget en del av. Mesteparten er fanget på stor dybde nordost av Vardø og solgt til Vardø Fryseri og Kjøleanlegg A/S.

Sild. I følge oppgave fra Nordkapp herred gjennom fylket er det til herredet i uken 7. til 14. juli 1951 innbrakt 2.100 hl sild. Etter de undersøkelser jeg har foretatt er silden fanget i fjordene i Måsøy og levert til Sild- & Fiskeriindustrien A/S, Storbukt. Jeg er av den oppfatning at der ganske sikkert er fanget større mengder og brakt i land i Finnmark uten at jeg kan oppgi noen tall. Etter de konferanser jeg har hatt med fiskerne, forekommer det meg at man nå er inne i begynnelsen av en fetsildperiode. Alle tegn tyder i den retning. Feitsilden har jo nå i en årrekke vært borte fra kysten og fjordene.

Småhvalfangst og håkjerringfiske. Så vidt vites har hvalfangst utenfor kysten av dette distrikt bare vært drevet av farkoster med mannskap fra andre fylker. Noen stor deltakelse har det imidlertid ikke vært og fangstene har heller ikke vært særlig store. En del hvalkjøtt er medgått til bruk i husholdningen. Håkjerringfisket har derimot vært drevet av fiskere fra dette distrikt. Det har vært klaget over at fangstene ikke er blitt så store som ønskelig. De fleste fangster er blitt tatt langt til havs både vest- og østover, helt inn i Barentshavet. En del maskinskader har forekommet som har medført uforholdsmessige store slepeomkostninger.

Fryse- og fileteringsanleggene har så å si hatt permanent mangel på råstoff. Litt tilgang av uer har det dog vært fra norske trålere, men langt fra nok. Uerfisket er ubetydelig på andre redskaper enn trål, og med de få norske trålere en har kan man ikke regne med hverken stor eller kontinuerlig tilførsel av denne fiskesort. En medvirkende årsak til at der ikke blir drevet etter uer i større utstrekning enn det blir gjort er at flekkerne ombord arbeider på vanlig akkord, og blir således satt utenfor så fremt driften skal omlegges til uertråling. De nåværende gode avsetningsforhold og priser på saltfisk har selvsagt også vært en medvirkende årsak til at hverken reder eller mannskap ønsker å legge om driften. Det opplyses også at russiske trålere driver med moderskip etter uer, som blir levert til England for filetering. Hvorvidt dette er riktig har jeg imidlertid ikke fått noen bekreftelse på. Uerfisket med trål, med de priser som nå betales for uer, skulle etter mitt skjønn være lønnsomt. En del blåkveite er også tilført anleggene, men ikke så stort kvantum som foregående år. Skal fileteringsanleggene kunne få nok råstoff anser jeg det for påkrevet at fiskerne snarest mulig blir satt i stand til å anskaffe seg småtrålere av størrelse fra 75 til 100—120 fot lang.

Utenlandske trålere. Fra om lag ultimo august måned til ut kvar- talet har det vært et betydelig antall utenlandske trålere på de alminnelige fiskefelter, særlig utenfor kysten av Østfinnmark. Trålerne har med-

ført ikke ubetydelig tap av linebruk for norske fiskere. Som følge herav er det en alminnelig oppfatning, særlig blant bankfiskerne, at drift med liner er et foreløpt redskap. Det er ikke bare en kostbar drift, men en er også utsatt for å miste bruket på grunn av utenlandske trålere og at det ellers under uvær er lett å knekke bruket. Det er således et omslag i fiskernes syn på driftsmåten, som man for noen år tilbake ikke kunne tenke seg muligheten av. Man kan gjerne si det slik, at hver eier av større båt i dag ønsker å komme i besiddelse av en tråler av middels type. Det er heller ikke til å undres over, idet linedriften som faller meget kostbar, medfører til dels store tap av redskaper.

Slipp og mekanisk verksted i Båtsfjord. Planene for et slikt anlegg i Båtsfjord har lenge vært under bearbeidelse. Selve planene synes også å være noenlunde ferdig, men omkostningsoverslaget mangler ennå. Imidlertid synes det hele å strande på grunnspørsmålet. G. Robertson A/S som er eier av grunnen har tidligere vært villig til å leie ut grunnen til dette formål, men har nå sagt bestemt fra at grunnen ikke kan utleies da den skal nyttes til oppførelse av et kunstig klippfisktørkeri. Kommunen har derfor måttet gå til begjæring om tvangsavståelse. Dette støter imidlertid på vanskeligheter, idet det etter gjeldende bestemmelser ikke kan eksproprieres grunn i sjøen som ligger under 2 meters koten, uten at stedsplanen eller reguleringsplanen for et slikt område er stadfestet av vedkommende departement. Havnemyndighetene har heller ikke stillet seg særlig positivt til saken. En plan for oppførelse av et kunstig klippfisktørkeri antas vil medføre at tomten ved en tvangsavståelse vil stige i pris. Etter mitt skjønn er denne tomt nærmest utjenlig til nevnte formål, idet den er liten og der finnes heller ingen klippfiskberg i nærheten for naturtørking. En annen tomt på Neptunbukten har også vært på tale for slippanlegget m. v. men her ligger det is om vinteren. Tomten er derfor etter fiskernes syn ubrukelig, selv om den ellers ligger høvelig til. Jeg har nylig vært i Vadsø og der konferert bl. a. med fiskeriminister Holt, fylkesmannen, fylkesreguleringsarkitekten og Fylkesgjenreisningsnemnda, og etter hva jeg kan skjønne skulle saken med hensyn til ervervelse av Robertsons tomt ligge godt an. Det antas også at jeg vil bli innkalt i januar eller februar 1952 når den endelige avgjørelse om tvangsavståelse skal avgjøres. Både Kjøllefjord og Mehamn har tatt opp arbeid med lignende anlegg. Kjøllefjord synes å være kommet lengst, bl. a. skal tomten være sikret. Da disse to steder ligger nokså nær hinannen er det grunn til å anta at det kun må bli det ene sted som bør komme i betraktning.

De økonomiske forhold. Når det gjelder fiskerne har forholdene de to siste år ikke lagt særlig godt an. Vårtorskefisket har slått feil og de øvrige sesongfiskerier har heller ikke gitt det utbytte som fiskerne har regnet med. Det eneste lyspunkt er sildefisket og med silden kommer

der også fisk. Imidlertid har fiskerne god tro på en bedring i det kommende vårtorskefiske, idet de regner med at loddetorsken kommer under kysten slik som den gjorde i mellomkrigsårene. For tilvirkernes vedkommende har fortjenesten ligget bedre an. Dette henger som oftest sammen med mindre tilgang av fisk og uroligheter ute i verden. Transprisene har steget og tørrfiskprisene har vært gode særlig når en ser hen til den milde vrakning. Saltfisken er blitt levert etter hvert og med god vektprosent. Finansieringen har hittil vært tilfredsstillende. Arbeidskraften på brukene har vært god.

Nord-Norges-planen. Både fiskere, arbeidere og jordbrukere ser med stor optimisme fram til den plan som nå er under forberedelse. Fiskerne ser hen til større og mer moderne båter med en mer lønnsom tråldrift. Arbeiderne ser også heri et mer jevnt arbeid både i fiskerinæringen og i industrien. Jordbrukerne har også bedre håp om en god omsetning av sine produkter når kommunikasjonene, særlig veier, blir mer utbygget. Som medlem av fylkesrådet har jeg flere ganger deltatt i møter og konferanser angående denne plan. Det er jo mange ønsker som herunder kommer fram, men man mangler imidlertid tilstrekkelig med fagfolk for tilretteleggelse av planene på de forskjellige områder. Ny- og gjenreisningsarbeidet holder etter hvert på å ebbe ut, og så framt man skal regne med noenlunde full sysselsetting, vil det etter mitt skjønn være påkrevet med en fortsatt utbygging av landsdelens næringsliv.

I dette kvartal er innkommet og journalført 391 brever og beretninger, og noenlunde samme antall utgående.

I samme tidsrom har jeg hatt 28 reisedager.

2. kvartal 1951/52.

Værforholdene var ikke særlig gunstig i kvartalet inntil uken som endte 20. oktober. Etter denne tid ble det en liten bedring med større drift som også skyldtes utsiktene til bedre fangster. Værforholdene har ellers vært varierende og kan ikke betegnes som særlig god.

Seisnurpenotfisket ebbet ut tidligere enn vanlig. Årsaken antas å være uheldige «åte»-forhold, idet der ble konstatert småsild på feltene og som gjør at seien blir vanskeligere å ta på not. Den står også dypere. Seien har dog vært noe større enn den som ble fanget i tilsvarende tidsrom foregående år. Det er nemlig anvendt kun henimot 73 tonn til fiskemel mot 964 tonn i samme kvartal forrige år. En mindre deltakelse har det også vært. Dette antas skyldes at en del av de større fiskerfarkoster med sildeno bruk har deltatt i det gode sildefiske lengere sydpå. Det samme gjelder farkostene fra Finnmark. Det oppfiskede kvantum ligger også ca. 2.382 tonn under det som var oppfisket til samme tid i fjor. Anvendelsen av seien er noenlunde den samme som i fjor,

nemlig 55,2 % hengt, 27,2 % saltet, 15 % iset og filetert og 2,6 % oppmalt til guano.

Line- og kveitefisket på bankene og særlig på Skolpenbanken tok til omkring 23. oktober og fortsatte senere vestover på Nordbanken, Nordkappbanken og Hjelmsøybanken. Særlig var fisket meget rikt på sistnevnte banke, men også på Nordkappbanken ble der gjort gode fangster. En større del av de store fangster ble levert i Tromsø, hvor en del ble solgt til filetering og dermed til god pris. Etter det opplyste og hva jeg ellers kan forstå har det i dette kvartal vært stor fisketyngde på bankene. Etter fiskets gang skal det være skrei som er på vandring fra Barentshavet til Lofotbankene for å gyte. Omkring 20. november 1951 begynte også et ganske bra bakkefiske som holdt seg jevnt til jul. Deltakelsen i fisket fra andre fylker synes å bli mindre. Et større belegg har det vært også i dette kvartal i Båtsfjord, visstnok et antall mellom 60 og 70 større skøyter overveiende fra Troms. De sluttet imidlertid til jul og har senere ikke kommet tilbake. Det oppfiskede torskeparti ligger om lag 1.354 tonn over kvantumet tilsvarende tidsrom foregående år. Anvendelsen av torskepartiet er i dette kvartal: Hengt til rundfisk og rotskjær 14,2 %, saltet 47,9 % og iset og filetert 37,9 %.

Hyse. Hysekvantumet ligger om lag 776 tonn under kvantumet for tilsvarende tidsrom foregående år. Anvendelsen av kvantumet dette kvartal er noenlunde tilsvarende foregående år, nemlig hengt og saltet 4,6 %, iset og filetert 95,4 %. Likeså ligger det oppfiskede kvantum *kveite*, *blåkveite* og *flyndre* om lag 208 tonn under samme tidsrom foregående år. Steinbitpartiet ligger om lag 1 tonn og uer hele 440,9 tonn under tilsvarende tidsrom foregående år.

Agn. Som agn har vært benyttet frossen sild helt fra Ålesund, Trøndelag, Nordland og Troms. Kvaliteten av agnsilden har ikke alltid vært den beste. Det har således forekommet ikke så få reklamasjoner fra fiskerne.

Småsildfisket må kunne sies å ha vært det største på mange år. I Vestfinnmark er således ilandbrakt 67.132 hl, hvorav 35.484 hl i oktober, 22.300 hl i november og 9.348 hl i desember måned. Silden er noe større enn i de senere år, delvis bladsild og sild av størrelse 18/20 på kiloet. Det største fiske har foregått i Repparfjord (Kvalsund kommune) med hele 48.396 hl. Deretter kommer fjordene i Loppa med 6.848 hl. For Midtfinnmark er i samme tidsrom ilandbrakt 62.660 hl sild, hvorav $\frac{2}{3}$ er fanget på Kobbefjord og resten på Laksefjord og Repparfjord. I dette kvartal er det således i Finnmark oppfisket henimot 129.000 hl sild, hvilket skulle tyde på at man nå er inne i en ny sildeperiode.

Rekefabrikker. Der er fremdeles 2 rekefabrikker i gang i Vadsø. Dessuten har Vadsø Hermetikkfabrikk A/S en fiskebollefabrikk i gang. Firmaet holder på med utvidelse av fabrikken til også å omfatte produk-

sjon av reker. I dette kvartal har det vært bare 5 båter som har drevet rekefiske i Varangerfjorden. Det oppfiskede kvantum er ubetydelig. I Berlevåg er der også en rekefabrikk, men denne har ikke vært i virksomhet i dette kvartal. Den vil sannsynligvis komme i gang snart. Fiskerne her har imidlertid fisket en del reker på Tanafjorden, kokt den og sendt den sørover. Den ene innehaver av fabrikkene i Vadsø har under overveielse å sette i gang en rekefabrikk også på Skjånes i Tanafjorden i Gamvik herred.

Avsetningsforholdene har på første hånd vært meget gode. Det har også vært tilstrekkelig arbeidskraft på brukene. Noen få bruk har i kvartalet måttet stå stille på grunn av mangel på råstoff. Atter andre, særlig de som er innrettet for filetering og frysing, har av samme grunn holdt det gående med innskrenket drift. Det har også i dette kvartal forekommet overpris ut over de fastsatte minstepriser. Dette gjelder særlig for Midt- og Vestfinnmark.

Forsendelse av iset fisk sørover har overveiende foregått med hurtigrutene, men det har også til sine tider hendt at disse ikke har maktet oppgaven tilfredsstillende. Det har derfor forekommet at til dels større partier iset fisk har måttet stå over til neste hurtigrute. Forekommer det at slike partier blir stående igjen på steder som ikke har alle hurtigruteanløp hender det at partiene blir stående igjen flere dager, som f. eks. i Båtsfjord som bare har 4 av ukens 6 hurtigruteanløp. De fraktestartøyer som tidligere har fraktet isetfisk, synes i dette kvartal å ha minket i antall. Verre blir det for steder som f. eks. Havøysund som nå er i rask utvikling og som bare har 3 av ukens 6 anløp av sørgående hurtigrute. Stedet ligger omtrent midt i hurtigruteleia, og det er da naturlig at det vil få ekstraanløp.

Utenlandske trålere. I dette kvartal har det etter fiskernes utsagn vært et større antall utenlandske trålere på feltene både på bankene og langs kysten av Øst- og Midtfinnmark enn noen gang tidligere. Det har således gått ikke ubetydelig tid for norske fiskere til å finne ut hvor bruket kan settes. Det har også forekommet ikke ubetydelig brukstap. Under bankdriften hvor der i flere tilfeller har vært adgang til å ta nummeret på vedkommende skadevolder, har en del av tapet kunne bli forskuttert slik at driften kunne holdes gående. Verre er det for de som driver under land og i Bakken hvor bruket som regel blir forlatt for trekning neste dag. Under slike forhold blir det sjelden adgang til å ta nummeret på vedkommende tråler som har foranlediget skaden.

Tranleggene i Vardø, Mehamn, Kjøllefjord og Nordvågen har også i dette kvartal fungert helt utmerket. Leierne er meget tilfredse både med driften og det økonomiske resultat, som skyldes de gode priser på det ferdige produkt.

Lager av naturis. På grunn av den minimale ferskfiskeeksport, er

det også i slutten av 1951 blitt liggende noe is igjen på de fleste større lagre. Når islagret i Mehamn blir utbygget etter forutsetningen og når isproduksjonen ved fiskeindustriianleggene kommer ordentlig i gang, er det grunn til å anta at behovet for naturislagre i denne landsdel foreløpig skulle være dekket.

Ror- og egnebuer. Interessen for bygging av ror- og egnebuer med nedskrivningsbidrag synes i slutten av dette kvartal å være stigende. Behovet for ror- og egnebuer er fremdeles stort særlig i Honningsvåg. Grunnspørsmålet er til dels vanskelig for en heldig plasering av buene. Det kan tenkes at der på enkelte steder av hensyn til plassen blir nødvendig å løfte opp allerede oppførte buer og deretter grave ut grunnen for å gi plass til flere båter. På enkelte steder, særlig i Båtsfjord, er der allerede oppført flere tidsmessige buer, ja man kan si flotte ror- og egnebuer av private med og uten statsstøtte. I planen inngår bad av ganske høy standard.

Flytting fra utværene. I den senere tid har det vært flere forespørsler om statsstøtte til flytting fra utvær. I flere tilfelle kan det oppstå tvil om hvorvidt det er flytting fra de såkalte «utvær».

Flytting Syltefjord—Nordfjord. Med denne sak har det hittil gått meget bra. Lysaggregatet er anskaffet og fungerer utmerket.

Interesser i fiskeribedriften. I følge pressemeldinger har Freia Chokoladefabrikker under overveielse å investere inntil 5 mill. kroner i G. Robertson A/S fiskeanlegg i Hammerfest. Bl. a. antydes der en fordobling av produksjonen ved filetfabrikken fra 15 til 30 tonn. Videre er det på tale at der også skal anlegges en fiskemelfabrikk med ikke ubetydelig kapasitet.

Nord-Norges-planen. Det er ikke ubetydelige interesser som i den senere tid er knyttet til Nord-Norges-planen. Den største interesse samler seg omkring småtråling og hva dermed står i forbindelse. De fleste stiller seg dog avventende for å se den prøvedrift som fiskeridirektoratet skal igangsette på Finnmarkskysten.

Kveitefredningen. Som kjent er det med en bevilgning på kr. 2.000 iverksatt oppsyn med fredningen av kveitefiske med garn i perioden 15. desember 1951 til 29. februar 1952. Det kan vel allerede nå sies at denne fredningsbestemmelse har vært overtrådt flere ganger.

Slipp med verksted i Båtsfjord. Med denne sak er der nedlagt ikke ubetydelig arbeid, uten at man hittil er kommet lengere. Det som nå hindrer er grunnspørsmålet. Firmaet G. Robertson A/S er uvillig til å selge grunnen, hvorfor der er framsatt krav om tvangsavståelse etter gjenreisningsloven. Saken ble av formelle grunner utsatt, men den vil trolig komme opp igjen den 6. mars 1952.

Merkeregistret. Det har i dette kvartal som i tidligere kvartaler vært ikke ubetydelig arbeid med skriftveksel med tilsynsmennene for å

bringe merkeregistret så vidt mulig i overensstemmelse med de faktiske forhold. At merkeregistret ikke alltid har vært som det skulle være har man særlig merket seg i forbindelse med søknader om notkonsesjon i Lofoten både i 1951 og 1952. Det er nok i mange tilfelle sløvhet fra farkosteierens side, et forhold som det alltid vil bli vanskelig å råde bot på. Når det gjelder en del av tilsynsmennene er imidlertid sløvheten ikke mindre. Tross det at tilsynsmennene i de senere år er blitt noe bedre i sitt arbeid er det grunn til å anta at en del av disse må utskiftes med nye.

I dette kvartal er innkommet og journalført 321 brever og beretninger, og noenlunde samme antall utgående.

I samme tidsrom har jeg 40 reisedager.

3. kvartal 1951/52.

Værforholdene i de første dager av 1952 var meget urolige. Det ble en bedring av værforholdene resten av januar og de 3 første uker av februar. Det samme gjelder også de 3 første uker av mars.

Deltakelsen i fisket. Det har ikke vært noen særlig stor deltakelse i fisket. En særlig elendig deltakelse ble det da om lag 150 større fiskefarkoster ultimo februar begynte å gjøre seg klar for deltakelse i snurpe-notfisket i Lofoten. Det er grunn til å anta at slik som utbyttet ble for de fleste som deltok i notfisket, ville de ha gjort det like bra om ikke bedre hvis de hadde fortsatt fisket i Finnmark.

Fisket. Det er overveiende kyst- og bakkefiske med spredte trekninger på banken som er drevet i dette tidsrom. Best synes fisket å ha vært på Vestfinnmark. Det har dog vært en del garnfiske for Kjøllefjord og Syltefjord med jevne fangster. Det synes ikke å ha vært så lite fisk under kysten inntil i begynnelsen av mars. Etter denne tid har fisket vært meget variabelt, et forhold som formentlig skyldes at der kom ny åte i sjøen, bl. a. lodde. Denne ble formerket i Varangerfjorden ultimo februar og ble senere formerket lengere vestover. Den forsvant snart, men et nytt og større «sig» kom igjen i slutten av mars. Den er nå bedre som agn enn de første årene etter krigen. Tross den mindre deltakelse er der i år oppfisket 2.802.481 kg torsk mer enn i tilsvarende tidsrom foregående år. Av torsken er vel 59 % saltet, 25,24 % iset og resten hengt, filetert og nytt til annen anvendelse. Når det gjelder hysepartiet som ligger ca. 80 tonn under kvantumet for samme tid i foregående år, stiller anvendelsen seg slik: Iset ca. 61 %, filetert ca. 34 %, hengt til rundfisk og rotskjær 3,94 % og resten vel 1 % saltet og anvendt til annen ferskfisk. Kveitepartiet ligger ca. 60 tonn under hva som ble ilandbrakt i samme tidsrom forrige år.

Fiskeprisene. For Varangerfjorden og Vardø by er de fastsatte

minstepriser overveiende blitt betalt. Derimot har det fra og med Båtsfjord og vestover vært betalt ikke ubetydelig over denne pris.

Lodden kom under kysten omkring 26. februar og ble merket først inne i Varangerfjorden og senere lenger vestover. Den forlot kysten etter en kort tid, antagelig stakk den ut på dypere vann. Der fulgte ikke særlig fiske med lodden.

Sildefisket. Til sildolje- og sildemelfabrikken i Øksfjord er i dette kvartal ilandbrakt 167.857 hl småsild. De største fangstene faller på mars måned med tilsammen 69.141 hl. Dernest kommer februar med 56.781 og januar med 41.935 hl. Dessuten har fabrikken i dette kvartal mottatt 35.133 hl stor- og vårsild. Av herredene rangerer Kvalsund som nr. 1 med 49.808 hl og Alta som nr. 2 med 31.021 hl.

Av lodde er intet tilført fabrikken.

Fra fabrikken i Storbukt ved Honningsvåg foreligger ingen oppgave over mottak av sild og lodde.

Agn. Som agn har overveiende vært benyttet frossen sild og lodde. Kvaliteten av den sild som er blitt fanget i Troms og deretter frosset, har fiskerne ofte klaget på. Lodden derimot synes etter hvert å bli bedre som agn.

Utenlandske trålere. Fra fiskernes side har det i dette tidsrom ikke vært så mange klager over tap av redskaper på grunn av trålere. Dette kan ha sin årsak i at fisket overveiende er drevet i bakken og langs kysten da de større farkoster har deltatt i notfiske i Lofoten. Den mulighet er derfor til stede at trålerne har drevet ute på bankene og således i mindre utstrekning er kommet i kollisjon med faststående redskaper.

Deltakelsen i fisket. Som nevnt har deltakelsen i fisket dette kvartal ikke vært særlig stor. Ser man hen til det oppfiskede kvantum skulle det imidlertid gi sine utøvere en noenlunde rimelig fortjeneste.

Omsetningen har på første hånd vært meget bra. Det er også grunn til å anta at den videre omsetning har gitt en ganske bra fortjeneste. Saltfisker har vært omsatt noenlunde etter hvert og har således gitt en god vektprosent. Det samme gjelder tranen som har vært omsatt. Verre har det vært for den fisk som er blitt hengt på hjell. Den fisk som ikke er blitt stjålet og tatt av fuglene har vært av en ringere kvalitet.

Arbeidsforholdene har vært tilfredsstillende på kaiene. Det har her til ikke vært klagemål over mangel på arbeidsfolk.

Kveitefredningen. I henhold til Fiskeridirektørens telegram av 22. desember 1951 overlot jeg som i tidligere fredningsperioder kontrollen til politimesteren i Vestfinnmark. Dessverre medfulgte det denne gang ikke så utførlig rapport over kontrollen, bøteleggelse og ankede rettsavgjørelser som ønskelig kunne være. Det er derfor grunn til å ta opp til overveielse å stille til rådighet et større beløp til leie av en oppsyns-

båt ledet av en politiibetjent eller lensmann med stasjon f. eks. i Øksfjord. For Østfinnmark er det ikke meldt om overtredelse av denne art.

Rekefisket har overveiende vært drevet inne i Varangerfjorden. Deltakelsen har ikke vært særlig stor. Så vidt skjønnes har det også gått tregt med salget av den produserte reke, hvilket har hatt innflytelse på førstehåndsomsetningen med fallende priser og strengere vrakning. Den ene fabrikk i Vadsø har derfor når denne beretning skrives måttet gå til driftsstans. Rekefiskerne i Vadsø har derfor tatt opp til drøftelse å leie denne fabrikk med utstyr. Imidlertid foreligger der ennå ingen avgjørelse.

Trananleggene i Vardø, Mehamn, Kjøllefjord og Nordvågen har i dette tidsrom vært i virksomhet og så vidt jeg har brakt i erfaring har det maskinelle utstyr virket tilfredsstillende. Det har dog vært en del klagemål fra Vardø, bl. a. over at der til anlegget ikke er anlagt vaskeanordning for leveren, at tappingen av tranen på grunn av den trange plass må foregå under åpen himmel og at der i leietiden har vært mangel på forskjellig utstyr som leierne har måttet bekoste. Likeså har klagemålet omfattet at der ikke er oppsatt lagerhus for tran og tranemballasje. Det sistnevnte klagemål gjelder også for Mehamn og Kjøllefjord.

Vardø Fryseri og Kjøleanlegg A/S. Den 16. april d. å. ble det på den ordinære generalforsamling, hvor aksjonærer med tilsammen 2.675 aksjer var representert, bl. a. besluttet mot 33 stemmer representerende 212 aksjer at Vardø Fryseri og Kjøleanlegg A/S overdrar sin formue til A/S Finnmark og Nord-Troms Fiskeindustri på følgende vilkår:

- a. At A/S Finnmark og Nord-Troms Fiskeindustri innløser Vardø Fryseri og Kjøleanlegg A/S hos aksjonærene til pari kurs, som fullt vederlag for aksjonærenes rettigheter i selskapet.
- b. At A/S Finnmark og Nord-Troms Fiskeindustri overtar samtlige Vardø Fryseri og Kjøleanlegg A/S' forpliktelser for øvrig.

Da der i innkallelsen til generalforsamlingen ikke var nevnt noe om oppløsning av selskapet som foreskrevet i Aksjelovens §§ 73 og 85, antas det at der må holdes ny generalforsamling.

Forholdet er at der er liten plass for mottak av fisk og at de provisoriske lagerrom som ble oppført etter krigen foruten å være for små er lite tilfredsstillende. Etter mitt skjønn vil det bli lite rasjonelt og økonomisk uforsvarlig å utbygge en kjøleblokk i forbindelse med de to brukene i molokroken som nå eies av A/S Finnmark og Nord-Troms Fiskeindustri. Det vil da i tilfelle bli å opprettholde to konkurrerende bedrifter i Vardø som begge antas må ha statsstøtte eller lån for utvidelse og nyanlegg for frysning og lagring av produktene.

Ror- og egnebuer. Det er ikke så få søknader og forespørsler som i den senere tid er innkommet til dette kontor om nedskrivningsbidrag og delvis lån til oppførelse av ror- og egnebuer. Men søknadene har

ikke alltid vært tilfredsstillende tilrettelagt. Således har det ofte forekommet at bilag, som på søknadskjemaet har vært presisert skulle følge med, ikke vedlå. Dette har skapt en hel del korrespondanse for å få brakt i orden. Når tilsagn er gitt har man ofte støtt på nye vanskeligheter som følge av at søkeren ikke har villet eller har hatt evne til å bringe det formelle i orden. Dette gjelder særlig tidligere panteheftelser på hovedeiendommen m. v.

Isforsyningen. Med den mindre tilgang av fisk de senere år og dermed mindre ferskfiskforsendelser, synes de nåværende naturislagre å være tilstrekkelig store. Ved en forøkelse i ferskfiskeeksporten som i tilfelle senere måtte komme antas det at merforbruket av is må kunne dekkes av fiskeindustriianleggene med sin produksjon av kunstig is. Det er derfor grunn til å se tiden an med statsstøtte til å oppføre ytterligere naturislegg. En del av anleggene som allerede eksisterer har i de senere år hatt mindre overliggende is til året etter. Naturislagrene synes også å være riktig fordelt i dette distrikt.

Slipp og verksted i Båtsfjord. Med dette arbeides der fremdeles. Det har støtt på så mange vanskeligheter at jeg mangen en gang har tenkt på å gi opp. Særlig har vanskelighetene vært til stede når det gjelder grunnspørsmålet, som ennå ikke er løst. Dernest kommer planen for oppførelsen som der er like mange meninger om som fagfolk og instanser den blir forelagt for. Hertil kommer driftsformen — andelslag eller enkeltperson — og sist men ikke minst anleggskapitalen. Et lyspunkt er det dog at alle uten unntakelse er enig i at en slipp med verksted i Båtsfjord er høyst påkrevet. Men bare med slike sympatier kommer man ikke langt. Den mulighet at der nå skal utarbeides regler for lån for iverksettelse av Nord-Norges-planen, er for så vidt et lyspunkt. En forhåndstakt over G. Robertson A/S' tomt i Båtsfjord antas vil kunne skje i løpet av inneværende sommer. Der vil bli gjort forsøk på å tegne en del distriktskapital.

Nord-Norges-planen. Interessen for dette tiltak er fremdeles stor blant befolkningen i Finnmark. Men skal noe av betydning bli gjort, anser jeg det påkrevet at der til institusjonen kan bli knyttet ingeniører og spesialister som kan være de interesserte til hjelp med planleggingen. Når det gjelder småtråling anser jeg den framgangsmåte som er tenkt for brukbar. Etter mitt skjønn må der eksperimenteres med tråldredskapstyper av passende størrelse og tjenlig for de største båter. Når gjenreisningsarbeidet tar slutt skulle det være grunn til å anta at særlig ungdommen vil finne sin plass i rekkene blant fiskerne.

Hasvik. Fiskekjøp og produksjon er ennå ikke kommet i gang på dette sted etter krigen. Produksjonslaget som er dannet har fått leiet grunn av Fiskeridepartementet. Anlegget vil bli godt beskyttet av den på nordostsiden oppførte molo. Hva som kan være årsaken til at Produk-

sjonslaget ennå ikke er kommet til oppførelse av sitt anlegg kjenner jeg ikke til. Før A/S Finnmark og Nord-Troms Fiskeindustri kan ta til med oppførelsen av sitt anlegg som er tenkt plasert lengere inn i havnen, må molouthygging fra det sydvestlige landområde være fullt utbygget etter planen. Det er også grunn til å undersøke nærmere hvorledes havnen vil bli etter den planlagte molodekning.

Naturskadefondet. I den senere tid har det forekommet færre søknader om støtte av dette fond. Hva årsaken hertil kan være er vanskelig å kunne si. Man har jo også i den senere tid hatt skader med tap bl. a. av redskaper som sto i sjøen.

Merkeregistret og tilsynsmennene. Med de mange søknader om notkonesjoner til snurpenotfisket i Lofoten, er man kommet over mange eiendomsforhold som ikke er overensstemmende med merkeboken og med de fra tilsynsmennene senere innkomne beretninger.

Snurpenotfisket i Lofoten. Flere som hadde deltatt i snurpenotfisket i Lofoten 1952 nevnte at den alminnelige kork som nå brukes på nøtene var mindre tjenlig når fisken som dette år sto så dypt at nøtene måtte senkes ned på mer enn vanlig dypt vann. Fiskerne forklarte at korken da trakk full av vann og hadde ingen bæreevne.

I dette kvartal er innkommet og journalført 361 brever og innberetninger og noenlunde samme antall utgående.

I samme tidsrom har jeg hatt 17 reisedager.

4. kvartal 1951/52.

Oppsynet under vårtorskefisket ble satt den 31. mars og hevet omkring St. Hans.

Værforholdene har i perioden stort sett vært bra og betraktelig bedre enn i samme tidsrom de senere år. På Vestfinnmark har dog været etter det opplyste vært noe urolig. Klagen herover antas imidlertid også å skyldes at der her overveiende har drevet mindre båter, da de større har driftet for Østfinnmark, spesielt for Vardø, hvor fangstene har vært størst.

Fisket og deltakelsen. I fisket har på tellingsdagen, da belegget var størst, deltatt i alt 2.209 båter med 10.070 mann, mot foregående år henholdsvis 1.706 og 6.744. Deltakelsen har vært den største på flere år etter siste verdenskrig. Kvantumet er også det største i dette tidsrom etter krigen.

Lodda. Som nevnt i min forrige kvartalsrapport, kom lodden under kysten for Østfinnmark meget tidlig i år. Den beregnes å ha forlatt kysten omkring 17. mai. Der fulgte imidlertid ikke noen fisketyngde av betydning med lodden. Den kom tilbake noe senere og trakk lengere vestover. Som nevnt har det største fisket foregått for Østfinnmark og

spesielt utenfor Vardø, hvor belegget en stund på enkelte dager var så stort at begge havner var sprengt. Fisken her var loddetorsk av mindre størrelse. Derimot berettes det fra Vestfinnmark at fisken har vært noe større. Det regnes med at det er fisk som er på retur fra Lofoten som har trukket forbi.

Redskaper. Det har i denne periode vært nyttet garn, jukse, liner, snurpenøter og trål. Garnfisket ebbet ut ganske snart, hvoretter juksefisket begynte. Dette fiske har gitt et ganske betydelig kvantum. Linefisket var også bra den tid dette fiske sto på. Av snurpenotfangster ble der tatt en del, men ikke særlig mange. Når det gjelder juksafisket opplyser oppsynsbetjenten for Havøysund og Måsøy, at det mest karakteristiske med fisket i år er, at det er tatt i bruk en ny jukse som kalles for «atomjukse». Den består av svenskepilk med flere angler oppetter fortømmen. Til snøre brukes nylon. Til å dra opp fisken er laget et hjul som sveives med hånden. Det er enkelte som har fått opp 9 fisk på en gang. Slikt redskap er også brukt for andre vær, men med håndhjul og flere angler på enn svenskepilk, er mer sjelden. Nylon brukes imidlertid i sin alminnelighet som fortøm. Jeg tror at svenskepilkene og nylon lover meget godt.

Sild og lodde. Til fabrikkene i Øksfjord er innbrakt og produsert 104.540 hl sild fanget i Talvik, Kvalsund (Repparfjord), Laksefjord og Porsangerfjord samt 9.182 hl lodde fra Varangerfjorden. Til sild- og fiske-melfabrikkene i Honningsvåg er innbrakt 45.000 hl sild og 53.648 hl lodde.

Agn. Som agn har vært nyttet lodde, frossen sild tilført fra Troms og Vestlandet, samt fersk blandingsild fanget ved Honningsvåg i slutten av mai måned. Det har vært ikke så lite klagemål over den frosne silde kvalitet. Etter den siste verdenskrig synes lodden etter hvert å ha blitt bedre som agn.

Arbeidsforholdene. Bortsett fra Vardø i den aller travleste tid, har arbeidsforholdene på kaiene vært tilfredsstillende. For Vardø foregikk leveranse og mottak en kort tid både natt og dag. Det er ikke ubetydelige kvanta som er mottatt og produsert på dette sted, nemlig 34,5 % av hele torskekvantumet i hele Finnmark, samt 14,3 % av hysekvantumet. Hertil kommer en mengde fisk som er fraktet til fiskeværene lengere vestover og likeså til Vadsø. Bare til Mehamn er ført over 1 mill. kg fisk og ca. 1.200 hl lever.

Småtrålere. Så vidt vites foreligger der ingen oppgave over hvor mange norske småtrålere som i dette kvartal har fisket utenfor Finnmarkskysten. På grunn av fiskets gang ble ansamlingen av fiskefarkoster med de forskjellige slags redskaper meget stor, særlig utenfor Vardø. Det er da naturlig at der nokså ofte ble redskapskollisjon, hvor skylden overveiende ble lagt på småtrålerne. Som kjent har disse farkoster forholdsvis svake motorer, så fisket nødvendigvis må foregå på så grunt

vann som mulig og dermed nær opp til fiskerigrensen. Derfor har de i mange tilfelle forvoldt skade og tap på faststående redskaper. Særlig har klagemålene kommet fra fiskere som synes å være motstandere av trålfiske. Til politimesteren i Vardø er det under vårtorskefisket innkommet 15 anmeldelser, derav 7 for ulovlig fiske og påført tap av faststående redskaper og 8 for brukstap utenfor fiskerigrensen. Det er av politimesteren utferdiget forelegg mot 2 trålere for å ha fisket innenfor grensen. Dessuten er der utferdiget 2 forelegg for uaktsomt grovt skadeverk ved beskadigelse av faststående bruk. Foreleggene ble ikke vedtatt, og de siktede ble frifunnet ved Vardø byrett. De øvrige saker er enten henlagt eller er fremdeles under etterforskning. Tar man i betraktning at det er vanskelig for de minste trålere å drive sitt yrke på noe dypt vann, er det grunn til å anta at det har vært flere som har drevet fiske innenfor fiskerigrensen enn de foreliggende anmeldelser gir uttrykk for.

Når det gjelder kvaliteten av trålfisken så hevder disponenten ved Vardø Fryseri- og Kjøleanlegg at hysen som fanges får en større bloduttredelse i kjøttet og blir mørkere og mer porøs enn hyse som er fanget på liner. Under inneværende års vårtorskefiske, har torsken vært mindre enn vanlig på alle sorter redskaper, men en større prosent småfisk har forekommet blant trålfangstene. For de trålere som salter fangsten ombord ute på fiskefeltene blir den småfisk som bringes på land som regel av meget dårlig kvalitet. Den blir som regel gammel før salg og produksjon kan finne sted. Det er også grunn til å anta at ikke ubetydelig småfisk blir spytt eller kastet på sjøen fra slike trålere. Imidlertid er småtorsken en ypperlig vare for hengning, bare den kan bli brakt i land i noenlunde fersk tilstand.

Tørkeforholdene. Til å begynne med var tørkeforholdene meget gunstige og det så en stund ut til at det i år overveiende skulle bli en meget pen og god kvalitet. Imidlertid har det ut over sommeren vært meget regn og på dårlige tørkeplasser har fisken delvis tatt skade. Det er særlig utseende det har gått ut over, idet en del av fisken er blitt mørkere. En del etterarbeid med vasking og kosting, antas å bli nødvendig.

Saltfisken derimot er solgt noenlunde etter hvert med god vektprosent og til vanlige priser, som antas å ha gitt tilvirkerne en rimelig fortjeneste.

Tranen. På grunn av dårlige salgspriser ligger der for tiden ganske store beholdninger av tran på produsentenes lager. En stund under vårtorskefisket var det også vanskelig for fiskerne og leverandører å bli av med torskeleveren til de fastsatte priser for Vardø. Derimot har, så vidt vites, en slik foreteelse ikke forekommet andre steder. Eksportørene av tran holder seg avventende, og så framtrånt prisene ikke går en del opp, er det grunn til å tro at tranprodusentene vil komme til å tape penger på denne forretning.

Seisnurpenotfisket har vært noe mindre enn i samme tidsrom forrige år. Grunnen hertil opplyses å være åteforholdene. Det har nemlig vært ikke så ubetydelig med sild til stede på feltene. Seien har i år stått nær land og dermed på grunt vann, slik at det har vært vanskelig for de forholdsvis dype nøter som nå brukes å drifte der. Fiskerne risikerer nemlig å få sine nøter sundrevet mot bunnen.

Rekefisket. Så vidt vites er det bare inne i Varangerfjorden det er blitt fanget en del reker. Den ene av rekefabrikkene i Vadsø er foreløpig sluttet på grunn av dårlige avsetningsforhold for den ferdigproduserte vare. Prisen på første hånd har også gått en del ned.

Utenlandske trålere. Fiskerne beretter at mange utenlandske trålere har i dette tidsrom fisket utenfor kysten. Der har vært klagemål over at de har fisket innenfor fiskerigrensen og ødelagt faststående redskaper. Noen få er også bøtelagt. Jeg finner det helt påkrevet at der kommende høst blir iverksatt et forsterket vakthold. Jeg finner det også nødvendig av hensyn til vern om fiskernes bruk at der blir vakthold både utenfor og innenfor fiskerigrensen.

Ror- og egnebuer. Det har i den senere tid vært større interesse for bygging av ror- og egnebuer med kaier, men det går svært sent for søkerne å tilveiebringe de nødvendige dokumenter. For tiden har jeg under bearbeidelse 18 søknader om støtte til slike bygg med om lag 4.500 m² gulv. Enkelte saker går et par tre år tilbake i tiden. Fiskeridirektoratet har vist en stor tålmodighet i dette arbeid, bl. a. med å gi søkerne en passende utsettelse med oppførelse av bua og dermed med å heve statsstøtten. Det har også i den senere tid vært flere forespørsler om slik støtte. De er etter hvert blitt tilstillet det nødvendige søknadsmateriell. Da imidlertid en del av de større fiskefarkoster er gått over til småtråling, og da utviklingen fortsatt synes å gå i denne retning, er det et spørsmål til overveielse iallfall for dette distrikt, hvorvidt man bør forsere ror- og egnebybyggingen særlig ved de sentrale steder ute ved kysten. Det er også et spørsmål til overveielse om man ikke allerede nå bør ta fatt på planleggingen av redskapshus for trålerredskaper. Likeså viktig er det i denne sammenheng at man anlegger haller for reparasjon, og dessuten barkeri og notheng.

Utbyggingsprogrammet for Nord-Norge. Interessen omkring dette tiltak er fremdeles stor blant fiskerne. Selv om det er utarbeidet et foreløpig utkast til rettleidning for de som akter å søke støtte av utbyggingsfondet, er det fremdeles en del uklarhet til stede. Man venter nå på mer faste regler. Man venter også på en analyse av næringene og næringsgrunnlaget, som så vidt jeg kjenner til er under utarbeidelse ved Arbeidsdirektoratet. Særlig viktig vil det etter mitt skjønn være om der kunne etableres teknisk og annen hjelp for de som akter å søke om støtte, både av hensyn til planleggingen, kostnadsoverslag, renteberegning m. v. I

denne forbindelse kan det opplyses at der blant fiskerbefolkningen er stor interesse for anskaffelse av større fiskefarkoster som også kan være tjenlig for trålfiske. De to forsøkstrålere som under siste vårtorskefiske har drevet på Finnmarkskysten har vært til stor hjelp ved at en flerhet av fiskerne har fått anledning til å sette seg inn i dette nye fiske. Da redskapene må avpasses etter båtenes størrelse, bør forsøkene fortsatt drives, da dette etter mitt skjønn vil være avgjørende for et heldig resultat.

Merkeregistret. På grunn av nye og forandrede bestemmelser, som det i mange tilfelle har vært vanskelig for tilsynsmennene å forstå, har arbeidet på dette område vært ganske betydelig. 4 av tilsynsmennene er på ganske kort tid skiftet ut. Det har heller ikke vært så lite arbeid med å få disse erstattet med nye. Fiskenemndene som skal bringe nye tilsynsmenn i forslag, har flere ganger måttet purres før forslag kunne bli innsendt.

I dette kvartal er innkommet og journalført 408 brever og innberetninger, og noenlunde samme antall utgående.

I samme tidsrom har jeg 22 reisedager, hvorav 11 for deltakelse i A/S Finnmark og Nord-Troms Fiskeindustri møter.

Beretninger fra fiskeriinspektøren i Troms, Bjørn Berg.

1. kvartal 1951/52.

Værforholdene har vært meget gunstig for sjødrift, men temperaturen har under hele perioden ligget langt under det normale for årstiden.

Seisnurpenotfisket. I dette fiske har i år som tidligere år, deltatt en stor del av fiskefartøylene i størrelsen 45 til 65 fot. De fleste har deltatt i fiske for Finnmark. De fartøyer som har driftet på feltene utenfor Troms, har under hele perioden meldt om til dels bra seiforekomster, men den lave temperatur under hele perioden, har uten tvil vært årsaken til at fangstene har vært svært variable og til dels meget små. En hadde til å begynne med håpet på at seifisket skulle ta seg opp etter hvert som varmværet satte inn for alvor, men dessverre uteble varmværet og likeså temperaturen i sjøen og dermed også seifisket. Til tross for den ugunstige temperatur ble det dog ilandbrakt bra fangster fra havdistriktene, med enkelte fangster opptil 25.000 kilo, vanlig 2.500 til 10.000 kilo. De fleste fangster ble levert til filetering, salting og hending, mens et minimum er levert til guanofabrikkene. De fangster som har vært levert til guano, har for det meste bestått av småfallen sei som har vært åtesprengt og således ikke har kunnet benyttes til annen anvendelse.

Størjefisket. Årets størjefiske var den første nevneverdige størjesesong her på våre kanter. Det har i alt deltatt 31 snurpefartøyer hvorav 14 var hjemmehørende i Troms og 17 i Nordland. De 14 fra Troms har tilsammen ilandbrakt 2.263 stykker størje — 435.600 kilo — til en førstehåndsverdi av kr. 605.000. Hertil kommer 19 sjarker som har skutt 80 stykker størje — 15.360 kilo — til en førstehåndsverdi av kr. 20.000.

De 17 båter fra Nordland har ilandbrakt i Troms 2.062 stykker størje — 371.165 kilo — til en førstehåndsverdi av kr. 485.000. Det samlede kvantum størje som ble ilandført i Troms fylke utgjorde således 822.125 kilo til en førstehåndsverdi kr. 1.110.000. Dette kvantum ble innkjøpt av 10 kjøpere i dette distrikt. Det forholdsvis store kvantum ble ilandført i løpet av ca. 3 uker. En stor del av det innkjøpte parti som ble rundfrosset, er i den senere tid skipet til Italia.

Bjørnøy- og Svalbardfisket. I perioden har det i dette fisket deltatt

19 båter med ca. 209 mann mot 31 båter med ca. 341 mann i tidsrommet 1. april til 30. juni 1951. Disse båter har tilsammen gjort 24 turer og har ilandbrakt 537.251 kg fisk til en samlet førstehåndsverdi av kr. 573.032 og 570 hl lever til en førstehåndsverdi av kr. 42.455. (De tilsvarende tall for foregående periode var 726.647 kg fisk til en førstehåndsverdi av kr. 660.354, og 778 hl lever til en førstehåndsverdi av kr. 81.352).

Kveiteforekomstene på de enkelte felter ved Bjørnøya og Svalbard har også i år i likhet med tidligere år etter siste verdenskrig, vært helt resultatløs.

I ovennevnte fiske har det i hele sesongen deltatt i alt 35 båter med ca. 385 mann. Disse båter har tilsammen gjort 58 turer. (De fleste har gjort 2 turer og en del 3 turer hver). Når jeg tar med siste båt som kom inn 16. oktober er det samlede kvantum fisk ilandbrakt fra dette felt: 1.263.898 kg med 1.348 hl lever til en førstehåndsverdi av kr. 1.470.452.

(De tilsvarende tall for 1950 var 33 båter med ca. 360 mann som i alt ilandbrakte 1.088.706 kg fisk med 1.172 hl lever til en førstehåndsverdi av kr. 1.036.749).

Fordelingen av fisken er følgende (tallene i parentes er for 1950):

Saltet torsk	1.185.939 kg	(944.234 kg)	Verdi kr. 1.287.366
Annen saltfisk	62.791 »	(95.726 »)	— » 43.854
Fersk kveite	8.681 »	(18.137 »)	— » 12.494
Fersk steinbit	6.487 »	(30.609 »)	— » 2.931
Lever	1.348 hl	(1.172 hl)	— » 123.807

Gjennomsnittlig fangstutbytte pr. båt er ca. 36 tonn som fordeler seg med 35,5 tonn saltfisk og 0,5 tonn fersk kveite og steinbit. Dette ga en gjennomsnittlig bruttofortjeneste på kr. 42.013. (Tilsvarende tall for foregående år var ca. 33 tonn med fordeling på 31,5 tonn saltfisk og 1,5 tonn fersk kveite og steinbit. Dette ga en gjennomsnittlig bruttofortjeneste på kr. 31.417).

Da sluttresultatet for siste båt som kom inn fra Bjørnøyfeltet var meget tilfredsstillende og det dertil ble meddelt om særdeles gode forekomster av hyse, var det meningen at flere båter skulle gå til feltet, men da uværet satte inn like før siste båt kom inn og fortsatte i ukene framover, har samtlige båter lagt om driften for å delta i bankfisket for Finnmark.

Redningsskøyte under fisket ved Bjørnøya. Som kjent har r/kr. «J. M. Johansen» vært stasjonert ved Bjørnøya fra omkring 25. august til 16. september 1951 for å eskortere fiskeflåten. Etter det fiskerne opplyser, har fartøyet vært til særlig stor nytte for fiskeflåten. Det har også vist seg lettere for flåten å få tilstrekkelig mannskap, idet mannskapet har fått større sikkerhet ved at r/kr. har vært stasjonert på feltet.

Sildefisket har under hele perioden gitt pene fangtsresultater for så å si samtlige deltakere. Deltakelsen i sildefisket har vært meget stor,

men det har ikke vært mulig å få oppgitt nøyaktige tall. Heller ikke har sildekontoret i Harstad fått inn alle oppgaver over fangstmengde og anvendelse.

Arbeidskraft. På grunn av den minimale tilførsel av råstoff har det vært tilstrekkelig med arbeidskraft. Enkelte tilvirkningsanlegg har endog hatt en del vanskeligheter med å skaffe arbeid til de vanlige arbeidstakere. Hadde derimot seifisket slått til slik at hele den store seisnurpeflåte, som har deltatt i år, hadde fått utnyttet sin kapasitet fullt ut og fisket var blitt noenlunde fordelt på samtlige deltakere som under et normalt fiske, kan jeg med sikkerhet si at mangelen på arbeidskraft hadde blitt meget stor på mange steder.

Kjølelagrene. Ved de fleste anlegg i distriktet har det vært utført til dels store byggearbeider for utvidelse av lagerkapasiteten for frosne fiskeprodukter som f. eks. filet m. v. Enkelte kjøleanlegg i fylket er nå godt utrustet med lagerplass for ferdige fiskeprodukter, slik at bedriftene kan være i full drift i lengre tid før skiping blir strengt nødvendig. For de fleste av distriktets fryseribedrifters vedkommende har det i årene etter krigen vært av den største betydning at skiping kunne ha funnet sted kort tid etter at produksjonen har vært utført. Dette har i stor utstrekning hindret de enkelte bedrifter i å drive kontinuerlig produksjon.

I likhet med tidligere har også fryseriene i ovennevnte periode manglet tilstrekkelig råstoff for kontinuerlig drift, hvorfor det ut over sommeren og høsten har vært tilført bedriftene råstoff av f. eks. blåkveite m. v. i den utstrekning det har vært mulig å få dette fra de øvrige distrikter. Men dessverre har det også i distriktene utenfor Troms vært vanskelig med råstoff, slik at det ikke har vært mulig å få tilstrekkelig råstoff for kontinuerlig drift.

Hvalfangsten. Samtlige deltakere fra dette distrikt har deltatt i småhvalfangsten på feltene i Nordland og Finnmark. Hvordan utbytte for disse fartøyer har vært, kjenner jeg ikke særlig til. Noen fangster av betydning har ikke vært tatt i dette distrikt.

Brødrene Brunvoll, innehavere av Hvalstasjonen Skjelnan, har også i ovennevnte periode hatt i drift 3 hvalbåter som har drevet fangst på sperm- og finnhval. Fangstutbyttet har vært 38 spermhval og 52 bardehval som har gitt henholdsvis 1.892 fat spermolje og 1.598 fat hvalolje. Det ble produsert 75.000 kg hvalkjøtt. Arbeidsstyrken har vært 45 mann på land og 36 mann ombord i de tre båter. Hvalstasjonen har således stor betydning for arbeidslivet i distriktet. Som tidligere nevnt har bedriften et større fryseri og kjøleanlegg hvor det i perioden blant annet har vært frosset en del størje foruten det hvalkjøtt bedriften har produsert.

Bedriften har nå innstillet fangsten med sine tre båter og kan fra sesongen tok til i april og til sesongens slutt notere 75 finnhval, 56

spermasetthval og 1 knølhval som har gitt 189.700 kg hvalkjøtt, 2.312 fat hvalolje og 2.770 fat spermolje.

(For sammenligning kan nevnes at fangstutbyttet foregående år var 54 spermasetthval og 97 finnhval som ga 2.212 og 3.006 fat olje).

Firmaet meddeler at hele produksjonen for sesongen er solgt, men en del som ennå ikke er skipet, ligger på lager og venter på skiping.

Reiser. I ovennevnte tidsrom er foretatt 4 reiser med tilsammen 30 reisedager, hvorav 1 til Finnsnes i tiden 9. til 13. juli for å delta i A/L Fiskernes Redskapsfabrikk's representantskapsmøte.

Den 22. august reise til Bergen for å delta i møte angående notfisket i Lofoten 1952, etter innhentet tillatelse fra Fiskeridirektøren.

Den 18. september og følgende 5 dager deltok jeg i Norges Fiskarlags representantskapsmøte som ble avholdt i Trondheim.

Videre ble det den 9. september foretatt en reise til Husøy for å delta i et møte med overflytterne fra Øyfjordvær til Husøy. Møte ble holdt for å få nedsatt en komité som skulle ha til oppgave å vareta overflytternes interesser i de enkelte spørsmål som etter hvert melder seg i forbindelse med overflyttingen.

Møter. Jeg har deltatt i Fiskersamvirkets Fellessalgs representantskapsmøte som ble holdt i Tromsø i juni d. å. Videre deltok jeg i A/L Fiskernes Agnforsynings representantskapsmøte som ble holdt i Tromsø den 18. oktober.

Fiskeflåten. Det er av den aller største betydning at fiskerne ute i havdistriktene blir gitt muligheter for å skaffe seg større havgående fiskefarkoster på 75 til 100 fot, kombinert for line- og trålfiske. Blir ikke dette spørsmål løst snarest, må en regne med at disse vil flytte inn til industristrøkene og således gå over til annen virksomhet. Det vil bli en katastrofe for fiskeriene om disse som er fylkets dyktigste bankfiskere og har fisket som eneste erverv, forlater yrket. En kan ikke bygge fiskeriene på folk som tilfeldigvis finner det lønnsomt å ta del i fisket en kort sesong.

I ovennevnte kvartal er mottatt 414 skriv og telegrammer og et lignende antall er utsendt.

Merkeregistret. I kvartalet er det i samarbeid med fylkets 32 tilsynsmenn foretatt følgende forandringer i registret for dette distrikt.

Tallene i parentes gjelder for samme kvartal foregående år.

Nyinnmeldte 58 (53). Slettet 21 (18). Eierskifte 7 (6). Oppbygget og eierskiftet 0 (1). Oppbygget 3 (3). Motorskifte 4 (3). Eier- og motorskiftet 0 (1). Forlenget 0 (1). Ekkolodd og radio 3 (42).

Kontoret. Arbeidet ved kontoret har for øvrig bestått i å rettleie fiskerne i forskjellige spørsmål om nybygg, overdragelse av fiskefarkoster, fiskerbanklån, fiskeforekomster og avsetningsforhold i de forskjellige fiskevær m. v.

2. kvartal 1951/52.

Værforholdene. Været har i perioden vært noe ustabilt, slik at fiskeflåten delvis har vært nødt til å søke havn flere dager med visse mellomrom under driften. Temperaturen har ligget over det normale for årstiden. Når jeg unntar de siste 14 dager av november og de første dager av desember måned, har nedbøren hovedsaklig vært regn.

Bjørnøy- og Svalbardfisket. Som nevnt i min rapport for 1. kvartal 1951/52, hadde samtlige båter avsluttet fisket for disse felter på grunn av ugunstige driftsforhold.

Til tross for dette, reiste et par båter, nemlig m/k «Vikøy» og m/k «Svaløy» av Tromsøysund, etter at de hadde rustet for Finnmark i slutten av oktober til Bjørnøyfeltet for å forsøke å drifte etter hyse som det ved avslutningen av siste tur viste seg å være meget gode forekomster av. Disse båter vendte imidlertid tilbake etter noen dagers drift da forekomstene ikke ga de resultater en hadde håpet på.

Seifisket har gitt svært dårlig utbytte. De fleste seisnurpere avsluttet fisket i år noe tidligere enn vanlig.

Bankfisket. Fra dette distrikt har en stor flåte driftet på bankene utenfor Finnmark.

Fiskeforekomstene på Nordkappbanken og Hjelmsøybanken har etter hva fiskerne som har deltatt beretter, vært svært rike i år, slik at så å si alle båter over 60 fot som egner seg for denne drift, har deltatt. Det har også vært enkelte båter i størrelsen 50—60 fot med gode motorer som har deltatt i dette fiske, men de fleste båter under 60 fot har deltatt i kyst- og bakkefiske, for fiskeværerne i Finnmark. Det sier seg selv at båter under 60 fot lite egner seg for å delta i bankfiske ca. 90—100 n. mil til havs på vintertid.

Det er bare å beklage at dette distrikt og da særlig hoveddistriktene skal ha så få moderne havgående fiskefartøyer som er egnet til å drive fiske på de store fiskebanker for Troms og Finnmark. Det har vist seg at store moderne båter med moderne utstyr har gode muligheter for å bringe i land betraktelige kvanta fisk fra kyst- og havbankene.

De fleste båter fra dette distrikt som har driftet på Nordkappbanken og Hjelmsøybanken, har på ca. 1½ måneds drift en nettolott fra kr. 3.000 opp til kr. 5—6.000, med gjennomsnittslotter på kr. 3.500. Det kan nevnes at m/k «Svaløy» som er Troms fylkes nyeste og mest moderne båt for havfiske, og tilhører Viktor Lorentsen og Erling Pettersen, Tromsøya, har på ca. 1½ måneds drift ilandbrakt ca. 200.000 kg torsk og hyse. Eierne av båten har ved flere høve uttalt at båten er for liten for bankdrift. Riktigheten av dette kan best bevidnes når en nevner at båten, både høsten 1950 og 1951 har brakt i land fangster over 50.000 kg, mens båtens lasteevne i rommet utgjør ca. 39—40.000 kg. Alt som er over

dette kvantum må oppbevares i binger på dekk og er således vanskelig å berge i land dersom været er dårlig.

Kystfisket har ikke gitt noe nevneverdig resultat for de båter som har forsøkt seg på kystbankene utenfor Troms. Etter noen få forsøk, avsluttet de fleste driften og gikk til Finnmark. Utbyttet for høstsesongen, har etter hva jeg har fått opplyst, vært meget tilfredsstillende for samtlige som har deltatt i fisket nordpå. Dette til tross for det ustabile vær som særlig har hindret driften for kyst- og bakkefiskeriene.

Kveitegarnsfisket. Fiskere som har driftet på feltene for Bjarkøy, Hillesøy, Karlsøy og Kvenangen, kan berette om ubetydelige forekomster av kveite på feltene. Men ved intens drift og ved benyttelse av store mengder redskap, kan utbyttet av høstens kveitegarnsfiske betegnes som et vanlig gjennomsnittsår. En hel del kveitegarnsfiskere fra dette distrikt har deltatt i fisket på feltene for Finnmark. Etter hva fiskerne selv beretter, har utbyttet av dette fiske vært meget tilfredsstillende.

Feit- og småsildfisket har i perioden vært særlig rikt. Fiskerne uttaler at det er det beste fiske og de rikeste forekomster som har vært på mange år. Hvor store mannslotter de enkelte deltakere har, er vanskelig å gi noen uttalelse om. Men at disse har vel så stor lott pr. mann som kyst- og bankfiskerne, kan jeg med sikkerhet si. Det dårlige utbytte sildefiskerne har hatt de senere år, har ført til at flere eiere av feit- og småsildnøtter har solgt sine redskaper og lagt om driften. Likeså har det dårlige utbytte ført til at flere og flere fiskere har forlatt sildefisket, slik at det i år har vært vanskelig for notbrukerne å skaffe seg tilstrekkelig folk. Dette førte til at flere notbruk kom sent i drift.

Oppfisket kvantum feit- og småsild og dens førstehandsverdi for tidsrommet 1. juli til 30. september 1952 var:

19.009 hl feitsild til en førstehandsverdi	kr.	462.203
72.213 » småsild	—»—	» 929.246

Tilsammen kr. 1.391.449

Kvantumsoppgave for denne periode har ikke vært mulig å skaffe til veie, hvorfor den må utstå til neste innberetning.

Avsetningsforholdene. Avsetningsforholdene har vært fullt ut tilfredsstillende for alle fiskearter.

Fisketilførselen. Det har vært meget dårlig med tilførselen av fisk ut over høsten. Dette har sin årsak i de små fiskeforekomster som har vært i dette distrikt i perioden. Som før nevnt har de fleste hav- og kystfiskebåter deltatt i hav- og kystbankfisket utenfor Finnmark. En del mindre motorsjarker og robåter har driftet for værene i Troms. Disse har fått mindre fangster som er levert til fisketilvirkningsanleggene i havdistriktene. Fisketilvirkningsanleggene i dette distrikt har for en stor del stått stille i kvartalet.

Det har også vært dårlige tilførsler av fisk til fryse- og kjøleindustri-anleggene i Troms. Troms Fryseri- og Kjøleanlegg har ikke kjøpt fisk i perioden. Dette til tross for at kjølelagerets ledelse har gjort hva gjøres kan for å få tak i råstoff. Anlegget har heller ikke oppnådd å få råstoff fra andre hold, f. eks. pakkerne. Dette kan en bare beklage, idet forholdet særlig går ut over arbeiderne som er beskjeftiget ved bedriften.

Arbeidskraft. I perioden har arbeidsledigheten til dels vært stor blant fiskearbeiderne, idet anleggene på grunn av mangel på råstoff langt fra har maktet å skaffe arbeid til alle arbeidere.

Fiskeprisen har i stor utstrekning ligget langt over de minstepriser som har vært fastsatt. De forholdsvis høye fiskepriser har skapt store vanskeligheter for fiskehandlerne i distriktet. Fiskehandlerne har ikke oppnådd å kunne skaffe seg tilstrekkelig ferskfisk for omsetning til distriktets forbrukere. Dette har sin årsak i at fiskeprisen for salg fra fiskehandlerne til detaljist er fastsatt av de kommunale kontrollnemnder og godkjent av distriktets priskontor, basert på de minstepriser som er bestemt for fersk fisk direkte fra fiskere og pakkere. Å skaffe fisk nok direkte fra fiskerne til fiskehandlerne i distriktet, har vært helt ugjørlig etter våren 1940. Før den tid var det en rekke fiskere som drev kyst- og fjordfiske (hjemmefiske), men dette er det i stor utstrekning slutt med nå.

De store svingninger i fiskeprisen har etter min mening skapt store vanskeligheter for hele innlandsomsetningen av fersk fisk.

Oppfisket kvantum. Fra 1. juli til 30. september 1951 er det for Troms fylke etter kjøpernes oppgaver til Norges Råfisklag ilandbrakt og anvendt følgende kvantum fisk: Tallene i parentes gjelder for samme tidsrom foregående år.

Totalkvantum 6.601.478 kg (5.593.521 kg).

De forskjellige fiskesorter er anvendt således:

	Fersk kg	Frysing kg	Hengt, saltet kg
Torsk	76.370 (103.990)	3.018 (3.868)	1.683.940 (1.966.521)
Hyse	160.820 (217.792)	3.281 (6.401)	101.161 (118.484)
Sei	425.672 (383.302)	646.909 (52.497)	1.917.499 (2.069.320)
Lange—brosme	3.025 (3.032)	2.396 (0)	124.410 (156.370)
Kveite	114.671 (162.260)	90.083 (10.608)	20.292 (3.360)
Uer, blåkveite, diverse	108 (909)		
Flyndre	63.911 (62.702)		
Uer	37.884 (52.530)		
Steinbit	62.937 (50.787)	300.313 (173.532)	
Størje	468.448 (74)	294.103 (0)	
Andre	227 (0)		

Total fersk anvendelse	1.414.073 kg.	Førstehåndsverdi	kr. 1.269.122
	(1.032.378 »).	—»—	(» 725.136)
» frysing	1.340.103 »	—»—	» 872.154
	(246.906 »).	—»—	(» 100.590)
» hengt, saltet	3.847.302 »	—»—	» 1.450.462
	(4.314.257 »).	—»—	(» 1.315.244)

Kjølelagrenes oppkjøp av fisk. I tiden 1. oktober til og med 31. desember 1951 er det ved distriktets 5 anlegg kjøpt direkte fra fiskere 922.812 kg råfisk av forskjellig art. I samme tidsrom foregående år var det oppkjøpt 720.820 kg råfisk.

Kjølelagrenes kapasitet. Den utvidelse som har vært foretatt ved de enkelte anlegg har øket lagerkapasiteten betraktelig, slik at disse antagelig nå er i stand til å drive kontinuerlig i flere måneder uten daglig å være avhengig av frysetonnasje.

Byggematerialer til fiskeriformål. Til tross for stor velvillighet fra fylkesforsyningsnemnda har det ikke vært mulig å dekke de utallige søknader om materialer til reparasjoner av redskapshus, båtnaust og fisketilvirkningsanlegg.

Av slike søknader er det i kvartalet behandlet 92, hvorav innvilget 67. Samtlige søknader er dekket av den kvote som er stillet til rådighet for fylkesforsyningsnemnda til reparasjoner av våningshus og uthus, idet kvoten til fiskeriformål for lenge siden var oppbrukt. Fylkesforsyningsnemnda har underhånden gitt uttrykk for at dette forhold vanskelig kan fortsette da det går ut over de formål materialene er bestemt for.

Reiser. I kvartalet har jeg foretatt en reise med tilsammen 10 reisedager for å delta i Norges Råfisklags representantskapsmøte i tiden 29. oktober til 3. november i Trondheim.

Statsstøtte til flytting fra utvær. Utenfor den vanlige kontortid har det vært arbeidet meget med forskjellige saker i forbindelse med «statsstøtte til flytting fra utvær». Det har også vært utallige konferanser med folk som disse saker har interesse for.

For Husøys vedkommende har særlig tomteprisene skaffet store vanskeligheter, idet en av hensyn til eventuelle konsekvenser nødig vil utbetale den tomtepris som eierne forlanger, uten på forhånd å få disse godkjent av prismyndighetene.

Av hensyn til de som skal flytte er det av særlig stor viktighet at veibyggingen først blir utført. Å fremme denne sak, har ikke vært mulig da Statens Vegvesen ennå ikke har hatt anledning å beregne planen på ny etter en bredde på 3 meter, som antydnet av Fiskeridirektoratet. Som kjent var det første omkostningsoverslag som ble innsendt beregnet etter delvis veibredde på 4 meter.

Nord-Norges-planen. I anledning av ovennevnte plan har utallige fiskere og andre henvendt seg til dette kontor for å få opplysninger om

eventuelle muligheter for å få hjelp til kjøp av fartøyer og til reisning av industrianlegg m. v. Særlig har spørsmålet om mulighetene for å skaffe kapital til kjøp av nye moderne havfiskefartøyer vært mange. Det har f. eks. vært nevnt bidrag for kondemnerte båter m. v. Det har selv sagt vært svært lite opplysninger jeg har kunnet stå til tjeneste med, men en ting er sikkert: mange misforståelser er blitt ryddet av veien. Dessverre har mange på forhånd fått opplysninger som tyder på at alle som er interessert i å sette i gang, vil få inntil 100 % av nødvendig kapital. Jeg har under forbehold gitt uttrykk for at de midler som stilles til rådighet i forbindelse med Nord-Norges-planen er beregnet som toppfinansiering — hvorfor vedkommende først må søke de ordinære banker og låneinstanser om lån. I den anledning har jeg antydnet at dersom ordinære lån blir innvilget med 60 %, kan det muligens regnes med inntil 30 % som lån av Utbygningfondet. Det er mange prosjektmakere som allerede har vært ute for å prøve seg.

Jeg ser det slik at en i første omgang bør legge mest mulig vekt på å skaffe distriktene her nord en størst mulig moderne havfiskeflåte da dette er en betingelse for å kunne skaffe bedriftene tilstrekkelig råstoff for kontinuerlig drift. Det viser seg at med den havfiskeflåte Nord-Norge har i dag, blir det vanskelig å holde noenlunde kontinuerlig drift ved de anlegg som alt er i gang.

De store fisketyngder som har vært til stede på bankene utenfor Troms og Finnmark har for en stor del stått så langt til havs at det har vært ugjørlig for de fleste farkoster under 60 fot å delta.

Det er som kjent få fartøyer her nord av forannevnte størrelse som er utstyrt for havfiske. De fleste større farkoster er bygget for ishavsdrift og feitsilddrift, og er således beskjeftiget med denne driften hele året. Fiskeridirektoratet bør derfor i første omgang være behjelpelig med å skaffe fiskefartøyer til dem som er interessert i å delta i bankfiske med line og småtrål året rundt.

Flere dyktige og interesserte fiskeskippere har vært interessert i å få noen av de mindre tyske trålerfartøyer som den senere tid har vært til salgs, men på grunn av kapitalmangel har dette ikke vært mulig.

Merkeregistret. I kvartalet er det i samarbeid med fylkets tilsynsmenn foretatt følgende forandringer ved registret for dette distrikt.

Tallene i parentes gjelder for samme tidsrom foregående år:

Nyinnmeldte 58 (52). Slettet 32 (42). Eierskifte 12 (7). Eier- og motorskifte 0 (1). Oppbygget og motorskifte 7 (0). Motorskifte 2 (6). Oppbygget 11 (5). Navnebytte 5 (1). Nytt målebrev 4 (0). Ekkolodd og radio 24 (87). Tilsammen 155 (201) registreringer.

Arbeidet med innregistreringene av fiskefartøyer og båter har skaffet et veldig ekstraarbeid i den senere tid da revisjon av samtlige distrikter har vært foretatt. Alt innkommet materiale er ennå ikke gjennomgått

og kontrollert da dette må gjøres når anledning gis. Det vanlige arbeid samt korrespondanse vedrørende registret, er blitt holdt à jour og det samme kan sies om det vanlige løpende kontorarbeid. En rekke søknader om byggematerialer er blitt behandlet og videreeksperdet til fylkesforsyningsnemnda.

I tidsrommet 1. oktober til 31. desember 1951 er det mottatt 885 skriv og telegrammer og avsendt et lignende antall.

For øvrig har arbeidet ved dette kontor bestått i å rettleie fiskerne i forskjellige spørsmål om kjøp og overdragelser av fiskebåter m. v.

3. kvartal 1951/52.

Værforholdene har etter årstiden vært noenlunde tilfredsstillende. Det har således ikke vært noen orkanaktige stormer av betydning.

Bank- og kystfisket. I likhet med foregående år tok en del bankbåter til med fiske straks over nyttår på bankene utenfor Senja. Oppsynet for Berg og Torsken ble satt mandag 14. januar og for Øyrfjord og Hillesøy 16. januar. Det var bra fiskeforekomster til stede og det ble tatt fangster opp til 25.000 kg på sildegnet line. For forannevnte oppsynsdistrikter deltok hovedsaklig mindre bankbåter av størrelsene 40 til 60 fot. De større havgående fiskefarkoster — som det er svært få av i Troms fylke — av størrelsen 60 til 85 fot fortsatte imidlertid driften utenfor Vest-Finnmark, hvor de hadde deltatt før de sluttet av driften til jul. Da driften tok til over nyttår kunne disse melde om fortsatt gode skreiforekomster på bankene for Vest-Finnmark. En del av båtene forsøkte seg på Nygrunnen, men her viste det seg å være små forekomster. Bare ett fartøy var borti noen rike fiskeforekomster og kunne gå til lands med 33.000 kg fisk etter bare 4 døgns drift. Ved ny tur forsøkte fartøyet på samme felt, men det viste seg da å være bare ubetydelige forekomster, hvorfor fartøyet i likhet med de øvrige var nødt til å forlate feltet for å gå til Hjelmsøybanken.

Fartøyene som har driftet på bankene for Finnmark har også etter nyttår gjort det meget godt. Fangstene har etter 5—6 døgns drift variert mellom 17.000 og 49.000 kg med gjennomsnittlig 20.000 kg. Utbyttet for høst- og vinterfisket, vanlig 3 måneders drift, har utgjort fra kr. 4.500 til kr. 9.500, et resultat som må betraktes som særdeles tilfredsstillende.

En har alltid beklaget seg over at flere av de større havgående fiskefarkoster har avsluttet driften omkring 1. mars for å ta utrustning til Ishavet. I år var det ikke bare ishavsflåten som sluttet av driften på bankene, men samtlige øvrige fiskefarkoster — unntatt en enkelt som avsluttet driften omkring 20. februar for å gjøre seg klar til å drifte med not i Lofoten. Flere bankskippere ble fri for fartøy på grunn av at fartøyeierne skulle nytte fartøyene i Lofoten. De fleste bankbåter

avsluttet driften på vanlig 30—35.000 kg skrei for å delta i Lofoten. I den anledning nyttet jeg høve til å snakke med mannskapene på de forskjellige fartøyer. Disse fremholdt at de syntes det hele var meningsløst, idet de visste hva de fikk på bankene så lenge fiskeforekomstene var så rike, men hvorledes resultatet ville bli i Lofoten, var det ikke mulig å uttale seg om.

For kyst- og fjordfiskflåten gjaldt de samme forhold som nevnt ovenfor, idet disse også sluttet av uforholdsmessig tidlig for å gå til Lofoten med not.

Jeg antar at store kvanta skrei gikk tapt for de enkelte oppsynsdistrikter i Troms fylke på grunn av at driften ble avsluttet tidligere enn vanlig. Særlig gjelder dette oppsynsdistriktet Berg og Torsken hvor det ble meldt om rike fiskeforekomster. I uken før notfisket tok til i Lofoten var det to notfartøyer som til dels tok pene fangster i distriktet. Disse avsluttet driften til tross for gode utsikter og gikk til Lofoten.

For Skjervøydistriktet sluttet samtlige deltakere i skreifisket den 24. februar. For distriktene Karlsøy og Helgøy ble deltakelsen sterkt redusert i uken som endte den 24. februar og omkring 1. mars hadde samtlige deltakere avsluttet driften. Den 24. februar ble deltakelsen for fiskeværene i Tromsøysund redusert fra 29 til 2 fartøyer. I distriktene Hillesøy, Berg og Torsken fortsatte skreifisket til omkring 1. april med minimal deltakelse.

Skreifiskets varighet i et normalt driftsår regnes fra omkring 20. januar til 20. april, men deltakelsen de siste par år har vært ubetydelig etter 1. mars, til tross for at det for enkelte distrikter har vist seg å være betydelige skreiforekomster til stede.

Skreikvantumet pr. 31. mars 1952 for dette distrikt ligger langt under et middels år sammenliknet med de siste 10 år.

Fiskekvantum. I følge fiskekjøpernes oppgaver til Norges Råfisklag utgjør det oppfiskede kvantum 924.062 kg for dette distrikt i tidsrommet 1. oktober til 31. desember 1951. I samme tidsrom i fjor utgjorde kvantumet 3.937.489 kg.

Kjølelagrene har i perioden stort sett fått tilstrekkelig råstoff direkte fra fiskerne og kjøperne i distriktet, når jeg unntar mars måned da råstoffet for en stor del har vært tilført anleggene fra Lofoten. Det har således vært kontinuerlig drift ved samtlige anlegg unntatt ett som til en viss grad har hatt store vanskeligheter med å få fisk direkte fra fiskerne.

Kjølelagrenes oppkjøp av fisk. I tiden 1. januar til 31. mars 1952 er det av fylkets 5 kjølelagre og filetanlegg tilsammen innkjøpt 1.639.960 kg råstoff direkte fra fiskere. Samme tidsrom foregående år var det oppkjøpt 712.164 kg.

Rekefisket tok til i slutten av januar. I fisket har i perioden deltatt ca. 100 båter med ca. 250—300 mann. Forekomstene har vært rike på

de fleste felter. Utbyttet har langt fra svart til forventningene, da prisene til dels har vært langt under de priser som har vært betalt tidligere år.

Avtaksforholdene har til sine tider vært svært vanskelige, idet rekefabrikkene har støtt på avsetningsvanskeligheter ved salg av det ferdige produkt. Markedsforholdene for ferske reker har også vært ugunstige, slik at eksportørene som vanligvis tidligere år har avtatt store kvanta for fersk eksport, bare har tatt imot mindre partier.

I perioden har det i distriktet vært i drift 7 rekefabrikker, hvorav i Tromsø 4, Skjervøy 1, Lyngseidet 1 og Harstad 1. Disse har tilsammen beskjeftiget ca. 450—500 arbeidere, hovedsakelig kvinnelig arbeidskraft.

Ved henvendelse til rekefabrikkene får jeg opplyst at dårlige eksportmuligheter for hermetiske reker den senere tid har gjort seg sterkt gjeldende, slik at enkelte fabrikker er i tvil hvorvidt de vil kunne fortsette driften. Dersom ikke eksportforholdene skulle forandre seg til det bedre, må en regne med at flere av fabrikkene innstiller driften for godt ved rekesesongens slutt i april måned.

Flyndrefisket i Barentshavet. Det er ingen fiskefarkosteiere i dette distrikt som har planer om å delta i dette fiske kommende sesong. Derimot har jeg hørt at danske fiskere vil komme til å delta med 10—15 fartøyer og muligens noen svenske fiskefarkoster.

Linefisket i Barentshavet. Det er flere fartøyeiere som vanligvis driver bankfiske om høsten og ut over vinteren med sine havgående fiskefarkoster. Disse har hatt planer om å forsøke mulighetene for drift i nevnte farvann, men har ikke klart å få mannskaper til driften uten på forhånd å kunne garantere hyren. Fartøyeierne har selvsagt ikke økonomisk utkomme til dette da de foruten hyren til mannskapene også må stå inne for den kostbare utrustningen som en slik tur krever.

Vest-Grønland. Deltakelsen i dette fiske vil etter det jeg får opplyst, bli svært minimal — hvis det da i det hele tatt blir noen fartøyer fra dette distrikt som kommer til å delta.

New-Foundlandsfeltet. På dette feltet deltar i alt 6 skuter fra dette distrikt, nemlig m/k «Quest», m/k «Polarquest», /mk «Selbarden», m/k «Nordsel», m/k «Polarsirkel» og m/k «Norbjørn», samtlige fra Tromsø by. Den samlede tonnasje utgjør 2.758 br. tonn og 1.117 n. tonn. Deltakelsen i fjor var 4 skuter med en samlet tonnasje på 1.659 br. tonn og 702 n. tonn. Den samlede tonnasje er således øket med 1.100 br. tonn og 415 n. tonn inneværende år. Av deltakelsen er bare to skuter utklart i Troms fylke.

Vesterisen. I tiden 6.—14. mars var det et yrende liv i Tromsø havn. Samtlige skuter fra Nord-Norge som skulle delta i fangsten på dette felt var her for å gjøre seg klar og ta inn nødvendig proviant og utrustning m. v. Det er en moderne og godt utrustet nord-norsk ishavslåte som deltar på fangstfeltet i år. I alt er det til nevnte felt utklart fra Tromsø

tollsted 29 skuter, hvorav 7 skuter fra Finnmark fylke med tilsammen 721 br. tonn og 256 n. tonn, 19 skuter fra Troms fylke med tilsammen 2.270 br. tonn og 793 n. tonn, og 3 skuter fra Nordland fylke med tilsammen 284 br. tonn og 94 n. tonn. Samtlige skuter gikk fra Tromsø i tiden 12.—16. mars. Dessuten er det fra samme tollsted utklart til Østisen i alt 15 skuter, alle fra Troms fylke, med tilsammen 1.518 br. tonn og 253 n. tonn.

I selfangsten på New-Foundland, Vesterisen og Østisen har det fra dette distrikt i perioden deltatt 40 skuter med samlet netto tonnasje 2.164 tonn. Besetningen har tilsammen utgjort 651 mann.

Av deltakerne hører 18 skuter hjemme i Tromsø by med samlet tonnasje 3.938 br. tonn og 1.556 n. tonn. 12 skuter hører hjemme i Tromsøysund kommune, med 897 br. tonn og 308 n. tonn. De øvrige skuter fra Troms fylke som deltar i selfangsten har tilsammen 870 br. tonn og 300 n. tonn.

Ved kvartalets slutt var ennå ingen skuter kommet inn med fangst, men etter de meldinger som foreligger har fangstutbyttet vært forholdsvis tilfredsstillende for samtlige deltakere på de forskjellige felter.

Alle tegn tyder på at prisene for ishavsproduktene i år langt fra vil gi deltakerne de store inntekter (lotter) som foregående år om de skulle være så heldige å få samme fangstutbytte.

Naturskadefondet. Etter anmodning fra fylkesmannen i Troms, har det i perioden vært gitt flere uttalelser i anledning søknader fra fiskere som har søkt fondet om hjelp for tap av mindre fiskebåter.

Isbehovet. I de første 4—5 år etter siste verdenskrig var isbehovet stort, idet ferskfiskforsendelsene var uforholdsmessige store. Etter hvert som eksporten av iset fisk har tatt av, har også behovet for is blitt mindre. De mange søknader om statsstøtte til oppføring av nye isanlegg advarte jeg mot, etter først å ha innhentet behovsoppgaver. Det ville ellers bli for mange storanlegg. Den kritikk som til dels ble rettet fra enkelte hold mot mitt standpunkt, har således vist seg å være helt uberettiget. Den av meg innhentede behovsoppgave, ga et noenlunde riktig bilde av den fremtidige issituasjon.

Som en løsning av det fremtidige isbehov for de enkelte distrikter er det av meg tidligere foreslått to sentralisanlegg, ett i sør- og ett i nordfylket, og så løse det daglige isbehov for de enkelte tilvirkere og fiskerflåten m. v. ved å bygge mindre ishus i tilknytning til de forskjellige tilvirkningsanlegg. Dette har nå vist seg å være den beste løsning, idet flere større isanlegg vanskelig kan holdes i lønnsom drift året rundt. De eksisterende anlegg har etter hvert som behovet for is har stabilisert seg ikke vært i stand til å få driften lønnsom uten å gi den beste service — det vil si uten å levere olje og vann m. v. Tromsøya Isanlegg A/S, som kun har leveranse av is og som de første 4 år etter siste verdenskrig

leverte vanligvis 10—12.000 tonn is pr. år, har de siste 2 år bare levert gjennomsnittlig 4.000 tonn. Isanleggets kai ble for om lag ett år siden skadet nokså meget.

Ror- og egnebuer. En del søknader og mange forespørsler er innkommet til dette kontor om nedskrivningsbidrag til oppføring av ror- og egnebuer. De innkomne søknader har ikke alltid vært tilfredsstillende tilrettelagt. Det har således ofte forekommet at bilag som på søknadskjemaet har vært presisert skulle følge med, ikke har vært bilagt. Dette har ikke skapt så rent liten korrespondanse for å få søknaden mest mulig i overensstemmelse med fastsatte regler. Til tross for flere henvendelser til søkerne, har det ikke alltid vært mulig å få alt i orden. Men takket være direktoratets store velvillighet, har det innen rammen av gjeldende regler vært mulig å få saken ordnet slik at der kunne stilles i utsikt foreløpige tilsagn om støtte. Men når så nødvendige tilsagn er gitt, har en støtt på nye vanskeligheter som følge av at søkerne har vært borte på fiske, slik at en ikke har kunnet få svar eller at vedkommende ikke har kunnet bringe det formelle i orden. Det som har skapt de største vanskeligheter er særlig tidligere panteheftelser på hovedeiendommen eller at vedkommende grunneier, som har gitt løfte om salg, nekter å overdra nødvendig grunn.

Bygningsmaterialer til fiskeriformål 1952. Som kjent ble søknadsfristen for ovennevnte formål i følge kunngjøring fra Fiskeridepartementet satt til 15. november 1951 for videreekspedisjon fra den kommunale byggenemnd til distriktets fiskeriinspektør innen 1. desember s. å.

Ved søknadsfristens utløp var det kommet inn hertil i alt 94 søknader på tilsammen 509.291 standard trelast, 21.191 sekker sement, 37.970 stykker murstein, 126 tonn armeringsjern, 1.070 kg bølgeblikk og 4.738 kvadratmeter eternit.

Søknadene fra Nord-Troms er ikke tatt med i forannevnte oppgave da disse ble sendt Troms gjenreisningsnemnd direkte fra vedkommende søker.

Av nevnte 94 søknader ble 6 sendt Fiskeridirektøren for behandling.

Til dekning av de gjenværende 88 søknader på 221.291 standard trelast, 3.075 sekker sement og 12.750 stykker murstein, ble det av fiskerieringens materialkvote for 1952 stillet følgende materialkvantum til rådighet for Troms fylkesforsyningnemnd (unntatt Nord-Troms): 75 standard trelast, 89 tonn sement og 7.500 stykker murstein.

Nord-Norges-planen. Det har i forbindelse med Nord-Norges-planen vært gjort mange henvendelser om lån til et eller annet foretakende, som etter min mening ikke har noe særlig fast holdepunkt. Likeså har det vært gjort mange henvendelser fra fiskere om kjøp av gamle tyske eller hollandske trålere og om bygging av nye større trålere. Alle disse søknader om kjøp av større havgående fiske- og trålfartøyer har hovedsake-

lig vært fremmet av folk som regner med å få låne 100 % til kjøp av fartøy og redskaper.

Når reglene for ovennevnte plan er utarbeidet og vedtatt av Stortinget, og kunngjort på vanlig måte, tør jeg anta at det vil melde seg kjøpere som har sine planer for kjøp av havgående fiskefarkoster tilstrekkelig utarbeidet på et forsvarlig driftsmessig grunnlag. Fartøyer som forutsettes toppfinansiert gjennom Nord-Norges-planen, må så langt råd er, overlates folk som har tro på fiskeryrket og ikke slike som i et beleilig øyeblikk ser en fordel i en høykonjunktur, og forlater yrket når nedgangstiden ikke gir muligheter for høyest mulig fortjeneste.

Merkeregistret. I kvartalet er det i samarbeid med fylkets 33 tilsynsmenn foretatt følgende forandringer ved registret for dette distrikt.

Tallene i parentes gjelder for samme tidsrom foregående år:

Nyinnmeldte 66 (78). Utmeldte 102 (40). Korrigering av mål 10 (0). Eierskifte 16 (22). Motorskifte 8 (8). Navneskifte 5 (0). Oppbygget 13 (0). Oppbygget og forlenget 3 (9). Oppbygget og motorskifte 6 (0). Eier- og motorskifte 9 (0). Ekkolodd og radio 18 (55). Tilsammen 256 (212) registreringer.

Det har i inneværende kvartal vært lagt stort arbeid på registret for å få det mest mulig i overensstemmelse med de faktiske forhold. Samtlige av distriktets 33 tilsynsmenn ble tilskrevet i oktober 1951 med anmodning om å sende inn avskrift av registret, men dette ble bare etterkommet av et fåtall. De innsendte avskrifter var lite opplysende, hvorfor en ved senere henvendelser ba om å få tilsendt hele registret. Dette har i stor utstrekning vært etterkommet, slik at en om kort tid kan regne med å få samtlige registre i fylket revidert. På denne måte har en fått klarhet i mange tilfelle som ikke har vært oppgitt om eierskifte, motorskifte, ombygninger og slettelser m. m. Likeså har en fått kjennskap til fartøyer som for lenge siden skulle vært slettet av registret, men som på grunn av en forglemmelse av distriktets tilsynsmann ikke er anmeldt til dette kontor og således ikke er strøket av hovedregistret for Troms fylke.

Arbeidet ved kontoret har bl. a. bestått i rettleiing av fiskere og besvarelse av spørsmål, bl. a. om fredningsbestemmelser, fiskeforekomster, priser og lån m. m.

I perioden har et stort antall fiskere og andre vært innom kontoret og søkt opplysning om på hvilken måte de kunne få lån eller bidrag av Nord-Norges-planen til bygging av båter, slipper og tilvirkningsanlegg m. v. I tidsrommet 15. februar til omkring 1. mars var det en stadig strøm av fiskere som var her for å få materialer til innredning av rom og dekk i sine båter som skulle delta i notfiske på Lofoten.

Skriv og telegrammer. I kvartalet har jeg mottatt 875 skriv og telegrammer og avsendt et lignende antall.

Reiser. Jeg har i kvartalet foretatt en reise med tilsammen 3 reisedager. Reisen ble foretatt i tiden 31. januar til 3. februar til Langnesbukta i Kåfjord for å besiktige stedets «Fiskarheim» hvor det er søkt om et mindre statsbidrag til maling m. m. Dessuten har jeg deltatt i reiser i forbindelse med utvalget til behandling av søknader om statsstøtte til flytting fra utvær i Troms.

4. kvartal 1951/52.

Værforholdene har stort sett vært bra for sjødrift, og temperaturen har hele perioden ligget langt over det normale for årstiden. Det har også vært meldt om rolig vær og gode driftsforhold for de fartøyer som har deltatt ved Svalbard- og Bjørnøyfeltet.

Oppsynet for Øyfjord og Hillesøy ble hevet 7. april og for Berg og Torsken 19. april 1952.

Fisket. I perioden har en stor del av distriktets fiskerflåte deltatt i fisket på Finnmark. De største havgående fiskefartøyer tok imidlertid alt i begynnelsen av perioden utrustning til Bjørnøyfeltet og Røstbanken. En del av fartøyene som rustet for Røstbanken ble imidlertid nødt å omlegge driften da avsetningsmulighetene for kveite var dårlige. En del mindre fartøyer har deltatt i kystfisket for Troms og resultatene har etter forholdene vært meget tilfredsstillende. De fleste fartøyer som gikk til Finnmark hadde basert driften på garn, line, juksa og snurpenot, men det var ikke mange dager før de fleste la om driften til juksafiske. Dette redskap viste seg å være det mest effektive. Etter hva jeg har fått opplyst fra fiskerhold har juksafisket gitt deltakerne tilfredsstillende utbytte. Derimot har utbyttet for de andre bruksarter vært meget dårlig.

De første meldinger som kom fra Bjørnøyfeltet ga meget lovende resultater slik at deltakelsen i mai måned var 33 linefartøyer, men alt før de siste fartøyer hadde nådd frem til feltet kom de første meldinger om at fisket var avtakende og forekomstene ubetydelige. Ved periodens slutt var det fra dette felt i alt innkommet 26 fartøyer, hvorav ett hadde utført to turer. Fangstutbyttet var gjennomsnittlig 18 tonn pr. fartøy etter 4—6 ukers drift.

Etter å ha deltatt i fisket for Finnmark sluttet en del fartøyer av fisket omkring 20. mai for å gå over til snurpenotfiske etter sei. Ved periodens slutt 30. juni var det ikke ilandbrakt noen fangster av betydning.

Oppfisket kvantum. Fra 1. januar til 30. juni d. å. er det for Troms fylke etter kjøpernes oppgaver til Norges Råfisklag ilandbrakt og anvendt 12.174.557 kg til en førstehåndsverdi av kr. 8.202.795,19. I samme tidsrom i fjor utgjorde totalkvantumet 12.191.461 kg til en førstehåndsverdi av kr. 6.093.824.

Av det ilandbrakte kvantum fisk i første halvår 1952 er 22,8 % gått

til fersk anvendelse, 12,7 % til frysing og 64,5 % er benyttet til hengning, salting og oppmaling.

Skreifisket. I likhet med tidligere år ble det også i år i begynnelsen av denne perioden fisket en del skrei for fiskeværene i Senja og Hillesøy. I henhold til de rapporter jeg har fått fra lensmennene, viser det seg at deltakelsen i dette fiske ikke har vært nevneverdig i tiden 1. til 17. april da oppsynet ble hevet. Deltakelsen i kyst- og bankfisket var ubetydelig etter 1. mars. Årsaken til at deltakelsen i fisket for Troms tok slik brå slutt, ligger i at de fleste sluttet av for å gjøre seg klar til notfiske i Lofoten som tok til 5. mars.

Ishavs fartøyer som vanligvis driver bankfiske sluttet av noe tidligere for å gjøre seg klar for å delta i selfangsten i Vesterisen.

Det er bare å beklage at flere havgående fiskefartøyer i størrelsen 70—80 fot sluttet bankfiske på sjøvær opp til 35.000 kg for å gå til Lofoten med not. Etter at de fartøyer som skulle gå til Lofoten og Ishavet hadde forlatt bankene var det bare ett fartøy fra dette distrikt som deltok i fisket på bankene.

Ved periodens begynnelse var det gode skreiforekomster til stede for Berg og Torsken, men minimal deltakelse resulterte i ubetydelig oppfisket kvantum. Til tross for mindre deltakelse i inneværende periode ble kvantumet i år ca. 30.000 kg større enn i fjor.

Årets samlede skreikvantum utgjorde 5.160.766 kg mot i fjor 5.452.031 kg.

Bjørnøyfisket. I perioden har i alt 32 fartøyer blitt utrustet for å delta i dette fiske. Av disse har 25 fartøyer gjort en tur hver og et fartøy to turer, tilsammen 27 turer i perioden.

Disse har ilandbrakt tilsammen 510.692 kg fisk (i 1951 726.647 kg). Førstehåndsverdien av det ilandbrakte kvantum utgjør kr. 675.191 (kr. 660.354). Hertil kommer 519,18 hl lever (778 hl) til en førstehåndsverdi av kr. 20.767 (kr. 31.120).

Deltakelsen har som nevnt vært 32 fartøyer med 350 mann, mot 31 fartøyer med 340 mann i samme periode foregående år. Det oppfiskede kvantum er ca. 200.000 kg mindre enn foregående år, men førstehåndsverdien ligger ca. 15.000 kroner høyere. Dette har selvsagt sin grunn i de høye priser som har vært betalt i år for saltfiske.

Gjennomsnittsutbyttet pr. tur i perioden utgjør kr. 24.855 mot kr. 23.926 i samme periode foregående år. Det vil si at bruttofortjenesten ligger langt høyere enn i fjor, til tross for at fangstutbyttet pr. tur har ligget vel 7 tonn under fjorårets. Nettoutbyttet pr. mannslott har neppe vært noe høyere enn i fjor da utrustningene i år har vært meget kostbarere, likesom forbruket av agn og olje har vært langt større i år da de enkelte turer har tatt forholdsvis lang tid grunnet minimale fiskeforekomster. Det kan nevnes at r/s «J. M. Johansen» har vært til stor

nytte for fiskeflåten, også når det gjelder proviant og olje, idet den ved ekspedisjonsturer til lands tok med nødvendige mangelvarer.

Deltakerne meddeler at fiskeforekomstene har vært ubetydelig, slik at de har vært nødt til å drifte på store områder for i det hele tatt å kunne oppnå et noenlunde lønnsomt utbytte. Jeg har inntrykk av at deltakelsen vil bli noe mindre kommende periode da eierne av de større havgående fiskefartøylene har planer om å montere nødvendig utstyr med henblikk på småtråldrift.

Kvaliteten på saltfisken har gjennomgående vært god, så avsetningen har gått lett unna.

Råstofftilførselen til kjøleanleggene direkte fra fiskere har vært meget ustabil, slik at anleggene har hatt store vanskeligheter med å skaffe tilstrekkelig arbeid til den vanlige arbeidsstokk. Det har dog vært tilført anleggene noe råstoff fra distriktet og fra Finnmark. Denne tilførsel har ligget langt tilbake i forhold til et normalår.

Kjøleanleggenes kjøp av råstoff direkte fra fiskere i kvartalet utgjør tilsammen 478.621 kg råfisk til en førstehåndsverdi av kr. 261.961,86, mot tilsvarende kvartal foregående år 686.078 kg råfisk til en førstehåndsverdi av kr. 304.355,75.

Det totale innkjøp av fisk direkte fra fiskere har vært ubetydelig for de fleste fryseriers vedkommende. Tromsø Fryseri- og Kjøleanlegg A/S har dessuten hatt ubetydelig kvantum føringsfisk.

Sildefisket. I perioden har det vært et meget rikt sildefiske på fjordene i Troms og Finnmark, fra Laksefjord i nord og til Ersfjord i sør. En meget stor flåte har deltatt i fisket. En rekke bruk sørfra har deltatt, og alle har tatt gode fangster. Avsetningsforholdene har vært meget vanskelige da noen av fabrikkene innstillet driften på grunn av moderniseringsarbeid. Likeså skaffet råstoffet store problemer for fabrikkene, idet silda var full av åte, noe som selvsagt førte til at fabrikkene ikke klarte å oppnå normal driftskapasitet. En del fartøyer var nødt å styrte silda på sjøen da kvaliteten var under all kritikk. Til tross for de mange vanskeligheter fiskerne og fabrikkene hadde å kjempe med, må en si at det er utrolig hvor godt de kom ut av vanskelighetene. Utbyttet av sildefisket kan stort sett betegnes som meget tilfredsstillende for fiskernes vedkommende.

Arbeidskraft. Tilgang på arbeidskraft til de enkelte fisketilvirkeres anlegg har vært langt større enn behovet. På grunn av råstoffmangel ved anleggene har det ikke vært mulig å skaffe full beskjeftigelse for alle arbeidssøkere i perioden.

Vest-Grønland. Som nevnt i min forrige kvartalsrapport hadde jeg inntrykk av at interessen for dette fiske ikke var noe særlig stor blant fiskerne i mitt distrikt. At mine antakelser var fullt i overensstemmelse med de faktiskste forhold fikk en bevis for da ikke et eneste fartøy herfra

meldte seg som deltaker. Årsaken hertil vil jeg anta ligger i at flere av fartøyene i fjor fikk meget store skader under overfarten hjem fra fiskefeltet; og dertil at fisket ga langt mindre utbytte enn tidligere år. En del av fartøyene hadde til tross for dette sikkert rustet for Vest-Grønland dersom de ikke hadde vært nødt til å stå tilsluttet A/L Utrustning, Ålesund, for å få olje og agn.

Ishavsdriften. Den innbrakte fangst til Tromsø pr. 30. juni 1952 er fra de forskjellige ishavsfeltet tilsammen følgende: (Tallene i parentes er for samme tidsrom foregående år).

133.449 dyr (169.038) med spekkmengde 3.238.295 kg (3.252.493 kg) til en samlet innklaringsverdi av kr. 5.109.048 (kr. 13.140.896). Deltakelsen på samtlige feltet pr. 30. juni 1952 har vært 53 båter med en besetning på 954 mann mot foregående år 52 båter med en besetning på 936 mann.

Fra de første dagene i perioden innløp det meldinger fra Vesterisen om ugunstige værforhold, men det ble meldt om alt vel ombord på samtlige skuter. Det ble imidlertid på rederhold fattet mistanke om at noe var hendt, men til tross for grundige undersøkelser var det ikke mulig før omkring 15. april å stadfeste at en fryktelig ulykke var hendt. Det ble så offisielt meddelt at 5 skuter med 77 manns besetning fryktedes totalforlist. En intens ettersøkning gjennom 5 døgn hadde vært resultatløs. Flyene som hadde deltatt i ettersøkningen innstillet letningen, men 8 fartøyer fortsatte undersøkelsene. De saknede fartøyer ble oppgitt å være «Ringsel» av Tromsø, «Brattind» av Tromsøysund, «Vårglimt» av Balsjord, «Buskøy» og «Pels» fra Sunnmøre. Håpet om å finne noen av folkene i live ble mindre etter som dagene gikk. Ettersøkningen ned gjennom Danskestredet fortsatte ennå ved periodens slutt.

Dårlige fangstforhold og ugunstige skinn- og spekkpriser førte til at skutene etter hvert som de kom fra feltet innstillet fangstturene og la om driften til bank- og sildefiske.

Håkjerringsfisket i Barenshavet. Deltakelsen i dette fiske i år har vært minimal.

Hvalfangsten. I likhet med de tidligere år fikk Troms fylke også i år innvilget småhvalkonsesjon av Fangstkontoret. Samtlige fartøyer som fikk konsesjon i år har deltatt, noe som ikke har vært tilfelle de 2—3 siste årene på grunn av de vanskelige avsetningsforhold. Utbyttet for de fleste deltakere har vært meget tilfredsstillende i perioden.

Brødrene Brunvolds Hvalstasjon (Skjelnan) har i perioden tatt imot 27 hval hvorav 18 finnhval, 8 spermasethval og 1 blåhval. Firmaet har produsert 651 fat finnhvalolje og 280 fat spermolje. Videre er det produsert 165.450 kg kjøtt, hvorav 48.800 kg dyrefor. Kjøttproduksjonen er frosset og etter hvert eksportert til Storbritannia. Melproduksjonen utgjør 46.650 sekker à 50 kg. Oljen og melet har firmaet ennå på lager

ved utgangen av perioden. Tallene for samme tidsrom i 1951 var 42 hval hvorav 23 finnhval, 18 spermasetthval og 1 knølhval. Herav var det utvunnet 714 fat finnhvalolje, 878 fat spermolje, 114.700 kg kjøtt, derav 25.650 kg dyrefor og 1.000 sekker mel. Når det utvunne kvantum ferdig produsert vare ligger langt høyere i år enn forrige år, sett på bakgrunn av antall hval, har dette sin årsak i den store modernisering firmaet har foretatt i fabrikkens maskinpark.

Arbeidsstyrken ved anlegget har vært den samme som i fjor — 80—90 mann. Firmaet har i perioden hatt 3 hvalbåter i drift med en samlet besetning på 40 mann. Fangstforholdene har vært særlig ugunstige på grunn av dårlig vær.

Småtråldriften. Fiskerne i dette distrikt har stor interesse for småtråldriften og en har grunn til å anta at det i løpet av sommeren vil innkomme mange søknader om konsesjon fra båteiere som har havgående fiskefartøyer som kan ansees brukbare for denne drift. Da det i de fleste fartøyer nå innmonteres kraftigere vinsj, vil jeg anta at deltakelsen på fiskefeltene ved Bjørnøya og Svalbard vil bli noe mindre enn en hadde regnet med i år.

Jeg har god tro på at de fleste båter som vil forsøke seg i første omgang vil oppnå tilfredsstillende resultater da det er fartøyer med tilstrekkelig sterke motorer. For så vidt angår tråldriften med disse fartøyer i tiden omkring 20. oktober til 20. mars så antar jeg disse vil bli for små (lett). Dette på grunn av urolig hav (til tross for bra vær) og til dels sterk strømsetning. Jeg vil anta at de som drifter med stubb (line) denne årstid, har betingelser for å kunne drifte mer kontinuerlig, da disse ikke er så avhengige av værforholdene. Et annet forhold som også spiller inn, er det at småtrålerne ikke trenger et så stort kvantum fisk for å oppnå det samme utbytte, idet utgiftene til agn faller bort.

Tallene på småtrålere vil uten tvil øke betraktelig etter hvert som de større fartøyer avslutter ishavdriften og sildefiske. Økningen vil komme på grunn av de bra resultatene småtrålerne har oppnådd på Finnmark i vår.

Det har under flere diskusjoner vært hevdet at småtrålere i stor utstrekning har fisket innenfor fiskerigrensen. Jeg finner det rimelig at den slags påstander blir framhevet, da et stort antall fiskere er motstandere av alt som kalles tråldriften. At der har foregått den slags ulovlighet i vår kan vel imidlertid vanskelig benektes.

For fiskerioppsynet og fiskere som ønsker å føre kontroll med at der ikke foregår ulovlig fiske er det vanskelig å bedømme om en alminnelig fiskerbåt drifter med slepenot, snurrevad, reketrål, atomtrål, flytetrål eller virkelig trål med skovler som det etter trålerloven er forbudt å fiske med innenfor fiskerigrensen. Disse fartøyer har nemlig *ikke* særskilte merker som viser hva slags fiske de driver, de er bare merket

med vanlig fiskeriregistreringmerke, og enkelte har ikke det engang. Jeg vil ikke betegne trålfiskere som mindre lovlydige enn andre fiskere eller norske borgere for øvrig, en må imidlertid ikke se bort fra den fristelse som ligger i å fiske innenfor fiskerigrensen under dårlige værforhold og under forhold hvor det er ubetydelige forekomster av fisk utenfor grensen, men store forekomster innenfor som det ofte kan være under f. eks. loddefiske på Finnmark. For ikke å vekke alt for stor motvilje mot «småtrålerne» just nå når det første fiske med et nytt redskap tar til, antar jeg det vil være klokt å sette strenge straffebestemmelser for ulovlig fiske ved at de som blir tatt for ulovlig fiske blir fratatt tråler-tillatelsen. Ved første gangs forseelse bør retten til å fiske med trål bli fratatt vedkommende fartøy f. eks. i 1 år, og ved gjentakelser for alltid. Det er videre viktig at alle som driver med trål får et eget *registermerke* utenom det vanlige fiskeriregisternummer. Dette merke bør plasseres på et iøynefallende sted på båten.

Etter mitt syn er det av hensyn til småtrålfiskets framtid av den største betydning å få den beste og sikreste kontroll og merking, slik at overtredelse kan unngåes. Før en først utglidning på dette område, blir det siden vanskelig å rette på, og småtrålenes motstandere vil få sterke kort på hånden for å få dette fiske forbudt.

Småtrålfisket har sikkert meget for seg, og man må derfor benytte alle midler for å skape øket interesse for dette fiske.

Bygningsmaterialer til fiskeriformål 1952. I begynnelsen av perioden ble det foretatt fordeling av den tildelte kvote på 75 standard trelast, 89 tonn sement og 7.500 stykker murstein.

Det ble oversendt fylkesforsyningsnemnda herfra i alt 19 søknader på tilsammen 68 standard trelast, 810 sekker sement og 6.750 stykker murstein. Jeg hadde da igjen ved kontoret her udekket 69 søknader som tilsammen representerte 153,3 standard trelast, 2.265 sekker sement og 6.000 stykker murstein.

I overensstemmelse med Fiskeridirektørens anmodning ble det også i år, i likhet med tidligere år, avsatt et mindre kvantum til uforutsette reparasjonsarbeider.

Ror- og egnebuer. I ovennevnte periode er det oppført eller innredet en del ror- og egnebuer ved enkelte tilvirkningsanlegg. Dette har eierne av anleggene kostet for egne midler. Når det ikke er fremmet søknad om nedskrivningsbidrag i disse tilfelle vil jeg anta at byggherrene — etter å ha fått tilsendt regler for nedskrivningsbidrag — har funnet det for kostbart å oppføre byggene overensstemmende med de krav som forlanges i reglene.

De søkere som har sendt inn søknad om nedskrivningsbidrag til oppføring av ror- og egnebuer og har fått disse tilbake for omarbeidelse av tegningene i samsvar med Fiskeridepartementets «Regler for tilståelse av

nedskrivningsdrag ved oppføring av rør- og egnebuer» har på grunn av de store omkostninger dette medfører å få utarbeidet noenlunde brukbare tegninger, stillet saken i bero inntil videre.

Rekefisket. Dette fiske har til dels vært meget godt på de enkelte fjorder i fylket, men vanskelige avsetningsforhold ut over våren har gjort sitt til at fisket langtfra har vært drevet med samme intensitet som tidligere år etter krigen. Likeså har prisene vært meget ustabile og langt under tidligere års priser.

Utbygningsprogrammet for Nord-Norge. Interessen for å få noe ut av dette tiltak er fremdeles meget stor blant fiskere og andre innen næringen. Personlige besøk og skriv fra interesserte har vært utallige, men den uklarhet som ennå hersker for så vidt angår behandlingsmåten av søknader i forbindelse med utbygningsprogrammet har gjort sitt til at det ikke har vært mulig å få noe særlig positivt ut av det.

Jeg har imidlertid henstillet til de interesserte å skaffe til veie nødvendige tilbud og kostnadsoverslag for sine planer — slik at tiltakene kan settes i verk så snart alle retningslinjer i forbindelse med utbygningsprogrammet er klarlagt.

Merkeregistret. Dette har skaffet en masse arbeid og særlig har det vært vanskelig for tilsynsmennene å forstå de nye bestemmelsene som ble satt i verk i 1950 og de forandringer i bestemmelsene som er kommet senere. Til tross for mange purringer herfra har det ikke vært mulig å få alle tilsynsmennene til å foreta det nødvendige for å få merkeregistret noenlunde overensstemmende med de faktiske forhold. Det har herfra i enkelte tilfelle vært pekt på fartøyer som har vært merket med fiskerimerke, men som ikke har vært ført inn i hovedregistret, og man har anmodet om at det snarest måtte bli sendt melding til registret om dette. En har imidlertid ikke alltid fått noe svar på disse henvendelser. Likeså har det vært gitt underretning herfra til merkelovens tilsynsmenn om fartøyer som har vært kondemnert, men heller ikke dette forhold har blitt rettet på.

Jeg har nå tatt opp spørsmålet med formennene i de kommunale fiskenemndene om registret av nemndas medlemmer ansees å være noenlunde overensstemmende med de faktiske forhold.

I ovennevnte tidsrom er tilsynsmannen i Harstad gått av på grunn av oppnådd aldersgrense. Ny tilsynsmann er ansatt etter forslag fra Fiskerinemnda i Harstad, og med godkjennelse av Fiskeridirektoratet. Tilsynsmannen i Tromsø sluttet på grunn av sykdom. Det har ikke vært mulig å få fiskerinemnda i Tromsø til å komme med forslag på ny tilsynsmann, hvorfor jeg etter å ha undersøkt saken, sendte inn et eget forslag og dette er blitt godkjent av Fiskeridirektoratet.

I kvartalet er det i samarbeid med fylkets 33 tilsynsmenn foretatt

følgende forandringer ved hovedregistret for dette distrikt. Tallene i parentes gjelder for samme tidsrom foregående år:

Nyinnmeldinger 99 (66). Utmeldinger 68 (102). Korrigering av målene 19 (10). Eierskifte 15 (16). Motorskifte 5 (8). Navneskifte 9 (5). Oppbygget 17 (13). Oppbygget og forlenget 4 (3). Oppbygging og motorskifte 0 (6). Eierskifte og motorskifte 0 (9). Ekkolodd og radio 40 (10). Montert lysanlegg 1 (0). Tilsammen 277 (256) registreringer.

For så vidt angår det daglige arbeid ved kontoret vises til den daglige korrespondanse med de forskjellige kontorer innen Fiskeridirektoratet. For øvrig har arbeidet bestått i konferanser med fiskere om forskjellige fiskerispørsmål. Jeg har også deltatt i møter ved Kontoret for områdeplanleggingen for Troms.

I dette kvartal er innkommet og journalført 1.042 skriv og telegrammer, og avsendt noenlunde lignende antall.

I samme tidsrom har jeg 7 reisedager, hvorav 4 for å delta i Fiskernes Samvirkesalgs årsmøte som ble avholdt i Hammerfest i tiden 13.—15. juni I tiden 29. april til 1. mai deltok jeg i befarings av stedet Manskarvik i Skjervøy. Befaringen ble foretatt av Utvalget til behandling av søknader om statsstøtte til flytting fra utvær i Troms.

Beretninger fra fiskeriinspektøren i Nordland, Nils Gjerde.

1. og 2. kvartal 1951/52.

Fisket. Seifisket for Vesterålen med garn og not ga til dels bra utbytte, men det ble mange landliggedager grunnet sterk strøm i sjøen og enkelte garnbåter for Andenes hadde følelige brukstap. I distriktet ellers har det ikke vært drevet noe seifiske av betydning unntatt enkelte notfangster fra Helgelandsværene og for Leirangerdistriktet.

De første størjefangstene i dette distriktet ble tatt på not utfor Myken sist i juli måned, idet 6 båter var ute på feltet og fikk tilsammen 350 stykker. Størjen hadde en gjennomsnittsvekt av 130 kg. Ca. 1 uke senere ble det sett størje utfor Vesterålen og kort tid etter ble det tatt til dels gode fangster på not. Størjefisket fortsatte til ut august måned og det oppfiskede kvantum ble i følge lensmennesenes oppgave på 1.227 tonn til en førstehåndsverdi av ca. 1,6 million kroner.

Deltakelsen i småhvalfangsten har vært liten og totalkvantumet ble bare 816 tonn.

For Helgeland og Salten har det ut over høsten vært drevet et ganske betydelig sildefiske. Det har hovedsakelig vært småsild som er gått til fabrikk for oppmaling.

Rusefisket for Helgeland har også i år gitt bra utbytte for denne bruksart og det antas at dette fisket blir utvidet etter hvert.

Krabbefisket har stagnert da det er store avsetningsvansker og det er bare brakt i land et ubetydelig kvantum.

I 2. halvår 1951 er journalført i alt 2.992 innkomne skrivelser og telegrammer som fordeler seg med 200 vedrørende administrasjon av Statens grunn i fiskeværene, 805 vedrørende merkeregistret og 1.187 andre saker. Et lignende antall ekspedisjoner er gått ut.

Reiser. Det er foretatt 10 reiser med i alt 54 reisedøgn. Reisene gjaldt:

1. Nordland Fylkes Fiskarlags årsmøte på Hemnesberget.
2. Befaring og konferanser i Kabelvåg, Skrova og Henningsvær sammen med kontorsjef Bratland og ingeniør Kjell Jacobsen fra Fiskeridirektoratet vedrørende administrasjon av statsgrunn samt vannforsynings-spørsmål m. v.

3. Konferanse på Breivik i Salten vedrørende rorbubidrag. Reisen er foretatt sammen med tekniker Hundven fra Fiskeridirektoratet.
4. Møte i Bergen mellom representanter fra Fiskeridirektoratet og fiskerorganisasjonen vedrørende notfisket i Lofoten 1952.
5. Norges Fiskarlags årsmøte i Trondheim.
6. Møte på Røst med representanter for Røst Fryseri og Kjøleanlegg A/L sammen med sekretær Vieråk fra Fiskeridirektoratet.
7. Besiktigelse og møte på Støtt med styret i Nordre Meløy Fiskarsamvirkelag i forbindelse med søknad om ishus- og rorbubidrag.
8. S/L Fiskagns styre- og årsmøte på Ørnes.
9. Fellesmøte med fiskeriinspektørene i Fiskeridirektoratet, Bergen.
10. Befaring og møter på forskjellige steder i Vesterålen og Lofoten med Utvalget til behandling av søknader om statsstøtte til flytting fra utvær i Nordland.

Administrasjon av Statens grunn i fiskevær. Under henvisning til tidligere beretninger nevnes at kartleggingsarbeidet for fiskeværet Å i Lofoten, som skal danne grunnlag for videre regulering og tomteutmåling på stedet, ble avsluttet høsten 1951. Spørsmålet om plassering av eventuell almenningskai på Å er tatt opp med fiskarlaget. I henhold til foreløpig tomteinndelingsplan er det utvist et par nye hustomter på Middags- haugen. Det nye byggestrøket her må tilføres vann og vei, hvilket forhåpentlig kan bli gjort i nær framtid.

I Skrova er det ikke utstedt festekontrakter for hustomter i den senere tid, idet tomtene her fortrinnsvis søkes solgt til de interesserte. Det gjenstår imidlertid en hel del tomter som ennå ikke er avhendet. Borutstyret for prøveboring etter vann på Storskrova ble disponibelt så sent på høsten at man fant det mest hensiktsmessig å utsette boringen til våren eller sommeren 1952. Det har stadig vært klaget over lekkasjer på trerørledningen ved Statens Havnevesens vannforsyningsanlegg på Fagervollen, hvorfor havnevesenet har foretatt utskiftninger og reparasjoner av rørene i vinter. Skrova bør tilføres elektrisk kraft så snart som mulig, da det nåværende motoraggregat er alt for kostbart og lite tjenlig for stedets nåværende behov. Vågan kommunes elektrifiseringsplaner for østbygda med de betydelige fiskevær Brettesnes, Risvær og Skrova bør derfor få høy prioritet.

Arbeidet med administrasjon av Statens grunn i Kabelvåg har gått som vanlig. Det er opprettet en del nye festeforhold i løpet av halvåret. Et par søknader om bidrag til flytting av bygninger som er i strid med reguleringsplanen har ikke kunnet innvilges, da flyttingene ikke har vært strengt påkrevet for gjennomføring av planen.

I Nyksund har arbeidet med vannverket pågått under havnevesenets ledelse, og hvis intet uforutsett inntreffer vil vannet være ført fram til

fiskeværet innen utgangen av 1952. Stedet mangler ennå elektrisk kraft, men Vesterålen Kraftlag håper at også linjebyggingen skal være ferdig innen utgangen av 1952. Det er anskaffet og lagret en del grus til de planlagte mindre veiarbeider i været, som forutsettes igangsatt i nær framtid.

Tomteregister og innkrevingslister er ført à jour. I følge restanselistene fra lensmennene går festeavgiftene stort sett bra inn, bortsett fra et par tilfelle hvor det ved nærmere undersøkelser viste seg at vedkommende ikke lenger gjorde bruk av tomten og hvor det ble nødvendig å foranledige festene slettet og restansene ettergitt.

Merkeregistret. Innberetningene viser at det i distriktet er en tendens til anskaffelse av større fiskefartøyer på 50 fot og derover, eller også små båter på omkring 20 fot, idet båter av mellomstørrelse har vist seg mindre egnet til lønnsom og rasjonell drift i de senere år.

Registreringen medfører fremdeles en ganske omfattende korrespondanse. Særlig skyldes dette konsesjonsbestemmelsene samt mottatte underhåndsupplysninger som ikke er i samsvar med registret.

Selv om registret ennå ikke er pålitelig, må det likevel kunne sies å gi et mer korrekt bilde av den merkepliktige fiskeflåte i distriktet enn det har gjort tidligere.

Merkenes påmaling på fartøylene er i mange tilfeller mangelfull. Særlig Lofotoppsynet bør aktiviseres i arbeidet med å rette på dette forhold.

Bygningsmaterialer til fiskeriformål. I likhet med tidligere år ble størstedelen av materialkvoten fordelt i første halvår for at søkerne i størst mulig utstrekning kunne utføre byggearbeidene så snart vinterfisket var avsluttet og ellers kunne dra nytte av arbeidskraft- og værforhold m. v. Det er i 2. halvår innvilget i alt 120 søknader som omfatter nybygg og utvidelser samt reparasjons- og vedlikeholdsarbeider.

Årets materialkvote til fiskeriformål var dessverre ikke på langt nær tilstrekkelig til å dekke behovet i følge de innkomne søknader. Material-søknader vedrørende reparasjons- og utbedringsarbeider som må foretas etter pålegg fra ferskfiskkontroll, helseråd og arbeidstilsyn m. v. har hatt en viss fortrinnsrett sammen med søknader vedrørende nybygg av rorbuer med nedskrivningsbidrag, men det har forekommet at også slike søknader måtte avslåes grunnet manglende kvote når søknadene er innkommet sent på året.

Rorbuer og egnebuer. I siste del av rapportperioden ble den gjeldende låneordning for Finnmark og Nord-Troms utvidet til også å gjelde kysten for øvrig, slik at det nå, foruten nedskrivningsbidrag med kr. 500 pr. person som rorbua blir bygget for, også kan ytes l. prioritets pantelån med 50 % — i unntakelsestilfelle inntil 100 % — av den del av byggekostnaden som ikke dekkes av nedskrivningsbidraget. Lånet skal avdras over 20 år og forrentes med 2½ % p. a.

Det er ennå for tidlig å konstatere noen reaksjon på utvidelsen av

låneordningen, men den vil forhåpentlig komme til å virke stimulerende på rorbubyggingen i distriktet. Riktig nok er rorbubestanden nå gjen-nomgående bedre enn den var like etter krigen, men i de fleste vær finnes det fremdeles mange gamle og dårlige buer som snarest bør kon-demneres og erstattes med nye tidsmessige hus.

Statsstøtte til flytting fra utvær. Som nevnt foran har Utvalget til behandling av søknader om statsstøtte til flytting fra utvær i Nordland i løpet av rapportperioden foretatt befaring av en rekke steder i Vester-ålen og Lofoten. Det ble herunder behandlet søknader om statsstøtte til flytting fra i alt 13 steder. Utvalget fant å kunne anbefale at 8 av disse steder blir fraflyttet ved hjelp av statsstøtte.

Videre har utvalget hatt et møte i Bodø hvor bl. a. ble avgitt innstilling om fordelingen av de inntil kr. 100.000 som er bevilget til flytting fra Helle, Refsvik, Hermansdal og Evenstad i Moskenes. Samtidig ble behandlet søknader fra 4 forskjellige steder på Helgeland, som utvalget på grunnlag av de foreliggende opplysninger og sitt kjennskap til for-holdene ikke fant å kunne anbefale innvilget.

Det er dessuten innkommet en del søknader som er under forberedende behandling for utvalget og det synes nødvendig å foreta be-faring for å kunne ta stilling til en del av disse.

Veier i sjøbygdene. Behovet for bygging av veier i fiskeridistriktene er meget stort og det kommer stadig søknader om å få opptatt til bevilgning nye og tidligere planlagte veianlegg under Veier i sjøbygdene. Søknadene er herfra oversendt veisjefen under henvisning til forutsetningen om å få fullført en del av de anlegg som allerede er under bevilgning før det blir tatt opp nye anlegg. Et par av de oppførte større anlegg er tatt med i rasjonaliseringsplanen for veibyggingen i Nordland samtidig som et par andre anlegg er oppført til restbevilgning. I det hele tatt er det utsikt til noe større bevilgninger og mer konsentrert drift også ved de anlegg som er ført opp som veier i sjøbygdene i tiden framover. Det kan således bli aktuelt å ta opp til bevilgning enkelte nyanlegg under denne budsjettpost kommende termin.

Bidrag under kap. 600, post 11, Bedring av forholdene i fiskevær. I løpet av rapportperioden er det behandlet en rekke søknader om bidrag til forskjellige formål og det er gitt tilsagn om, til dels også utbetalt, mindre stønadsbeløp til folkebad og vaskeri i Henningsvær, vannverk på Fredvang, gangbru mellom Sørlandsjøen og Hjellholmen i Værøy, sykestue på Rødøy, sykestue og bad på Reine, folkebad og legekantor på Bleik, vannfyllingsanlegg på Sleneset, elektrifisering av utrorsignal på Andenes, helsestasjon og folkebad på Rinøyvåg og til brønnboring i Laukvik. Sistnevnte bidragstilsagn er imidlertid frafalt av søkeren.

Det er flere steder omkring i distriktet hvor det arbeides med planer

om tiltak av forskjellig slag til bedring av de sosiale og sanitære forhold. Arbeidet med løsningen av den økonomiske side av saken pågår som oftest over flere år ved innsamlinger og tilstelninger på stedet. I mange tilfelle er det bare relativt små beløp som trenges for å få fullstendige finansieringsplaner til gjennomføring av til dels meget betydelige prosjekter i fiskeværene, og særlig i slike tilfeller er det av stor betydning å kunne få toppfinansiering ved stønad over fiskeribudsjettet. Det er meget ønskelig at bevilgningene som føres opp under denne budsjett-post kan økes i årene framover.

Andre saker. Det er i dette halvår innkommet 7 søknader om tilatelse til å drive fiske med trål utenfor fiskerigrensen. To av disse gjaldt prolongering av konsesjonen for Bodø-trålerne «Svalbard II» og «Børtind». De øvrige gjaldt småtrålere, hvorav 3 fra Vesterålen, 1 fra Ofoten og 1 fra Træna. Det må regnes med at flere vil komme etter, særlig fra Vesterålen og yttersiden av Lofoten, hvor forholdene skulle ligge best til rette for slik drift.

Den sterke sesongmessige underbeskjeftigelse som er til stede også i dette distrikt, både i fisket og ved tilvirkningsanleggene gjør at en setter store forhåpninger til at et utvidet småtrålfiske vil skape mer kontinuitet og stabilitet i næringen.

Det er meldt ett brukstap som angivelig skal være forvoldt av tråler. Det var 2 båter fra Andenes og Nordmjele som mistet redskaper til en oppgitt verdi av ca. 14.800. Det kunne imidlertid ikke føres bevis for at det var noen bestemt tråler som hadde forvoldt skaden, hvorfor det ikke kunne bli tale om skadeserstatning eller utbetaling av forskudd på slik erstatning.

2 søknader om tvungen avståelse av sjøgrunn i medhold av jordlovens § 71, på Selværnesset i Træna og Nordskott i Leiranger, har ikke kunnet anbefales.

For øvrig er behandlet en rekke saker og avgitt uttalelser vedrørende vannforsynings- og havnespørsmål, oppføring av ishus, fryserier og kjøleanlegg samt klippfisktørkerier, fredningsspørsmål, søknader om lån i Statens Fiskarbank m. m.

3. og 4. kvartal 1951/52.

Fisket. Skreifisket for Vesterålen og Yttersia tok til i siste halvdel av januar måned og ble avsluttet i april. Da båtantalet var på det største deltok det 413 båter som fordeler seg slik på de enkelte oppsynsdistrikt: Andøya 54 båter, Nyksund 88, Bø 121, Borge 105 og for Gimsøy 45 båter. Deltakelsen i år var noenlunde den samme som foregående år. De beste fiskeuker var fra 16. til 23. februar og fra 23. til 30. februar. Det ble i alt oppfisket 8.700 tonn skrei hvorav hengt 2.116, saltet 3.936 og iset 2.644 tonn. Det ble i alt utvunnet 5.304 hl damptran. Rogn-

partiet ble på 5.918 hl. Det oppfiskede kvantum ble ca. 2.000 tonn mindre enn i fjor, hvilket antakelig skyldes de mange landliggedager først på sesongen da det var urolig vær og sterk strømsetting i sjøen.

Skreifisket for Helgeland ga et betydelig dårligere resultat enn foregående år, idet det bare ble oppfisket 100 tonn. Det var lite tilsig av skrei på de vante fiskeplasser og fiskerne dro etter hvert til Lofoten.

Lofotfisket ga jevnt bra utbytte for alle bruksklasser unntatt for not hvor det ble ujevnt og heller dårlig. Notfisket var i år noe sjanseartet da skreien sto på dypt vann og var vanskelig å ta. Enkelte båter fikk nøtene opprevet etter å ha vært i kontakt med bunn og det gikk mange dager tapt til bøting av nøtene.

Det oppfiskede totalkvantum skrei som ble noe mindre enn i fjor utgjorde 86.344 tonn. Notbåtene brakte i land 42.600 tonn og det utgjør ca. halvparten av det oppfiskede kvantum.

Det har ellers omkring i distriktet vært drevet fiske etter kveite, uer og reker som vanlig for årstiden.

I 1. halvår 1952 er journalført i alt 3.001 innkomne skrivelser og telegrammer som fordeler seg med 156 vedrørende administrasjon av Statens grunn i fiskevær, 1.434 vedrørende merkeregistret og 1.411 andre saker. Et lignende antall ekspedisjoner er gått ut.

Reiser og møter. Det er foretatt 3 reiser med i alt 19 reisedøgn. Disse gjaldt:

1. Møte i Oslo i komiteen til utredning av vannforsyningsproblemer for fiskeværene.
2. Møte i Nyksund i anledning finansieringen av Nyksund Vannverk samt konferanse med tilsynsmannen angående administrasjon av Statens grunn.
3. Møte i Bergen i samme komité som nevnt under punkt 1.

Dessuten har undertegnede vært til stede ved styremøte i Nordland Fylkes Fiskarlag og en rekke møter i fylkesrådet for områdeplanlegging i Nordland og dettes arbeidsutvalg samt et møte i Utvalget til behandling av søknader om statsstøtte til flytting fra utvær i Nordland.

Reisevirksomheten lider fremdeles under det hensyn som må tas til det stadig økende kontorarbeid.

Administrasjon av Statens grunn i fiskevær. Det er ført underhandlinger med Statens Veivesen om utførelsen av fortsatte veiarbeider i Skrova for de bevilgede midler for terminen 1951/52 samt påregnet bevilgning for kommende termin. I henhold hertil kan arbeidet med veistykket over Osen ventes påbegynt til høsten.

Prøveboringen etter vann på Skrova ble påbegynt i siste del av rapportperioden, men synes ikke å ville innfri de forventninger en har satt til forsøket. Situasjonen når det gjelder vannforsyningen i Skrova er meget kritisk, idet flere av de hus som er oppført i den senere tid har

kloakkrør med munning like utenfor husveggen, slik at flere av de omkringliggende brønner blir forurenset. Tilsynsmannen har anmodet helserådet og de stedlige bygningsmyndigheter om å påse at de nødvendige forholdsregler blir tatt i den anledning. Samtidig med at flere brønner er ubruktbar meldes også at trerørsledningen ved Klauvan, som ble reparert i vinter, igjen viser seg å ha store lekkasjer, slik at det ikke kan påregnes vannforsyning til fiskerflåten kommende vinter fra havnevesenets magasin på Fagervollen så fremt det ikke blir foretatt ny utskifting av rørene. På budsjettet for 1952/53 er bevilget kr. 25.000 til utvidelse av magasinet samt utskifting og videreføring av ledningen fram til Heimskrova. Det vil være av største betydning å få dette arbeid gjort til vinteren og så fremt det bevilgede beløp ikke er tilstrekkelig må det finnes dekning av de midler som er bevilget til bedring av vannforsyningen i fiskevær i forbindelse med utbyggingsprogrammet for Nord-Norge. Utbyggingen av kaien foran Statens rorbuer på Sjøholmen for å skaffe tilfløtt for større båter vil bli påbegynt i sommer. Buene har hatt fullt belegg i vinter og fiskerne er meget tilfreds med dem. Spørsmålet om å få godkjent tilleggsvedtekter til byggevedtektene for Skrova har foreligget for bygningskommunen til behandling i lengere tid. Dette spørsmål har betydning både for en del byggetomter som allerede er utvist og for fremtidige tomteutvisninger, men tross gjentatte henvendelser later det ikke til at bygningskommunens styre har interesse av å få fremmet saken.

Det er gitt samtykke til å foreta salg av en industritomt (sjøgrunns-tomt) i Kabelvåg til den tidligere fester av tomten, men så vidt vites er det ennå ikke foretatt skylddeling og prisfastsetting. Som framholdt i tidligere beretninger bør det åpnes adgang til under visse forutsetninger å foreta salg av sjøtomter i sin alminnelighet i Statens fiskevær, da det neppe tjener noen hensikt at det offentlige skal være grunneier så fremt man har en tilfredsstillende tomteinndelingsplan å holde seg til.

Arbeidet med vannverket i Nyksund viser seg på grunn av pristigningene å bli dyrere enn beregnet. Det er derfor holdt møte med vannverkslaget for å få dette til å søke opptatt et lån på kr. 70.000 til dekning av overskridelsene og det ser ut til at saken skal gå i orden. Det ble samtidig avholdt huseiermøte som framholdt betydningen av å få fylt igjen sundet mellom Nyksundøy og Langøy, slik at selve fiskeværet Nyksund kan bli direkte tilknyttet veinettet på Langøya med vei-forbindelse til Sortland når de pågående arbeider på anlegget Nyksund—Vottestad—Høydal er ferdig. Saken er tatt opp med veivesenet og havnevesenet og etter de forhandlinger som hittil er ført, skulle det være utsikt til å få en tilfredsstillende løsning av denne sak.

Vedrørende Statens grunn på Å i Lofoten er det intet av betydning å nevne i denne periode.

Den samlede festeavgift som ble oppført til innkreving for Kabelvåg, Skrova, Å og Nyksund i 1951 var på kr. 19.511, 02.

Merkeregistret. Fiskeridirektoratet har tatt opp spørsmålet om opphevelse av § 2, annet ledd, i lov om registrering og merkning av fiskefartøyer m. v. av 5. desember 1917, slik at transportfartøyer ikke blir merkepliktig i henhold til denne lov. De fartøyer som da eventuelt må slettes av merkeregistret vil likevel bli registreringspliktig enten i henhold til skipsregisterloven eller lov av 3. desember 1948 om registrering og merking av småfartøyer.

Ved en eventuell endring som antydnet vil merkeregistret komme til å omfatte bare fartøyer med mekanisk framdrifsmiddel som nyttes direkte i fiske, og registrets bilde av selve fiskerflåten vil derved få større krav på pålitelighet. Som forholdene nå er, er det registrert en rekke fraktefartøyer som sannsynligvis intet har med fiske å gjøre.

For øvrig har det ved kontoret som vanlig vært et ganske omfattende arbeid i forbindelse med merkeregistret.

Bygningsmaterialer til fiskeriformål. — Tilvirkningsanlegg. I 1. halvår 1952 er innvilget i alt 240 søknader om bygge- eller reparasjonsløyve, med et samlet materialkvantum på 525 standard trelast, 16.638 sekker sement og 42.000 stykker murstein. Dessuten er anvist en del materialer til innredning av skott og binger i fartøyer som skulle delta i notfisket i Lofoten.

Kommunaldepartementet har gitt fylkesforsyningsnemnda fullmakt til å anvise suppleringsmaterialer uten kvotebelastning til søkere fra Bø kommune som flytter sine bygninger fra utvær ved hjelp av statsstøtte. Denne fullmakt bør utvides til å omfatte søkere også fra andre kommuner som foretar slik flytting.

Notfisket har gjort det nødvendig å utvide kaiplassen ved mange fiskebruk i Lofoten, og da slike arbeider krever forholdsvis store materialmengder, er en ganske stor del av kvoten gått med til slike formål samt til reparasjon og vedlikehold. Det er også gitt byggeløyve for en del nye fiskebruk og rorbuer samt hjellbruk og sjøhus.

I Ballstad, Henningsvær, Bodø og Sør-Arnøy er det i løpet av beretningsperioden tatt i bruk 4 nye mindre klippfisktørkerier. Med tørkeriene på Langstrand og Hopen i Bodin er det nå i alt 6 slike anlegg i drift i distriktet. Norges Råfisklag, Lofottilvirkernes Salgslag og Inndyr Fiskeindustri A/L har planer om bygging av større tørkerier, henholdsvis på Ørnes, Gravdal og Inndyr. I tillegg hertil kommer A/L Kjølelagrets tørkeri som er under oppføring på Valen ved Bodø samt en rekke mindre anlegg som er under planlegging på forskjellige steder i distriktet. Man bør her oppe kunne ta del i klippfiskproduksjonen i langt større grad enn hittil, men etter omstendighetene skulle det nå neppe være

noen grunn for det offentlige til å animere til en hurtigere utvikling på dette område.

De fryseri- og kjøleanleggsplaner som står foran utførelse i distriktet gjelder anlegg i Myre, Røst, Svolvær, Sandnessjøen og Brønnøysund. Det arbeides dessuten med planer for slike anlegg på Andenes, Helnessund og Å i Lofoten, likesom det er interesse for bygging av mindre kjølelagre på flere steder i distriktet. Interessen for bygging av ishus med statsstøtte synes imidlertid å ha gått noe tilbake.

Statsstøtte til flytting fra utvær. Utvalget til behandling av søknader om statsstøtte til flytting fra utvær har foretatt befarung av 7 steder i Lurøy kommune og har ellers behandlet en del søknader hvor en etter omstendighetene ikke anså det nødvendig å foreta befarung.

Innen utgangen av 1. halvår 1952 hadde utvalget avgitt innstilling om søknader fra i alt 30 steder i fylket, heri innbefattet Lofotodden i Moskenes. Utvalget har anbefalt at det ytes statsstøtte til flytting fra 16 av disse steder. Flyttingen vil omfatte i alt 59 husstander og den samlede statsstøtte er foreslått satt til inntil kr. 310.000. Søknadene fra de øvrige 14 steder fant utvalget av forskjellige grunner ikke å kunne anbefale innvilget.

Det er fremdeles en del søknader under forberedelse for utvalget. Blant disse er søknader fra Sørsand i Øksnes, hvor det er bosatt 14 husstander. Utvalget har tidligere foretatt befarung av Sørsand. De øvrige søknader gjelder steder hvor det er bosatt bare en eller to husstander.

Vannforsyningsanlegg og havnesaker. Stortingsproposisjon nr. 88—1952, om bevilgning av 2 mill. kroner til vannforsyning i fiskevær i tilknytning til utbyggingsprogrammet for Nord-Norge har gitt tro på at vannforsyningsspørsmålet for disse steder endelig kan bli løst i en overskuelig framtid. Det er derfor satt fart på planleggingsarbeidene omkring i distriktet, slik at det nå foreligger prosjekter for vannverk i omkring 25 til dels meget betydelige fiskevær, hvor vannforsyningen hittil har vært meget mangelfull.

Arbeidet med å få satt opp finansieringsplaner for utbyggingen av de enkelte anlegg pågår. På grunn av de særegne forhold ved vannforsyningen i fiskeværene kan man ikke legge til grunn de samme normer og prinsipper som Landbruksdepartementet anvender ved fastsettelsen av statsstøttens størrelse, hvorfor det som grunnlag for finansieringen må søkes fram til en sosialt forsvarlig tilknytningsavgift og vannavgift i de enkelte tilfeller, slik at distriktsinvesteringens størrelse ikke gjøres avhengig av anleggskostnaden. Den del av anleggskostnaden som ikke dekkes av distriktskapital, lån og eventuelle bidrag fra brannforsikrings-selskaper må da ytes som statsstøtte for å dekke tilreisende fiskeres og fiskerinæringens interesser ved anlegget samt bringe tilknytnings- og årsavgiftens størrelse for abonnentene ned på et sosialt forsvarlig nivå.

I mange fiskevær hevdes den oppfatning at Staten bør bekoste anleggene i sin helhet, slik at det iallfall til å begynne med vil støtte på en del vansker å få dannet vannverkslag og sikre den nødvendige distriktskapital. I de fleste værene er imidlertid vannforsynings situasjonen så prekær at befolkningen virkelig vil være villig til selv å yte noe for å få en bedring av forholdene.

Samtlige større steder som var ført opp i prioritetsorden av fylkets myndigheter i 1950 har nå fått utarbeidet tekniske planer med kostnadsberegninger for sine anlegg og det synes også mulig å få finansieringsplanene og den administrative side ved sakene brakt i orden i nær framtid, slik at arbeidet ved en del av anleggene kan komme i gang.

I beretningsperioden er også behandlet en rekke havnesaker. Det er således avgitt 27 uttalelser til fylkets havnenemnd om forskjellige havnekrav i distriktet. Det er ikke framkommet noe som kan begrunne at det blir foretatt endring av den i 1950 oppsatte prioritetsliste for havneanlegg i fylket. En stor del av kravene gjaldt imidlertid utlegging av fortøyninger og festigheter og disse saker er oversendt havnevesenet med uttalelse uavhengig av prioritetslisten. En del av de tidligere utførte havneanlegg trenger nå sterkt til opprenskingsarbeider, og det vil være å ønske at dette kan bli utført når høvelig mudderapparat nå blir stasjonert i distriktet.

Utviklingen med større og meget kostbare fiskefartøyer medfører stadig sterkere krav til havneanleggene og det kan vel neppe sies at anleggsarbeidene har klart å følge med i denne utvikling. Det er derfor spørsmål om det ikke vil være formålstjenlig å få en særskilt bevilgning til havneanlegg i tilknytning til utbyggingsprogrammet for Nord-Norge og at anleggsarbeidene i nødvendig utstrekning blir utført ved private entreprenørfirmaer. Elektrisk kraft, veier, havner og vannforsyning skulle for øvrig være primære forutsetninger for en tilfredsstillende utvikling av landsdelen.

Andre saker. Ved stormsignalstasjonene i Ballstad, Ure og Stamsund er det installert elektriske nattsignaler. De øvrige stasjoner i distriktet er besluttet nedlagt og materiell og utstyr ved 5 av disse ble solgt i vinter. Det resterende antas ikke å ha noen vesentlig salgsverdi, men det vil bli søkt realisert til vinteren.

To britiske og en tysk tråler er i løpet av rapportperioden anmeldt for å ha forvoldt brukstap for 10 båtlag fra Andenes og Øksnes. Erstatningskravet er på i alt ca. kr. 49.800. For øvrig er det uttrykt tilfredshet med det tråleroppsyn og redskapsvakthold som er utført i vinter.

Det er behandlet 3 søknader om tillatelse til å drive fiske med småtrålere utenfor fiskerigrensen og flere søknader ventes å komme etter hvert. For de fleste av båtenes vedkommende synes det imidlertid som om motorene vil være i minste laget for den slags drift.

Også i dette halvår er det avgitt en del uttalelser om søknader om bidrag av Naturskadefondet. Det må i den anledning bemerkes at det synes lite ansvarlig at motorbåter som faktisk er driftsmiddel for personer med fiske som hovedyrke ikke holdes assuredt når det er full adgang til dette.

Det er gitt en rekke uttalelser til Statens Fiskarbank vedrørende søknader om lån til tilvirkningsanlegg og besvart en rekke forespørsler fra fiskere vedrørende finansieringen av fiskefartøyer i forbindelse med utbyggingsprogrammet for Nord-Norge.

Arbeidet ved kontoret med søknader om nedskrivningsbidrag til bygging av rorbuer, innhenting av statistiske oppgaver og avgivelse av fiskemeldinger m. v. har gått som vanlig.

Beretninger fra fiskeriinspektøren i Møre og Trøndelag, Aksel Næss.

1. og 2. kvartal 1951/52.

Inspektørens arbeid har i disse 2 kvartaler artet seg noenlunde som før. Det er jo stort sett de samme saker og ting som går igjen.

Tilhøva for fisket var stort sett bra i disse 2 kvartaler. Dette gjelder både været og forholdene ellers. De forskjellige fiskerier ga derfor et bra utbytte.

Om de enkelte fiskerier skal kort nevnes:

Storsildfisket. Dette fiske ble nokså utførlig omtalt i den forrige beretning. En skal derfor ikke gjenta mer om det her, men bare streke under at storsildfisket nå uten sammenligning er det viktigste fiske for fiskerne på Møre. Og trøndelagsfiskerne kommer også mer og mer med, især da Sør-Trøndelag. Dessverre har en i Trøndelag ikke de tilstrekkelige antall med høvelige båter for dette fiske. Dette gjelder især Nord-Trøndelag. Det er derfor å håpe at den påtenkte «Trøndelagsplan» vil bli realisert, og at denne også vil omfatte dette spørsmål. En høvelig havfiskebåt i dag er imidlertid ikke billig, og det skal også redskaper til og øvrig utstyr som heller ikke er billig. En enkelt fisker som skal begynne med dette fra «nyom» av greier vanskelig å skaffe seg alle de penger som her skal til. Selv om 2 eller 3 går sammen blir det vanskelig å greie det. Skal en derfor prøve å opprettholde prinsippet om at båt og bruk i størst mulig utstrekning skal være på den aktive fiskers hender, må finansieringsvilkårene legges til rette herfor. Den beste måte dette kan skje på er ved at man utstyret den statsbanken som er tenkt å skulle ha dette, Statens Fiskarbank, med de nødvendige midler til første og annen prioritets lån.

På denne måten, selv med en forholdsvis høy låneprosent, vil imidlertid i de fleste tilfelle det manglende toppbeløp bli for svært å skaffe til veie for en alminnelig fisker, slik som prisene nå er svulmet opp. For Nord-Norge vil vel dette nå i stor utstrekning bli avhjulpet gjennom støtte fra Nord-Norges-planen. For Trøndelag setter fiskerne sin lit til at en lignende ordning for dette strøk nå blir brakt til veie gjennom Trøndelagsplanen.

Bankfisket og eggafisket. Dette holdt fram ut over sommeren noenlunde i samme utstrekning som nevnt i forrige melding. Med høsten og det urolige vær dabbet det mer av. For de fleste som drev dette fisket ble resultatet bra. Det gjelder især båtene fra Møre og de som fangstet bortunder Færøyene og Sjælland.

Trøndelagsfiskerne har liksom ikke fått riktig tak enda på dette «eggafisket» slik som møringene. For en del henger det vel i hop med for få og for små båter og manglende høvelig redskap. En lysning er det imidlertid at flere og flere kommer med etter hvert.

Sommersildfisket. Om hvorledes dette fisket artet seg her fram til 1. juli gjorde en rede for i forrige melding. Her skal en derfor bare nevne at dette fisket ble bra også i siste halvåret i dette distrikt. Etter Feitsildfiskernes Salgslags oppgaver ble det av feitsild, småsild og mussa innen Møre og Trøndelag i dette halvåret oppfisket ca. 632.000 hl til en antatt førstehåndsverdi av 13,2 mill. kroner. Denne fangst ligger atskillig over forrige års og også atskillig over gjennomsnittet. Spesielt var feitsildfangstene her bra denne sommer og høst; en må flere år tilbake før et lignende kvantum kan oppvises. Fangstene ble mest tatt med snurpenot.

Seifisket. Som en før har pekt på er dette fiske i sterk vokster også innen dette distrikt, og den vesentligste grunn til det er at en er kommet fram til at snurpenoten kan brukes også her. En annen grunn er de forholdsvis gode priser som det nå har vært også på seien, både til hengning og til annen anvendelse. Selv småsei oppnåes det nå bra betaling for, levert til eks. fryseriene til såkalt «kapsei». Her i distriktet låssettes for øvrig nokså mye av denne fangsten for levering i fersk tilstand gjennom Levendefisklaget, og for denne oppnåes den beste prisen.

Etter Levendefisklagets noteringer ble det her i dette tidsrom låssatt ca. 1,2 mill. kg sei. Dette er noe mindre enn sommeren før. Det var en livlig etterspørsel etter sei til hengning. Utbyttet av dette fiske for fiskerne kan både hva kvantum og penger angår ansees tilfredsstillende, og kan de nåværende priser opprettholdes er det grunn til å mene dette fiske vil utvikle seg videre.

Småfisket, heimefisket. Småfisket eller det daglige heimefiske ser ut til å gå tilbake innen dette distrikt. Likevel har dette fiske sin store betydning for mange mennesker som er slik stillet at de i hovedsaken er henvist til dette som sitt viktigste ernæringsgrunnlag. Her er det vel nå *Rusefisket* som er det vesentligste. Dette tar til i september og varer ut over hele høsten og vinteren. Denne fisken leveres i alt vesentlig i levende tilstand fra fiskeren og til fastsatt pris, og den kan innbringe mange kroner selv om fangstkvantumet ikke er så stort. Det er imidlertid å frykte at beskatningen nå er for sterk så rasjonelt som dette fiske drives her. Levendefisklagets tall fra år til år tyder på det. En har pekt

på det forhold før og skal ikke si mer om det her. En tror imidlertid det kunne være grunn til for Levendefisklaget å være sterkere oppmerksom på den ting så eventuelle rådgjerder kunne tas i tide.

Krabbefisket er så å si et nytt fiske her som først i de senere år har fått noen betydning. Nå er det imidlertid av stort verd for en stor del av de som må holde seg til heimefisket, ja, for mange det som gir den største inntekt. Dette er således tilfelle for en stor del av fiskerne ute i øygaren her utenfor Trøndelag og Nordmøre. Prisen er kommet bra opp og der er kommet mange fabrikker som avtar den og lager god og verdifull krabbehermetikk av den. De siste par år har det som kjent vært noe tungt og vanskelig å få omsatt alt det vi har hatt av denne vare. Det hadde til følge at mange fabrikker måtte innstille denne produksjon denne høst da lagrene av usølt vare fra høsten før var nokså store. For mange førte dette til ikke så små tap. Det er å håpe at dette vil rette på seg igjen så denne verdifulle gren av heimefisket forisatt kan få grunnlag til å utvikle seg. Men her og ser det ut til at det har lett for å bli overbeskatning. Fiskerne har vært flinke til å finne fram til rasjonelle og sterkt effektive driftsformer. Antall teiner pr. bruk er derfor øket og båtene er nå for det meste motorbåter mot til å begynne med robåter. Som i rusefisket etter torsk har dette ført til at mannskapet pr. båt eller bruk har kunnet innskrenkes slik at det nå begynner å bli nokså alminnelig med bare en mann på hver av disse motorbåter. På denne måte blir fisket nokså intensivert og der snakkes nå mann og mann i mellom om at beskatningen allerede er for sterk. Med erfaring fra kysten lenger vest og sør, ser det ut til at bestanden har lett for å gå tilbake og dette må vel først og fremst ha sin årsak i for sterk beskatning. Mange anfører også at krabben vokser seint. Hvorom allting er, er det iallfall god grunn til å være fullt oppmerksom også på dette forhold og det i tide, slik at en ikke ved uvettig beskatning ødelegger også dette fiske som ellers og allerede nå er så verdifullt for mange.

Hummerfisket. Om dette fiske viser en for dette distrikts vedkommende til det en nevnte i forrige melding. Noen særlig betydning har dette fiske hittil ikke hatt her. I det siste har det imidlertid vist tegn til å ta seg opp. Men her som med krabben kan det være grunn til å akte på spørsmålet om ikke å beskatte den for sterkt. Især er det vel nødvendig så langt mot nordgrensen for hummeren som her. For Sør-Trøndelag har det for øvrig vært krav framme om en liten endring av fredningstiden for hummer slik at fisket om høsten kan ta til litt tidligere enn før. Fiskeriinspektøren har rådd til at dette blir tillatt, men da slik at datoen for fredningstidens begynnelse om sommeren flyttes tilsvarende fram. Det er særlig av hensyn til den hummer som fanges i torskerusene først på høsten at dette kravet er satt fram.

Småhvalfangsten. Om dette ga en også en nokså utførlig beretning

i siste melding. I disse to kvartaler er det ikke kommet noe særlig nytt til som endrer vesentlig på det en der anførte. Her skal en derfor bare gjenta og understreke det en der også var inne på: misnøyen mellom fangerne om den fredningstid som nå er innført i denne fangsten midt på sommeren fra 1. til 21. juli. Det er fortsatt almen misnøye med den og fangerne skjønner vanskelig hvorfor den skal være. Krav om oppheving er framsatt, men uten at det — så vidt en kjenner til — enda har resultert til noe. Kravet om en bedre omsetningsordning for disse produkter er under fortsatt arbeid i småhvalfangernes organisasjon.

Makrellstørjefangsten. Dette begynner å bli et nokså betydningsfullt fiske også for Trøndelag og Møre. En hel del fiskere har ordnet seg for denne fangst og da mest med not. Men størjefisket kan som alt annet fiske være svært variabelt. Det ga det dette året et nokså godt bilde av, idet fangsten for dette distriktet må karakteriseres som helt mislykket. Den pris som ble oppnådd for det som ble fanget ansees her for tilfredsstillende. Det samme var også tilfellet med leveringsforholdene.

Størjen kom inn til kysten her omkring midten av juli, men prisen var enda ikke fastsatt så det meste av den fikk passere i fred. Det var liksom ingen som hadde lyst til å begynne fangsten med utsikt til bare å oppnå fjorårets pris av 80 øre pr. kg.

I første halvdel av sesongen var fisken nokså stor; fra 120—250 kg. Men fiskerne klaget over at den gikk dypt og var særs vanskelig å fange. Først i slutten av september kom småstørjen inn under kysten. Vekten på denne lå på ca. 100 kg. Av denne ble det fanget en del både av snurpere og skyttere.

Det som her nå er mest brennende for fiskerne er omsetningsspørsmålet. Det samme gjelder vel for hele kysten. I dette året er det arbeidet nokså meget fra størjefangerlagets side for å få Feitsildfiskernes Salgslag til å overta omsetningen da det syntes å herske misnøye med omsetningen gjennom Råfisklaget. Noen endring på det spørsmål ble det imidlertid ikke i år.

Om selfangsten som Møre som bekjent er sterkt interessert i er det ikke noe vesentlig nytt å meddele. En henviser derfor til det som ble anført i beretningen for de to siste kvartaler. En reform som nå er gjennomført her, men som ikke ble nevnt da, er at det nå er innført vraking av selskinnene. Hvorledes dette vil virke er det for tidlig å si noe om, men så vidt en har sett er bestemmelsen mottatt og bedømt noe forskjellig. Det er iallfall ikke udelt tilfredshet med den her heller.

Torskefisket ved Grønland. I følge oppgave fra A/L Utrustning, Ålesund, ble det fra fisket ved Grønland i disse kvartaler hjemført ca. 14,7 mill. kg fisk. Et kvantum som ligger ca. 5 mill. kg over fangsten i 1950. Deltakelsen var i dette året 62 fartøyer med 37 i 1950. Spørsmålet om mannskap til dette fiske begynner nå å gjøre seg gjeldende.

Fisket er så vidt strabasiøst og hårdt at selv unge fiskere synes det blir en for hård påkjenning. Det står jo også nokså lenge på, med langvarig fravær fra hjemmet i den beste tid av året. Driftsmåten på de norske båtene, liner istedetfor snurp som på de utenlandske, gjør ikke situasjonen for mannskapshyringen bedre. Det er vel derfor å vente at spørsmålet om en omlegging av driften i dette fiske vil tvinge seg fram.

Prisene og omsetningsforholdene. Prisene og omsetningsforholdene har stort sett ikke undergått noen særlige endringer fra det som ble nevnt i forrige melding, med unntak av enkelte tendenser i hermetikkindustrien. På andre områder igjen som t. eks. i tørrfiskbransjen har etterspørslene og prisene vært heller oppadgående. Stort sett kan det vel sies at både omsetningsforholdene og prisene etter måten har vært bra. Det er imidlertid flere tegn som tyder på at man må vente fall i prisene på våre eksportvarer i den kommende tid. Fiskerne er derfor spent på hva de kommende prisforhandlinger med myndighetene vil føre til, og hva prisen på silden og fisken vil bli i 1952. Prisene for det fiskerne trenger av båter, redskaper og andre driftsmidler fortsetter jo å stige. Kravet om en fortsatt høyning av førstehandsprisen på deres produkter skulle derfor være nokså forståelig og berettiget. Slik som situasjonen ligger an er det vel imidlertid lite von om noen særlig høyning av førstehandsprisen til fiskerne. En får kanskje være nøyd med status quo på dette område. Spørsmålet minstepriser kontra maksimalpriser på fiskeproduktene på førstehånd var en inne på i siste beretning. En skal derfor ikke komme videre inn på dette spørsmål i nærværende beretning.

Stormvarselstasjonene. De stasjoner som er igjen av dette slaget her i distriktet har vært i drift også i høst. Som regel begynner de sin tjeneste fra august/september og sesongen varer til april/mai. Etter som de fleste fiskere har fått nye radioapparater, i stor utstrekning også i fiskebåtene, er imidlertid denne varslingstjenesten blitt mindre og mindre påkrevet. Dette har ført til at flere av disse stasjonene kan legges ned. Således er alle stasjonene på Sunnmøre og i Nord-Trøndelag blitt nedlagt. I Sør-Trøndelag og på Nordmøre er en del i drift enda, men en anser det bare for å være et tidsspørsmål når flere av disse kan gå inn. Vedkommende stormvarselstasjonene vises for øvrig til den særskilte korrespondanse og regnskapsavleggelse med direktoratet.

Oppsynstjenesten. Om dette er for disse 2 kvartaler å melde at en har fått søknad om opprettelse av eget fiskerioppsyn for strekningen Nordskaget—Strømøyvågen på Frøya under torskefisket der om vinteren. En har drøftet saken med representanter for fiskerne der ute og de 2 oppsynsbetjenter for fiskerioppsynet på Kya og Sula—Mausund. Forholdet ligger imidlertid slik an at det her må et seilende oppsyn til om det hele skal bli effektivt og tilfredsstillende. Dette vil imidlertid være

forbundet med ikke så liten kostnad. Alternativet etablering av et enklere og rimeligere oppsyn under lensmannen har derfor også vært overveiet. Noe resultat er en imidlertid enda ikke kommet fram til.

Statsstøtte til flytting fra utvær. I disse 2 kvartaler har en også hatt en del arbeid med søknader om statsstøtte til flytting fra utvær. De fleste søknader i dette inspektørdistriktet er fra Nord-Trøndelag.

Etter de foreløpige retningslinjer for behandlingen har fiskeriinspektøren personlig vært på stedene og sett på forholdene. Rapport herom er satt opp og vedlagt de enkelte saker. De fleste søknader er enda ikke avgjort; et par tre er imidlertid kommet tilbake med beskjed om avslag.

Det kan være forskjellig mening om berettigelsen og hensiktsmessigheten av denne statsstønad. For mange vil sikkert hjelpen være særlig påkrevd og kjærkommen. Det finnes imidlertid eksempler på at enkelte som ikke kan være berettiget til å komme med, også søker. Det er derfor om å gjøre at en får greie og klare bestemmelser å holde seg til, da det ellers er å frykte for at en kommer til å få en hel del søknader som bare vil resultere i unødig arbeid og utgifter for det offentlige.

Fordelingen av byggematerialene til fiskeriformål. Dette har også i denne tid skaffet inspektøren en god del arbeid, slik pågang som det har vært om å få de innsendte søknader etterkommet og så knapp som kvoten har vært. For dette året er her tatt imot og behandlet flere hundre søknader med en søknadsmasse flere ganger større enn den materialkvote en har fått til fordeling.

Det er nokså opplagt at det blir mange søkere som under slike forhold ikke får søknadene sine imøtekommet og så har man misnøyen og klagemålene der, noe som først og fremst går ut over de som har med fordelingen å gjøre. Skal ordningen med fordeling av denne kvote hos fiskeriinspektørene fortsette, bør iallfall kvotene for ettertiden tildeles mer i samsvar med den søknadsmasse som kommer inn.

Søknader om bidrag til oppføring av ror- og egnebuer. Slike søknader har en ikke hatt så mange av i dette distriktet. Det kommer vel først og fremst av at det er liten nybygging av slike hus her for tiden. Dette har vel igjen sammenheng med at skreien her utenfor nå i mange år har holdt seg borte. Pågangen om rorburom i de egentlige fiskevær er derfor meget liten. I de fleste av værene er det rorbuer nok. Mange er riktignok i en dårlig forfatning og kunne trenge både vøling og modernisering, men når det er så liten bruk for dem er det ikke mange som synes det er nødvendig å koste noe på buene. Forholdene ligger ellers noe annerledes an her enn i Finnmark. Til eks. er det her som regel slik at de fleste fiskere har sitt eget sjøhus hjemme for oppbevaring av sjøredskapene, reparering av disse og stell av fangsten om det er så de har bruk for det.

Som kjent er imidlertid stønadsreglene slik at bidrag under disse forhold ikke kan påregnes. Det kan derfor sies at de har liten betydning for dette distriktet.

Merkeregisteret. Merkerregisteret gir kontoret en hel del arbeid, spesielt etter de endringer som nå er innført. En har i siste halvår mottatt og tilbakeeksperert i alt 485 journalførte skriv om dette, fordelt på innmeldinger, utmeldinger, eierskifte, motorskifte, diverse reparasjoner, overflyttinger til nytt merkerregister, forlis, kondemnering m. v. I det hele ser det ut til at det meste av kontorhjelpens tid — etter de forandrede bestemmelser — vil bli opptatt vesentlig med dette med alle de skriv og forespørsler som kommer inn. Det kan være et spørsmål om en del forenklinger her ikke kunne være på sin plass.

Arbeidet ved kontoret. Foruten det som en allerede har nevnt vedrørende arbeidet med materialfordelingen og merkerregisteret er det ved kontoret også behandlet en hel del andre saker og ting. I alt er det utenom det nevnte innkommet og journalført 919 skriv og sendt 655. En har i denne tiden vært ute på reise i tilsammen 55 døgn, bl. a. for inspeksjon av stormvarselstasjoner, ishus, kjøle- og fryseanlegg, årsmøter i fiskerlagene og i Sunnmøre Fiskesalgslag, møter i Bergen mellom direktoratet og fiskeriinspektørene og drøftelsene om notfisket i Lofoten for vinteren 1952. Videre har en som fiskeriadministrasjonens mann vært til stede ved takstforretninger vedkommende handelsstedet på Sula og øygruppen Lyngvær, begge i Nord-Frøya. Begge disse saker vil formentlig være fullt i orden og avsluttet kommende år.

Ellers viser en til de direkte skriv og konferanser en har hatt med de forskjellige kontorer i direktoratet om de forskjellige spørsmål i disse 2 kvartaler.

Om arbeidshjelpen ved kontoret viser en til det en tidligere har anført om dette. Den er fortsatt utilfredsstillende både ved dette kontor og visstnok også ved de andre inspektørkontorene. Dette spørsmål burde derfor av direktoratet tas opp med fiskeriinspektørene til nærmere drøfting med det første.

3. og 4. kvartal 1951/52.

Tilhøva for fisket var stort sett bra også i disse 2 kvartaler. Værforholdene har jo her så mye å si, og Møre og Trøndelag er just ikke den kyststrekning som kan regne med de beste forhold i så måte. Urolig vær fra sydvest til nord med medfølgende nedbør, skiftevis regn og snø, var nokså fremherskende i 1. kvartal. Det sier seg selv at dette i nokså stor grad la hindringer i veien for driften av fisket og især da havfisket. Med store båter med forholdsvis sterk maskinkraft står en imidlertid nå langt sterkere overfor værtilhøva og kan derfor ta fangster som det

før var en umulighet å ta. Stor båt og sterk maskin har imidlertid sin begrensning, og aldri kommer vi vel dit at vi med disse midler kan borteliminere værfaktoren.

Om de enkelte fiskerier skal en nevne:

Vintersildfisket. I Møre og Romsdal som ellers på Vestlandet er det vintersildfisket som fra nyttår og ut over har den største interesse. En kan si at dette nå også begynner å gjelde Trøndelagsfylkene. Siden skrei-fisket — som for 30—40 år siden var det største fisket her — dabbet av og ble til nesten ingen ting, har oppmerksomheten mer og mer vendt seg mot «storsildfisket». Det tar imidlertid tid å omlegge en driftsform innen fiskeriene, og særlig vanskelig var det å skulle gå over fra skreifiske slik som det blir utøvd her med små åpne båter, og til de store havgående båter med maskiner og bruk høvelig for vintersildfisket. Trøndelagsfiskerne kan vel imidlertid nå også sies å være kommet på «gli» her, og det ser ut til at de sin vane tro også her skal komme «seint men godt». Enda er det imidlertid for få høvelige båter fra Trøndelag med i dette fiske, især fra Nord-Trøndelag, men dette er et kapittel for seg og henger sammen med den svære kapital som det nå skal til for å anskaffe en slik båt med bruk.

Vintersildflåtens utrustning og kapasitet er velkjent. Det er laglig vær og sild det nå spørres om. Og blir det det er et stort fangstkvantum en opplagt ting. Et kvantum 2—3 ganger så stort som for bare noen få år siden. Mottaker-, produksjons- og omsetningsapparatet er også godt utbygd og organisert nå. Det klikket en del med avtaket og føringen denne vinteren og, men dette var ikke annet å vente, så rikt og så hektisk som fisket ble på et forholdsvis begrenset strøk og på kort tid. Disse vansker ble imidlertid overvunnet og fisket gikk uhindret i siste halvdel. Det samlede kvantum ble som kjent bra. 1951 års fangstmengde ble det riktignok ikke, men i betraktning av været var de fleste likevel nøgd. Om mengde og verdi m. v. vises til andre publikasjoner fra Fiskeridirektoratet.

Vårsildfisket. Dette fisket ble dessverre ikke slik som mange hadde håpet og trodd. For så vidt sluttet dette seg til de 3—4 foregående år. En stor del av vintersildflåten på Møre og i Trøndelag deltok imidlertid ikke i vårsildfisket i noen særlig utstrekning, idet de som skulle på Lofoten sluttet av utover i siste halvdel av februar.

Det er flere i dette distrikt som begynner å spørre om det er fare på ferde for en minsking av vinter- og vårsildfisket. De siste års opp-treden og minsking på de egentlige vårsildfelter har gjort mange vare og de synes å se sine anelser bekreftet ved de siste års dårlige resultater. De spør seg da om dette kommer til å utvide seg også til det egentlige vintersildfiske og til de felter hvor det foregår. Deres tvil forsterkes ved at mange mener at sildeforekomstenes mengde og tyngde heller ikke der

er så stor som før. — Det er vel ingen som kan svare noe sikkert på dette i dag. De nærmeste år vil vel imidlertid vise om denne frykt er begrunnet eller ikke.

Skreifisket. Fisket etter skrei i dette distrikt artet seg denne vinter og vår så noenlunde som i de nærmeste foregående. Det var styggevær og lite fisk over alt, så resultatet for de fleste ble smått. For Nordøyen og Skjærvær i Nord-Trøndelag var det — ut på våren — et lite blaff med bra fiske noen dager, men mange var da reist til Lofoten og dessuten hadde de som driftet her ikke tilstrekkelig redskap til at det kunne bli noen fangstmengde av betydning. Likevel gjorde mange det bra, og fiskerne mener at det nå er slutt på «de 7 magre år» med skreitilsiget og at dette fiske litt om senn atter vil ta seg opp og bli som i «gamle dager». Om dette vil slå til vil de nærmest kommende år vise. — Om fangstmengde og deltakelse i skreifisket for Møre og Trøndelag denne vinter, viser en til oppsynets innberetninger til direktoratet.

Fra dette distrikt er det imidlertid også nå blitt slik at en stor del fiskere drar til Lofoten for å være med i «det store lotteri» om skreien på Lofothavet. Spesielt gjør dette seg gjeldende siden snurpenoten nå har slått igjennom og blitt anerkjent og tillatt redskap også i dette fiske. Fra Møre og Trøndelag var i alt 255 bruk med i notfisket på Lofoten denne vinter. Som bekjent sto fisken nokså dypt i år. Fisket ble derfor ujevnt. Noen gjorde det bra, andre mindre bra. Vær- og strømforholdene var heller ikke av de beste. Dette gjorde at lottene ble magre for mange. Notfisket på Lofothavet virker imidlertid på mange som et eventyr og det er således ingen grunn til å tvile på at deltakelsen herfra fortsatt vil øke.

Dette er de to vesentligste fiskerier i denne del av året for dette inspektørdistrikt. De fiskere som ikke deltar i disse fiskerier innskrenker seg til noe hjemmefiske med ruser, smågarn og line. Dette fiske har i kvartalet artet seg som vanlig og gitt et middels utbytte.

Arbeidet ved kontoret. Dette har vært som vanlig, og har vært omskrevet utførlig i tidligere meldinger. Denne gang skal en bare nevne litt om enkelte ting og tar først

Arbeidet med fordelingen av byggematerialer til fiskeriformål. Ved begynnelsen av året forelå 288 slike søknader på i alt 639,28 standard trelast og 58.279 sekker sement. Senere i året kom en hel del til.

Den materialmengde som sto til disposisjon var 195 standard trelast og 22.580 sekker sement.

Det er nokså opplagt at denne kvote var alt for utilstrekkelig og en fikk derfor en masse klager og bråk med fordelingen. En har gjentagende gjort oppmerksom på at kvoten burde bli mer i samsvar med søknadsmassen, men dessverre uten synderlig resultat. Så vidt en skjøn-

ner er det derfor et nokså alment ønske at denne rasjonering snart må bli slutt, et ønske som inspektøren for sin del slutter seg til.

Merkeregisteret. På grunn av det pågående arbeid i direktoratet med å få ajourført dette register, har en fortsatt hatt en stor korrespondanse vedkommende dette med de forskjellige tilsynsmenn. Det er i kvartalet kommet 101 nyregistreringer, krav om sletting av registeret med 107 nr., skifte av eier for 22 og melding om ombygging og forandring av 48 stk.

Fiskerioppsynet. Dette har fungert vesentlig som før. Oppsynet i Møre ligger som kjent under en egen oppsynssjef og dette har derfor fiskeriinspektøren liten føling med. I Sør-Trøndelag er nå bare 3 oppsynsbetjenter igjen, nemlig for Titran, Kya og Sula/Mausund. Oppsynet for værene i Nord-Trøndelag er som kjent opphevd for et par år siden.

Betjentene i Sør-Trøndelag har sendt ukentlige rapporter også til fiskeriinspektøren, som således er blitt underrettet om fiskets gang her. Rapporter er imidlertid sendt direktoratet direkte fra betjentene, så en finner det unødvendig å ta med tall her.

Slik som skreifisket her har artet seg i flere år nå, har en vært inne på tanken om ikke det gjenværende oppsyn også må kunne sløyfes. Belegget og søkningen av tilreisende fiskere til disse vær har jo avtatt år for år og behovet for oppsyn skulle således være sterkt minsket. Da en imidlertid kjenner til at en komité arbeider med disse spørsmål, har en funnet å burde la dette stå hen til innstilling fra denne foreligger.

Stormvarselstasjonene. Som en har gjort rede for før, er disse ikke så påkrevd som før. En del av stasjonene er derfor blitt nedlagt. Dette gjelder samtlige stasjoner på Sunnmøre og i Romsdal, og i Nord-Trøndelag. I Sør-Trøndelag og i Nordmøre er bare en del nedlagt, noen er fortsatt i drift.

Nedleggingen er skjedd etter uttalelse fra fiskerlagene på stedet og etter tilråing av vedkommende fylkesfiskerlag. Det har i det siste også blitt vanskeligere å få noen til å betjene stasjonene. Dette henger også sammen med den betalingen som det har vært for arbeidet. Det er derfor trolig bare et tidsspørsmål når de gjenværende stasjoner også må legges ned.

Statsstøtten til flytting fra utvær. Med dette har en i kvartalet hatt nokså mye arbeid. Flere søknader er blitt ferdigbehandlet og er sendt direktoratet til videre forføyning. De fleste av disse er senere av Fiskeridepartementet innstilt til statsstøtte i en fremlagt proposisjon. En har fortsatt en del slike søknader under behandling.

En har ingen reiser hatt i dette kvartal. Der er innkommet 650 skriv og sendt ut 766.

4. kvartal 1951/52.

Etter at det egentlige vintersildfiske og det vesentligste av skreifisket er unnagjort, er det forfangst- og småsildfisket som her har størst interesse. Mange gjør seg nå også klar for bankfisket, både på bankene utenfor vår egen kyst og på mer fjerne farvann. I denne tid drar også grönlandsflåten og ishavflåten og ikke så få fiskere herfra deltar år om annet også i vårtorskefisket på Finnmark. Dette siste ser ut til å få større og større deltakelse herfra, særlig fra Sunnmøre.

Forfangst- og småsildfisket. Driftsforholdene for dette fisket var bra, og fangstutbyttet kan karakteriseres som middels. I følge oppgave fra Feitsildfiskernes Salgslags Trondheimskontor, ble der her i dette kvartal oppfisket ca. 120.000 hl småsild og 116.500 hl forfangstsild. Førstehåndsverdien av dette (utbetalingen til fiskerne) er oppgitt til kr. 3.412.000. Tallene gjelder for strekningen Stadt/Buholmråsa. Omsetningsforholdene og avtaket var der intet vesentlig å si på.

Bankfisket og eggafisket etter lange, brosme og kveite m. v. Dette ga i kvartalet et knapt middelårs kvantum regnet for hele distriktet. I følge oppgaver fra Sunnmøre og Romsdal Fiskesalslag ble der i dette lags distrikt i dette kvartal ilandført og omsatt 6.266.000 kg fisk og foretatt en utbetaling til fiskerne på tilsammen 5,39 mill. kroner. De tilsvarende tall for de distrikter som omfattes av Råfisklaget, var henholdsvis for Nordmøre 7.453 mill. kg fisk og 4.402 mill. kroner, for Sør-Trøndelag 3,7 mill. kg fisk og 1,83 mill. kroner og for Nord-Trøndelag 881.000 kg fisk og 586.000 kroner.

Tilsammen for Møre- og Trøndelags-fylkene blir dette et fiskekvantum på ca. 18 mill. kg med en beregnet førstehåndsverdi på ca. 12,2 mill. kroner.

Det daglige hjemmefiske.

A. Fisket med ruser, garn og liner etter torsk. Dette fiske har også i dette kvartalet hatt en synkende tendens. I følge Levendefisklagets oppgaver er det fra og med Romsdal til og med Nord-Trøndelag i dette kvartal innmeldt oppfisket tilsammen ca. 715.000 kg torsk, heri medregnet sei. Storparten av dette kvantum er omsatt levende. Deltakelsen var omtrent som i det tilsvarende kvartal året før, men omsetningen av levende fisk bød i kvartalet på ymse vansker, så den gikk tilbake. Den vesentligste grunn til det, oppgis å være at det i denne tid ble for mye stor fisk høvelig for denne omsetningsform.

B. Seifisket. Dette har nå utviklet seg til å bli av stor betydning også i dette inspektørdistrikt. Foruten utvidelsen av snurpefisket, har seifisket med garn — især for Møre fylke — i de siste år utviklet seg til å bli et godt sesongfiske. Det er især i tiden mars/april dette drives og kaster best av seg. Det er storsei som da fiskes.

Seifisket med not og da overveiende snurp ga i kvartalet et bra resultat. Fangstene var dog noe varierende. Været og åteforholdene var ikke de beste. Det ble omsatt mindre fisk i levende tilstand enn året før, dette kom vel også av at prisen og avtaket til henging var noe bedre enn før.

I det hele er dette et fiske som flere og flere ruster seg til også her og det er især snurpenot som anskaffes. For mange er det vel dette fiske som nå gir det beste utbyttet, dette gjelder da især for Nordmøres og Trøndelagfylkenes vedkommende.

De andre hjemmefiskerier, *krabbefiske*, *hummerfiske* o. l. har liten betydning her denne tid på året. Deres sesong er vesentlig ut over høsten. Det samme gjelder i det vesentlige småhvalfangsten og makrellstørjefangsten. De vil derfor bli omtalt litt i de 2 neste meldinger.

Noe sommर्सildfiske var det ikke dette kvartal. Som kjent foregår dette senere ut på sommeren og høsten. Men spørsmålet om utsiktene for dette fisket blir alltid diskutert når det lir så nær inn på tiden. «Skal feitsilda fra de gode gamle dager bli borte i år og», er det stadige spørsmål en hører fra fiskerne. Er det slik at den sterke beskatning av småsilden og yngelen inne i fjordene ikke er så uskyldig som av mange påstått? Det er å håpe at vår havforskning kan bli i stand til å kaste mer lys over dette med det første.

Selfangsten. Fra dette distrikt deltok 5 skuter på New Foundlandsfeltet, alle fra Sunnmøre. Skuten «Polarstar» fangstet i Gulfen.

Over- og hjemseilingen gikk denne gang bra så ingen uhell og tap av menneskelig liv skjedde.

Fangstforholdene på de vanlige felter var mindre bra denne sesong med mye dårlig vær og vanskelige isforhold. Forholdene i Gulfen var bedre. Fangstene ble til slutt så noenlunde. For de 5 Sunnmøre-skuter ble fangsten 55.000 dyr og 1.000 tonn spekk. Deltakelsen på dette feltet var større dette år enn før med flere båter både fra Nord-Norge og New Foundland. Der ble denne gang i utvidet utstrekning nyttel fly for observering av sel-lægrene.

Vesterisen. Her deltok fra Sunnmøre i alt 24 skuter, det samme antall som i 1951.

Overseilingen til feltet gikk bra. Vær- og isforholdene utviklet seg imidlertid ugunstig og allerede 23. mars forliste den første båt: «Vestis». Mannskapet ble berget av «Sjarnøy». Omkring 3. april ble stormen voldsom og mange greide da ikke å klare seg. Flere fartøyer forliste, derav 2 Sunnmøre-skuter og 3 fra Nord-Norge. I alt omkom ved dette 79 mann.

Fangstresultatene ble noe under middels. I alt brakte Sunnmøre-skutene hjem fra dette feltet 404.000 dyr og 770 tonn spekk.

I Østisen deltok ingen fangere fra dette distrikt. I Grønlandsstredet

deltok 12, og her var forholdene gode. Fangsten her — som overveiende består av klappmys — ble derfor ca. 15.000 voksne dyr og 620 tonn spekk og 210 tonn håkjerringtran.

Utbyttet. Prisene på disse produkter gikk dette året sterkt ned, så utbyttet ble under det halve mot året før. Med de kostbare båter og utrustning og de store driftsutgifter blir det vanskelig å få balanse i driften dette år.

Prisene og omsetningsforholdene. Utenom selfangsten kan det vel stort sett sies at både prisene og omsetningsforholdene har vært bra i dette kvartalet. Både sildeprisene og fiskeprisene ble jo høynet litt mot året før. Om denne høyning sto i forhold til markedsprisene og økningen av driftsutgiftene er en annen sak. Imidlertid har jo markeds vanskeligheter og prisomslag meldt seg her óg på enkelte områder. Det kan vel derfor være et spørsmål om hvor lenge de priser vi nå har kan holdes. Depresjonen i hermetikkindustrien er av de pris- og markedsomslag som man særlig har merket her i distriktet i denne tiden. For krabbehermetikken har dette vært særlig merkbart, idet nedleggingen og dermed også fisket har måttet innskrenkes. For sin del har en ment at dette fiske har vært drevet for sterkt her i det siste og det kan derfor være et spørsmål om denne innskrenking ikke var til det gode. Der snakkes nå om strengere fredning også her. En viser for øvrig til det en har sagt om dette i meldingen foran.

Om stormvarseltjenesten er det intet å nevne. Sesongen for denne tjeneste er som kjent september/april. Regnskapet for året er innsendt og der vises nærmere til det.

Om oppsynstjenesten, arbeidet med statsstøtten til flytting fra utsteder, fordelingen av byggematerialer i fiskerisektoren m. fl. er det heller intet vesentlig å nevne utenom det som er nevnt i meldingen foran. En viser derfor også om det dit.

Merkeregisteret. Arbeidet med dette har også i dette kvartal vært nokså omfattende. I denne tid er her nyregistrert 120 farkoster, slettet av registeret 110, ombygget og forandret 88 og skjedd eierskifte for 50 stykker. Tilsammen er for hele dette året innkommet 1.855 innberetninger som for manges vedkommende — etter atskillig skriving mellom dette kontor og tilsynsmennene — er videresendt Fiskeridirektoratet.

Reiser. En har dette kvartal hatt 8 reiser med et fravær fra kontoret på i alt 21 døgn. Flere reiser måtte imidlertid utsettes på grunn av budsjettet og arbeidet ved kontoret. Dette virker ikke bra hverken for distriktene og de som krever inspektøren ut til seg eller for arbeidet med de saker det her gjelder. En har derfor før gjort merksam på den for knappe post til reiser for inspektørene og mener fortsatt den burde høynes noe.

Arbeidet ellers ved kontoret. Dette har gått som vanlig. Kontorhjelpen var midlertidig også dette kvartal og det gjør arbeidsforholdene mindre bra og binder inspektøren for mye til kontoret. En har før gjort merksam på at kontorhjelpen ikke er tilfredsstillende.

I kvartalet er, utenom merkeregistersakene, innkommet i alt 450 skriv og sendt ut et lignende antall. Ellers viser en til den korrespondanse en i kvartalet har hatt med de forskjellige kontorer i direktoratet om ymse saker.

Beretninger fra den fungerende fiskeriinspektør for Vestlandet, Ola Haaland.

1. kvartal 1951/52.

Værforholdene har faktisk i hele kvartalet vært ualminnelig dårlige, mer høst- enn sommerpreget.

Dessverre ble det heller ikke i dette kvartal noe fart i brislingfisket som i år har vært ualminnelig dårlig for Hordaland og Sogn og Fjordane. Der ble i løpet av kvartalet bare tatt noen småfangster, til dels oppblandet med sild, i Hardanger, Sogn og Nordfjord.

Der er blant de fleste brislingfiskere stor misnøye med bestemmelsene om fredning av brislingen og om fettprosenten, og en tør i den anledning henviser til de mange innlegg fra brislingfiskerne bl. a. i «Fiskaren».

I første halvdel av kvartalet var der fortsatt til dels bra småsildfiske i Sogn og Fjordane og i Nord-Hordland, men senere har det ikke forekommet noe nevneverdig fiske.

I begynnelsen av august ble der tatt til dels bra makrellfangster med snurp og landnot i Haugesundsdistriktet, og snurpefisket på Revet ga gode fangster i september.

Interessen for trålsildfisket i Nordsjøen har avtatt med de forholdsvis dårlige sesonger en har hatt de senere år. Det har vært vanskelig å skaffe fiskere til dette fiske, og det har bare deltatt 14 trålere denne sesong. Fisket har vært temmelig meget hemmet av værforholdene, men der var til dels bra med sild, spesielt på slutten av sesongen, og enkelte større båter gjorde bra turer, men mesteparten gjorde det imidlertid mindre bra, og det er å frykte at deltakelsen vil minke ytterligere til neste år. I løpet av sesongen er der således kun oppfisket ca. 10.600 hl trålsild mot ca. 39.000 hl i fjor.

I håbrandfisket har det i løpet av kvartalet deltatt ca. 15 båter. Fisket var forholdsvis bra i begynnelsen av juli, men senere helst smått.

Størjefisket med snurpenot er i stadig utvikling i dette distrikt og nye nøter er kommet til etter hvert som fisket har pågått. I motsetning til tidligere år har dette fiske i år hovedsakelig foregått i Hordaland

og i nordre delen av Rogaland, hvor det i løpet av kvartalet til dels er tatt rekordartede fangster. I Hordaland er der således i løpet av kvartalet ilandført noe over 2.000 tonn, i Rogaland 250 og i Sogn og Fjordane ca. 50 tonn. Prisen har i år vært bra, og deltakelsen vil sikkert øke til neste år.

Som nevnt i foregående rapport var der en viss optimisme å spore foran årets sildefiske ved Island, dette på tross av det gjennomgående mislige fiske i fjor. Mens der i fjor deltok 210 fartøyer, var der i år med i alt 184 hvorav 20 rene snurpere, og en hadde egentlig ventet enda mindre deltakelse. Selv om fisket ikke kan karakteriseres som særlig godt, var det likevel atskillig bedre enn i fjor, takket være forskningsskipets innsats. I alt ble der i år hjemført vel 146.000 tønner til en eksportverdi av 22—23 mill. kroner, tilsvarende 77,5 % av medbrakte tønner, mens fjorårets fangst bare var vel 96 tusen tønner, tilsvarende 43,2 % av medbrakte tønner.

Om resultatet kan en si at praktisk talt samtlige snurpere i år hadde full last fra feltene ved Nord-Island. Av driverne var det derimot fortrinnsvis de større og mest sjødyktige båter som hadde borti mot full last. Størparten av driverne hadde mellom halv og trekvart last.

Fisket på de gamle felter var også i år mislig på grunn av sildens gang. Etter det gode fiske ved Jan Mayen i fjor, gikk en del drivere direkte til dette feltet i år, men fangstene var på grunn av de lyse netter små, men tok seg noe opp mot slutten av sesongen. Islandsfisket har utviklet seg fra å være et kystfiske til å bli et utpreget havfiske. De beste drivgarnsfangster ble således tatt 100—200 mil aust av Langes. Når værforholdene til dels er mindre gode er det klart at det kun er de største og best utstyrte fartøyer som kan drive så langt til havs. Størsteparten av driverflåten er derfor — slik som fisket nå foregår — for liten, og en utskifting til større båter blir nødvendig hvis vedkommende skal følge med i utviklingen.

At resultatet i år ble så pass bra har forskningsskipet «G. O. Sars» med våre vitenskapsmenn æren for, og samarbeidet mellom dem og fiskerne har vært det beste, og det finnes i dag sikkert ikke en eneste sildefisker som ikke vet å verdsette vitenskapsmennenes arbeid. Fiskerne var imidlertid skuffet over at forskningsskipet forlot feltet i siste del av juli for å gå til Tromsø for komplettering, og mener at dette må søkes unngått i framtiden. Oppsynsskipet «Sjørøy» har også denne sesong vært til meget stor hjelp for sildeflåten og utført mange slepninger og nødvendige reparasjoner som har spart fiskerne for store utgifter.

Forskningsskipet har vel så mange oppgaver å ta seg av at det vel vanskelig kan forlanges at det skal ligge på feltet hele sesongen. Slik som islandsfisket har utviklet seg er det imidlertid av største betydning at vi får et dertil skikket fartøy, eventuelt et marinefartøy, utstyrt med

de nødvendige tekniske hjelpemidler som kan være på feltet og rettlede fiskerne hele sesongen.

Torskefisket ved Grønland var til dels sterkt værhindret denne sesong, men sesongen må likevel betegnes som tilfredsstillende, og alle ekspedisjoner er kommet vel tilbake.

Deltakelsen i snurrevadfisket i Nordsjøen har også dette kvartal vært liten, så vidt en vet var det bare 2 båter som snurret på Vikingbanken til begynnelsen av september. Som nevnt i foregående rapport var dette fiske atskillig bedre enn de senere år, og der skulle være håp om at fisket vil ta seg noe opp igjen.

Forekomstene av vanlig forsyningsfisk har vært usedvanlig små og småfiskerne spør seg selv med rette hvor fisken kan være blitt av. Mot slutten av kvartalet tok imidlertid forekomstene seg noe opp. Ålefisket har derimot vært bra.

Også dette kvartal har arbeidspresset ved kontoret vært meget stort. Av saker en har arbeidet med kan kort nevnes undersøkelser som er foretatt i anledning innkommet klage over at norske fiskere har drevet brugdefangst på skotsk territorium. Selv om det er temmelig opplagt at de første fiskere som kom til Hebriderne — delvis etter oppfordring fra de fastboende fiskere — har drevet ulovlig fangst, har det vært umulig å få saken helt oppklart. For øvrig viser en til korrespondanse i sakens anledning med direktoratet.

Av andre saker en har arbeidet med kan også nevnes spørsmål om investeringer i fisketilvirkningsanlegg, rorbuer etc. i forbindelse med nasjonalbudsjettet 1952. Likeledes spørsmålet om ensartede bestemmelser for hele landet om reketrålens bruk og dimensjoner, filmframvisning på fiskefeltene, spørsmålet om de daglige fiskerimeldinger i kringkastingen sett i relasjon til de utenlandske trålere. Videre har en på foranledning av Vannforsyningskomiteen foretatt fordeling og innhenting og kontroll av spørreskjemaer vedrørende vannforsyningsforholdene i distriktet.

Som vanlig har det vært noe mindre arbeid vedrørende merkeregisteret, der er kun mottatt 285 innberetninger fra tilsynsmenn dette kvartal.

Også dette kvartal har en hatt en del arbeid vedrørende søknadene om flytting fra utvær. For denne saks vedkommende er denne forelagt fylkesmannen til uttalelse og vil bli sendt Fiskeridirektøren så snart den mottas tilbake.

I løpet av kvartalet har en hatt 16 reisedager, bl. a. for å delta i Norges Fiskarlags jubileums-årsmøte i Trondheim i dagene 18.—21. september.

Likeledes har en på foranledning av Rogaland Fiskarlag foretatt befarings i anledning en klage fra Vikedal Fiskarlag. En sagbrukseier har nemlig av hensyn til bedriften forandret vannføringen i Heelven,

og dette har ført til at Sjøbuviken i Ilsvåg ikke lenger er så god kaste-plass som før. Under befaringen fant en det nytteløst å forsøke å få i stand en minnelig ordning, og da der ikke finnes lovhjemmel for eventuelt å få i stand en ordning av forholdet før innstillingen fra komiteen til samarbeidelse av fiskeriloven er vedtatt, ble saken derfor foreløpig anbefalt stillet i bero.

2. kvartal 1951/52.

Værforholdene var som vanlig på denne årstid overveiende dårlige og dette har satt sitt preg på fiskeriene i dette kvartal.

Om de enkelte fiskerier skal en få uttale:

Brislingfisket. Heller ikke dette kvartal ble det dessverre noe brislingfiske av betydning. Det ble bare spredte og gjennomgående små fangster i Nordfjord, Stadtlandet, Sunnfjord, Sogn og Hardanger, og intet i Rogaland. Etter Sild- og Brislingssalslagets oppgave ble der på Vestlandet i sesongen 1951 tatt opp i alt 361.277 skjegger brisling til en førstehåndsverdi av vel kr. 5,7 mill, mot bare ca. 207 tusen skjegger i 1950 som imidlertid var et meget dårlig år.

Mussa og småsildfisket. I løpet av kvartalet til i midten av november var det noe mussafiske med for det meste små fangster i ytre Sunnhordland og ytre Midthordland og fra november i Sogn, Sunnfjord og ytre Nordfjord. I desember ble det godt mussafiske i Aurlandsfjorden, Nærøyfjorden og ved Lærdal i Sogn. Det led imidlertid da så langt på året at de fleste fiskere hadde sluttet av, så det var bare få fiskere som var med.

Trålfiske etter mussa. Småtrålerne «Molly» og «Sjøgull» av Koper- vik forsøkte i slutten av oktober med flytetral etter mussa i Bømmel-fjorden. Resultatet var bra med fangster opp til 700 skjegger om natten i flere hal. Det var i den første tiden noe åte, men dette bedret seg snart, og det meste av fangstene gikk til hermetikk. Fabrikkene ville likevel ikke kalle varen for førsteklasses. «Molly» og «Sjøgull» fisket tilsammen ca. 6.000 skjegger. Forsøket skapte stor interesse blant fiskerne, og «Borgøyfjord» av Tysvær og «Snarken» av Bokn begynte allerede i slutten av november. Ingen av disse hadde tidligere drevet trålfiske, men på noen få netter fikk de tilsammen ca. 700 skjegger. Fisket var imidlertid da i avtakende. Omkring midten av november forsøkte «Ulven» av Herdla og «Alnes» av Ulvik seg i Aurlandsfjorden og fikk fangster fra 100—700 skjegger for natten, i alt ca. 2.000 skjegger.

En skulle ha grunn til å anta at etter det gode resultat av disse forsøk vil der til neste år bli større deltakelse i dette fiske med flytetral.

Etter Sild- og Brislingsalslagets oppgaver ble der i hele lagets distrikt

i 1951 oppfisket vel 219 tusen hl mussa og småsild til en førstehåndsverdi av vel kr. 5,33 mill. mot bare vel 69 tusen hl i 1950.

Feitsildfisket. Dette fiske som har vært helt mislig de senere år ga heller ikke i år noe særlig resultat, selv om det var bedre enn foregående år. Det beste fiske foregikk i Rogaland og Sunnhordland. Totalkvantumet for 1951 ble 14.820 hl til en førstehåndsverdi av 447.000 kroner.

Trålfiske i Nordsjøen. Som nevnt i foregående rapport var der liten deltakelse i dette fiske, men likevel mer enn en hadde regnet med. På Egersundfeltet fisket 10 fartøyer som bare leverte til sildemelfabrikkene. Fra Haugesund gikk ut 16 og fra Bergen 2 fartøyer som fisket for salting og fersk levering til hermetikk og frysing. Fisket var imidlertid dårlig og totalfangsten kom i år ikke opp i mer enn 14.251 hl til en verdi av 456.000 kroner.

Den importerte hollandske matjessild har slått vår egen saltsild fullstendig ut på innenlandsmarkedet. Sildefiskernes Eksportlag og et privat firma installerte denne sesong hodekappingsmaskin ombord i fiskefartøy og tilførte innenlandsmarkedet en matjessild som slo godt an, og en får håpe også andre sildeeksportører følger eksemplet.

Trålfiske etter brisling på Skagen. Også i år deltok der en del fartøyer fra dette distrikt i dette fiske. Der var bra med brisling på feltet, men på grunn av de dårlige omsetningsforhold måtte der innføres en temmelig streng fangstbegrensning med fra 20—70 skjegger pr. dag, alt etter omsetningsforholdene. Der ble også flere ganger gitt stoppordre, med den følge at deltakelsen her fra distriktet skrumpet sterkt inn. I denne sesongen ble der oppfisket ca. 23.000 skjegger sams vare, ca. 3.000 mer enn foregående år. På grunn av de dårlige omsetningsforhold har interessen for dette fiske dalt betraktelig og det høres dårlig ut med eventuell deltakelse neste år.

Makrellfisket. Heller ikke i år var der noen nevneverdig forekomst av den gode gamle høstmakrellen. I første halvdel av kvartalet ble der tatt en del notfangster, spesielt i Hordaland, men makrellen var meget småfallen. Senere ble der et ganske bra fiske etter pir i Hordaland, men derimot et helt ubetydelig fiske i Rogaland.

Størjefisket. I begynnelsen av oktober ble der fortsatt tatt en del bra spredte fangster i distriktet, men fisket dabbet brått av og de fleste snurpere la opp i midten av måneden etter en god sesong. I Sogn og Fjordane ble der omsatt vel 270 tonn, i Rogaland vel 285 tonn og i Hordaland vel 2.014 tonn.

I betraktning av at dette er et nytt fiske og at det gjelder forholdsvis store kvanta, må en si at omsetningen har gått bra, til gode priser både for fisker og eksportør.

Interessen for dette fiske er meget stor, og selv om det fordres temmelig kostbare redskaper vil nok utrustningen til neste sesong øke be-

traktelig, og en må da regne med større fangster etter hvert som fiskerne vinner mer erfaring i dette nye fiske.

Håbrandfisket. Deltakelsen i og interessen for dette fiske synes å minke av etter hvert. Fangstene har også dette kvartal vært ujevne, helst små, dog med enkle fangster opp til 7.000 kg. Værforholdene og forberedelser til sildesesongen har nok hatt sin innvirkning på fisket.

Bankfisket. Dette fisket har vært sterkt hemmet av værforholdene, men når disse ga anledning til drift ble der tilført en del pigghå og annen fisk til Måløy.

Kystfisket. Tilførslene av vanlig forsyningsfisk for innlandsmarkedet har for det meste vært utilstrekkelig i dette kvartal. Værforholdene har vært ulagelige, og fiskeforekomstene har heller ikke vært så gode, og mange av de vanlige forsyningsfiskere har vært mer interessert i krabbe- og hummerfisket, fordi dette har vært mer lønnsomt.

Krabbefisket. Omsetningsmulighetene for krabbe var i år noe bedre enn foregående sesong, og prisen var fortsatt bra, så deltakelsen var derfor god i hele distriktet. Med slik intensiv drift etter krabben som det har vært de siste årene — unntatt i fjor grunnet overfylte lagre av krabberhermetikk — synes det som at krabbebestanden beskattes for sterkt. Forekomstene synes iallfall å minke, men dette kan jo kanskje ha andre naturlige årsaker. Etter salgslagenes oppgaver ble der denne sesong oppfisket i Sogn og Fjordane 1.534.091 stykker krabbe mot 1.625.025 i 1949 og bare 349.477 i 1950 grunnet avsetningsvansker. I Rogaland ble der i år oppfisket 141.728 stykker krabbe mot 175.082 i 1950 og 397.260 i 1949 og ytterligere 590.167 stykker i 1948. I Hordaland ble der i år oppfisket 347.508 stykker mot vel 455.000 stykker i 1950, 847.000 stykker i 1949 og 866.000 stykker i 1948. En del av nedgangen i fangstmengden kan nok skyldes værforholdene, men det er mer trolig at bestanden minker i faretruende grad.

Hummerfisket. Deltakelsen i dette fiske var som vanlig god og prisene har fortsatt vært meget gode. Fisketiden i Hordaland ble i år utvidet med 1 måned og er nå den samme som i Sogn og Fjordane.

På tross av de dårlige værforhold ble det i Hordaland og Sogn og Fjordane oppfisket omtrent samme kvantum som foregående år. I Rogaland — hvor mesteparten av distriktene først begynte fisket 1. desember — har værforholdene imidlertid virket meget hemmende på fisket og forårsaket betydelige teinetap. Etter salgslagenes oppgaver ble der i løpet av 1951 mottatt i Rogaland 157.100 kg mot 199.500 kg i 1950. I Hordaland er i samme tidsrom mottatt 116.755 kg mot 115.150 i 1950 og i Sogn og Fjordane 95.155 kg mot 95.600 kg i 1950.

Rogaland Fiskesalgslags hummerpark i Kvitsøy ble ferdig til bruk i midten av november. Parken — som antakelig er landets største — er på ca. 840 m² og har en lagringskapasitet av 15.000 kg hummer. Strøm-

forholdene i parken skal være ideelle og fagfolk har gitt uttrykk for at parken er meget vellykket. Rogaland Fiskesalgslag har nå lagringsmuligheter for over 40.000 kg hummer, og skulle nå kunne holde et tilstrekkelig eksportlager, og vil også være i stand til bedre enn før å kunne mestre en eventuell avtakskrise.

Småtråling. Etter de gode resultater et par småtrålere fra dette distrikt oppnådde på Finnmarken i vår er interessen for dette fiske meget stor, og en har hatt mange henvendelser fra interesserte fiskere i denne forbindelse. I løpet av kvartalet er der innkommet 19 søknader om småtrålkonsesjon, men interessen er så stor at der nok kommer mange flere før neste sesong.

Samarbeidet mellom den faglige og økonomiske fiskerorganisasjon. Det er av største betydning for et godt samarbeid mellom de økonomiske og faglige fiskerorganisasjoner at de er kjent med hverandres arbeidsoppgaver. Rogaland Fiskarlag og Rogaland Fiskesalgslag har derfor nå en tid praktisert en ordning med gjensidige observatører på styremøtene, og denne ordning har virket utmerket til begges fulle tilfredshet.

Arbeidet ved kontoret.

Reisevirksomhet. I løpet av kvartalet har en bare hatt 10 reisedager og bl. a. deltatt i Noregs Sildeslags representantskapsmøte, årsmøte i Rogaland Fiskarlag og det fellesmøtet som Fiskeridirektøren holdt med fiskeriinspektørene i dagene 7. og 8. november. På grunn av en infeksjonssykdom ble en avskåret fra å delta i Norges Makrellags årsmøte.

Merkeregisteret. Som vanlig har det også dette kvartal vært meget arbeid med merkeregisteret. I løpet av kvartalet har en således fra tilsynsmennene mottatt i alt 427 innberetninger som fordeler seg med 148 innberetninger om registrering av farkoster, 204 utmeldelser ved flytting til annet merkedistrikt, kondemnering m. v., 29 eierskifte, 20 motorskifte, 19 ombygninger, 2 navneskifte og 5 innberetninger om ekstrautstyr. Som vanlig har det vært meget korrespondanse med enkelte tilsynsmenn om forståelse av merkelovens bestemmelser og unøyaktig utfylte skjemaer.

Rasjoneringen av bygningsmaterialer til fiskeriformål. Arbeidet med denne rasjoneringsordning har skaffet betydelig arbeid for kontoret med gjennomgåing av samtlige søknader som er innkommet for 1952, oppstilling av lister, og uttalelser vedrørende de større søknader. Korrespondansen vedrørende mangelfylte utfylte søknader har også vært ganske stor. I alt kom der inn til søknadsfristens utløp 176 søknader og der ble søkt om følgende kvanta:

	Trelast. std.	Sement. sek.	Murstein. stk.
Rogaland	211,25	12.440	21.800
Hordaland	239,55	12.708	4.300
Sogn og Fjordane	157	9.907	23.900

I alt 607,8 35.155 50.000

Flytting fra utvær. Også dette kvartal har der vært en del korrespondanse med søkere som ønsker å flytte fra utvær. Søknaden fra Ole Gjesholmen, Heggholmen, er i løpet av kvartalet ferdigbehandlet herfra og oversendt Fiskeridirektøren.

Oreigningssaker. I løpet av dette kvartal har det kun vært avgitt uttalelse i en oreigningssak. Bremanger kommune fikk ved kgl. res. av 30. januar 1949 tillatelse til å oreigne en hustomt til en fisker, men ved under- og overskjønn hadde det imidlertid lykkedes å få underkjent tillatelsen, hvorfor saken måtte tas opp på ny.

Fritaking fra militære repetisjonsøvelser. I løpet av oktober og november har en hatt mange henvendelser fra fiskere om bistand til å slippe fri fra de såkalte repetisjonsøvelser. I de fleste tilfelle lykkedes det å få den nødvendige utsettelse til etter sildefisket.

Andre saker. Om de enkelte saker en har arbeidet med i løpet av kvartalet som f. eks. reketrålens bruk og dimensjoner, internasjonal overenskomst om maskevidden i fiskenøter og minstemål for fisk, Fiskeværskomiteens innstilling om lov om fiskenemnder og lov om tvungen avståelse av grunn til fiskeriformål, Lærebrukskomiteens innstilling og lov om lokale båtforsikringsforeninger m. m. tør en vise til korrespondansen med de forskjellige kontorer i direktoratet.

Arbeidspresset ved kontoret er fortsatt stigende, og det synes å bli vanskelig å ekspedere de enkelte saker så hurtig som ønskelig kunne være.

3. kvartal 1951/52.

Værforholdene. Disse har som vanlig på denne årstid vært meget varierende med meget kuling og storm fra nord og nordvest over distriktet, dog med noen bra dager innimellom. En forferdelig orkan gikk over distriktet den 15. januar og skapte bl. a. et forferdelig røre i telefonnettet på hele Vestlandet. Sentret lå imidlertid over Nord-Rogaland og orkanen gjorde her meget store materielle skader. Heldigvis gikk ingen menneskeliv tapt, men flere sjøhus, beboelseshus og uthus ble totalt ødelagt og for øvrig var der en mengde små og større skader på hus og likeledes ble flere motorbåter totalskadet og en mengde mindre skadet. Orkanen fulgtes av en svær flodbølge som gikk langt innover marker og kaier hvor også skadene ble store. Vindhastigheten var på de mest utsatte steder opp i 50 sekundmeter.

Om de enkelte fiskerier skal en få uttale:

Vintersildfisket. Det er vintersildfisket den alt overveiende interesse dreier seg om i dette distrikt når det lir mot nyåret.

Deltakelsen i dette fiske var antakelig enda større enn foregående år ved at enkelte av de typiske vårsildfiskerne i år hadde maktet å ruste seg ut også for storsilddriving for derved å kunne følge med i utviklingen. Flåtens effektivitet var ytterligere øket ved installering av ekkolodd og radiotelefoni, og nytt av året er at det til sesongen også var montert ekkolodd i loddebåter. Derimot har ingen fiskebåt ennå fått asdic, noe som imidlertid vil komme med tiden.

Omsetningsforholdene lå bra til rette for sesongen. Sildoljeindustrien hadde utvidet sin produksjons- og lagerkapasitet ytterligere, og en betydelig føringstonnasje sto til disposisjon, likesom industrien var bedre utstyrt med omlastningsanlegg i forskjellige havner enn siste sesong. Også salterier og iseanlegg i nordre distrikt var ytterligere utbygget.

Forskningsskipet «G. O. Sars» var også denne sesong omfattet med stor interesse av fiskerne og kystbefolkningen fra den begynte sitt tokt den 23. november til den sluttet av den 24. januar.

Den første føling med silden fikk fiskerne i år den 17. januar da der i Hellefjorden ved Florø ble fisket tilsammen ca. 7.000 hl sild, under vanskelige vær- og strømforhold. Noe fortsettende fiske ble det imidlertid ikke her, da hovedtyngden ennå sto langt til havs. Den 18. og 19. januar ble der under noe bedre værforhold ca. 50 kv. mil nordvest av Rundøy av større fartøyer tatt en del jevne og til dels gode snurpe- og drivgarnsfangster. Men først den 21. januar var silden kommet så pass inn under kysten at hovedtyngden av fiskeflåten kunne komme i virksomhet. Sildetyngden var stor og der ble mange notskader og mange garnlenker som gikk tapt av den grunn. Til tross for de meget variable og helst stormfulle værforhold ble der til storsildsesongen gikk ut den 12. februar kl. 24 oppfisket vel 5,8 mill. hl sild mot vel 6,7 mill. hl foregående år.

Fiskerne var meget skuffet over myndighetenes avgjørelse om tidspunktet for sildens avregning til vårsildpris, idet de mente det var for tidlig etter som silden så ut, og at dessuten hovedtyngden av flåten ikke kunne være med i det fisket som foregikk før 21. januar opp til 50 kv. mil av land.

Vårsildfisket. I følge uttalelser til dagspressen hadde de oseanografiske undersøkelser ved nyttårsskiftet vist at de faktorer som virker ødeleggende på fisket ikke var til stede i år. Etter 3—4 mislige vårsildsesonger på rad så derfor en del fiskere fram til det forestående vårsildfiske med større forhåpninger, og oppslutningen om fisket var god. Fiskerne hadde ventet at silden etter gamle merker ville ta under land ved fullmåne fra 10.—12. februar, men de ble nok dessverre skuffet.

Det ble bare skuffelser fra dag til dag hele vårsildsesongen i gjennom. Riktignok var værforholdene for det meste dårlige, og der var nok noe sild til stede, men den hadde en svært urolig gang, gikk tynt og spredt og var nesten ikke til å få hverken på settegarn eller med snurp. Den 21. og 22. februar ble der så tatt til dels bra fangster ved Urter og Sve, og alle håpet jo at nå ville settegarnsfisket endelig slå til for alvor, men det ble bare et kort lite blaff.

Etter at de fleste fiskerne hadde lagt opp etter en mislig sesong fikk vi plutselig et meget godt fiske på Kletta- og Løsgrunnen ved Egersund fredag den 14. mars. Mange tok garna ombord igjen, men fisket var gjort allerede mandag den 17., så det var dessverre ikke alle som fikk fangst.

Imidlertid hadde fiskerne neppe lagt garna på land igjen før der ble meldt om forholdsvis bra fangster på nattsett og dagsett torsdag den 27. mars, på feltet vest av Karmøy. Fisket var bra også fredag, men lørdag var det slakkere og mandag var det helt svart. Det er mange som mener at silden både på Egersundfeltet og ved Vest-Karmøy hadde stått på grunnene flere dager før henholdsvis 14. og 27. og det må sikkert antas at fiskerne vil være mer på vakt neste år.

I det hele har vårsildfisket i år artet seg merkelig. Så dottet, spredt og flyktig som silden har gått, har det vært vanskelig for fiskerne å følge den, og det har vært et stort jag fra det ene felt til det andre for settegarnsfiskerne, og fra Rogaland til Sogn og Fjordane for snurperne.

Hva resultatet av fisket angår bemerkes at en til stadighet i dagspressen leser om de snurpere som har fisket 25—30.000 hl, og de garnskøyter som har fått 5—6.000 hl på drivgarn og botnegarn. Men der skrives intet om de mange, både snurpere og garnfiskere, som har vanskelig for å få endene til å møtes, og heller ikke om dem som har vanskelig for å komme seg hjem etter et feilslått fiske. Det legges imidlertid ikke skjul på at for settegarnsfiskerne ble vårsildsesongen også i år jevnt over meget dårlig, og salgsannonsene i avisene viser at fiskerne ikke ser så lyst på vårsildfisket med botnegarn.

Om fiskets gang tør en for øvrig vise til oppsynssjefens beretning og melding fra salssyret i Noregs Sildesalslag.

Forlis m. v. Heller ikke årets sildsesong kunne dessverre avvikles uten forlis og tap av menneskeliv fra dette distrikt.

Motorbåt «Stanley» av Bremanger totalforliste lørdag kveld den 23. februar ved 24-tiden ved Nesje fyr på vei inn fra fiskefeltet. Det var regntykke og svært vanskelig å se fyret og «Stanley» gikk på et skjær. Av besetningen på 8 mann omkom Knut Varpe og Lorentz Løviknes. Varpe etterlater seg kone og 7 mindreårige barn, og Løviknes etterlot seg kone og 6 voksne barn.

Videre ble snurpefartøyet «Sveip» av Bergen totalt ødelagt av ildebrann og hjelpefartøyet «Bevø» av Vedavåg grunnstøtte og sank i Skorpe-

fjorden. Heldigvis omkom ingen ved disse to ulykker. For øvrig forekom der under fisket mange mindre kollisjoner og grunnstøtninger, men i betraktning av de meget dårlige værforhold denne sesong er det nærmest et under at der ikke har forekommet enda flere forlis.

Utenlandsk deltakelse i sildefisket. Også denne sesong deltok ikke så få danske og svenske fiskefartøyer både i storsild- og vårsildfisket, og også i år fisket enkelte innenfor fiskerigrensen. Således ble 2 svenske fiskefartøyer oppbrakt av korvetten «Andenes» og brakt inn til Hauge-sund under vårsildfisket. Egentlig var det 4 svenske fartøyer som trålet mellom en rekke norske fiskefartøyer utenfor Slåtterøy, men de 2 andre slapp dessverre unna. Det synes derfor nødvendig med et skjerpet oppsyn med eventuelle utenlandske fiskere som måtte spekulere i å drive sildefisket innenfor grensen.

Sildefisket med trål. Til årets sildesesong var der etter de opplysninger en har fått 4 fra dette distrikt og 1 fra Østlandet og 1 fra Møre som deltok med partrål. «Molly» og «Sjøgull» som har best erfaring i dette fiske fikk under storsildsesongen vel 4.500 hl, og sammenlignet med vanlige drivere er dette et forholdsvis bra resultat. «Alnes» og «Ulven» fra Hordaland fikk tilsammen 2.000 hl, men det var første året og de hadde vel ikke fått den nødvendige erfaring i denne driftsform, så resultatet må likevel sies å være forholdsvis bra. Hvordan de øvrige lag gjorde det har en ikke kjennskap til.

Seifisket. Det var å vente at deltakelsen i seifisket i Rogaland denne sesong ville øke, da flere fartøyer som i fjor deltok i sildefisket i år ikke fant dette lønnsomt og derfor utelukkende ville drive seifiske, og fiskerne ville i år også begynne tidligere enn vanlig med seigarnene. Fangstene var til å begynne med tålig gode, men senere ble de helst mindre og svært ujevne. Som i alt fiske var der enkelte som hadde en tålig bra sesong, men jevnt over må en si at seisesongen i Rogaland var litt under middels både i kvantum og pris.

Også på de vanlige felter i Hordaland var forekomstene små. Deltakelsen var også mindre i år og Hordaland Fiskesalgslag meddeler at der på 32 fiskedager bare ble fisket i alt 200,5 tonn, beste fiskedag (21. mars) ble det mottatt 21.100 kg og laget karakteriserer resultatet av fisket som særs slett.

Også i Sogn og Fjordane var forekomstene på de vanlige felt små og ujevne hva nå grunnen kan være. Den store etterspørsel etter saltet og tørket sei, antakelig på grunn av svikt i seifisket nordpå, førte imidlertid til gode pris- og avsetningsforhold denne sesong. I alt ble der i Sogn og Fjordane oppfisket ca. 3 mill. kg, til en gjennomsnittspris av 41 øre så resultatet betegnes likevel som bra.

Kyst- og bankfisket. Deltakelsen i dette fiske er som regel noe min-

dre under sildefisket. Fisket var til dels sterkt værhindret, men fiskeforekomstene var bra, spesielt av pigghå, selv om disse synes noe mindre og ujevne enn tidligere. Når imidlertid pigghåkvantumet likevel har øket, er grunnen den større deltakelse spesielt fra søndre del av Sogn og Fjordane, som tidligere har ligget etter i dette fisket.

Håbrandfisket. De fleste håbrandfiskere deltok i sildefisket så der ble ikke noe fiske før i siste halvdel av mars. Deltakelsen var god, og der var til dels bra med fisk å få.

Håkjerringfisket. Av de til dels betydelige ødeleggelser på botnegarna har fiskerne vært oppmerksom på at der har vært en del håkjerring til stede på vårsildfeltene, men om det er drivverdige forekomster har så vidt en vet ikke vært prøvet tidligere. En fisker, som etter disse elendige vårsildår fant det ulønnsomt å delta i sildefisket i år, rustet seg i steden ut for å drive håkjerringfiske på feltene rundt Sør- og Vest-Karmøy. Fangstene var til å begynne med ganske bra, spesielt sør i Karmsundet, men med de håpløst dårlige priser det ble for leveren, på grunn av sammenbruddet på tranemarkedet, ble det økonomiske resultat av fisket dessverre ikke så godt som ventet, og vedkommende fant det ikke regningssvarende å fortsette fisket.

Trålfiske etter mussa. Som nevnt i foregående rapport fikk silde-trålerne «Alnes» og «Ulven» av Hordaland ganske bra med mussa i begynnelsen av desember. Det kan derfor kanskje nevnes at småtrålerne «Molli» og «Sjøgull» gjorde forsøk i Sogn i begynnelsen av januar rett før sildefisket. Der var fisk til stede, men de fikk ingen fangst for den sto for nær land.

Forsøksfiske med not i Lofoten. Interessen for dette fiske har øket etter det forholdsvis gode resultat de få konsesjonshavere fra distriktet oppnådde i fjor. Mens der i fjor var kun 5 konsesjonshavere ble der i år innvilget i alt 22 stykker fra dette distrikt, hvorav 8 fra Sogn og Fjordane, 12 fra Hordaland, 1 fra Bergen og 1 fra Rogaland.

Småtråling. Som nevnt i foregående rapport er der i distriktet meget stor interesse for småtråling, etter det gode resultatet et par småtrålere fra Karmøy oppnådde på Finnmarken siste vår. I løpet av kvartalet er der behandlet og innsendt til direktoratet 44 søknader og pr. 20. mars var der i alt 56 fartøyer på 300 br. tonn og derunder og 2 fartøyer over 300 br. tonn som hadde fått trålkonsesjon i dette distrikt.

Strømsituasjonen. Også denne vinter var strømsituasjonen meget prekær med meget utkopling ved de fleste elektrisitetsverk i distriktet. Sildeindustrien ble imidlertid tilgodesett i en slik grad at produksjonen i de fleste tilfelle ikke er blitt hemmet, men dette har selvfølgelig gått sterkt ut over de private forbrukere som har måttet finne seg i radikale utkoplinger, opp til annen hver dag.

Arbeidet ved kontoret.

Flytting fra utvær. Der synes å være en fortsatt stigende interesse for denne støtteordning og der har også dette kvartal vært korrespondert med folk som ønsker å få vite hvordan ordningen virker.

Fritaking fra militære repetisjonsøvelser. Også i begynnelsen av dette kvartal har en hatt mange henvendelser fra fiskere og fiskearbeidere som var innkalt til repetisjonsøvelser. I de aller fleste tilfelle har det lykkedes å ordne forholdet.

Oreigningssaker. I løpet av dette kvartal har en hatt 2 slike saker til behandling, begge innen Bremanger kommune. Den ene som gjaldt en naustgrunn på Nygård i Bremanger er ferdigbehandlet, mens den andre som gjaldt leiet grunn under et kombinert beboelses- og sjøhus ikke ble ferdigbehandlet da grunneieren var ute til sjøs.

Merkeregisteret. Vanligvis pleier det på denne tid å være noe mindre arbeid med merkeregisteret, men der har dette kvartal vært en hel del korrespondanse med tilsynsmennene om ufullstendig utfylte skjemaer og diverse annet. Det viser seg under sammenligningen av søknadene om trålkonsesjon og merkeregisteret at der er forbausende mange til dels gamle forandringer som ikke er blitt innberettet, og som nå må bringes i orden etter hvert som en kommer over tilfellene. I løpet av kvartalet er der mottatt i alt 391 innberetninger fra tilsynsmennene, herav 127 innberetninger om registrering, 173 utmeldelser, 32 eierskifte, 20 motorskifte, 19 ombygginger, 7 navneskifte og 18 om diverse ekstrautstyr.

Stormskader. Siden storstormen 15. januar har en hatt en hel del henvendelser fra skadelidte som ønsket rettledning om hvor de skulle henvende seg med søknad om hjelp til utbedring av skadene og de har selvfølgelig fått all den bistand en har kunnet gi.

Bad og badstuer i fiskeridistriktene. Det er dessverre ennå ytterst sjelden å finne et offentlig bad ute i fiskeridistriktene. Det er derfor gledelig at 11 sildemelfabrikker i dette distrikt til sildesesongen i år stillet sine bedriftsbad til disposisjon for de fiskere som leverte sin fangst til fabrikkene, og mange fiskere har nyttet seg av tilbudet.

Interessen for å reise mindre badeanlegg rundt om i distriktet er økende, men det skoster som regel på pengemidler. Badstuen på Ramsøy, som staten ydet et tilskudd på kr. 1.000, kostet således hele kr. 22.000, og det er ikke alle steder at helselaget, fiskarlaget eller vedkommende sammenslutning klarer å samle sammen så pass meget som Askøy helse- lag her klarte. Tilskuddet er utbetalt helselaget og badstuen er allerede kommet i drift til stor glede for bygdens befolkning. Der arbeides med planer om bygging av badeanlegg flere steder i distriktet, men det anses nødvendig at det offentliges støtte blir øket, ellers vil det dessverre ennå gå lang tid før planene kan realiseres.

Annet arbeid. Før jeg var skikkelig restituert etter min infeksjons-

sykdom måtte kontorassistenten ha 3 måneders sykepermisjon. Under storstormen den 15. januar blåste også skorsteinen på kontoret ned så en ikke kunne få nytte ovnen, og med de stadige strømutkoblinger, den elendige spenning og den strenge kuldeperiode til i begynnelsen av mars, var det ikke mulig å arbeide kontinuerlig på kontoret, men det nødvendige arbeid måtte tas med hjem. Når dertil arbeidspresset ved kontoret har en fortsatt stigende tendens har det ikke vært så enkelt å få ekspedert de enkelte saker så hurtig som ønskelig.

Om de enkelte saker en har arbeidet med i løpet av kvartalet tør en vise til korrespondansen med de forskjellige kontorer i direktoratet.

I løpet av kvartalet har en hatt 14 reisedager, bl. a. i forbindelse med befaring i ovennevnte oreigningssaker.

4. kvartal 1951/52.

Værforholdene. Disse har vært meget variable med for det meste kjølig vær, meget nordenvind, og i det hele tatt lite vårlig vær.

Om de enkelte fiskerier skal en kort få uttale:

Forfangstsildfisket. Dette fiske ble i år noe bedre enn i fjor. Etter Sild- og Brislingsalagslagets oppgave ble der oppfisket 46.480 hl til en førstehandsverdi av kr. 860.837. (De tilsvarende tall i fjor var 21.799 hl og kr. 452.756). Det vesentligste kvantum, 37.400 hl, ble fisket i Selje, Davik og Bremanger i Sogn og Fjordane, men der ble også tatt ca. 9.000 hl i Hordaland hvor det beste fiske foregikk i Austevoll, Sund, Fjell, Fitjar og Bremnes.

Småsild- og mussafisket. Fisket begynte omkring 25. april og det ble tatt til dels meget gode fangster på hele strekningen fra Bømlo til og med Sogn og Fjordane. Det ble også fisket en del i Ryfylkefjordene. Til og med 30. april var det således innmeldt til salgslaget ca. 225.000 skj.

Det rike fisket fortsatte også i mai, og strakte seg da også sørover til Haugesundsdistriktet. I slutten av mai ble det dog noe mindre med fisket på grunn av at mange fiskere da gikk over til brislingfisket. Til og med 31. mai var der til laget innmeldt ca. 950.000 skjegger. Fisket fortsatte med mindre deltakelse i juni måned. Fra midten av måneden ble det særlig rikt i Øygarden utenfor Bergen og i ytre Sogn og Sunnfjord.

På grunn av de store overliggende lagre av mussa var hermetikkfabrikkene ikke interessert i å pakke annet enn 2 lags vare, og da mussaen for det aller meste var storfallen ble det aller vesentligste levert til sildemelindustrien, som imidlertid syntes å vise liten interesse for dette råstoff. Etter hvert som fisket og kvantumet som sto i steng økte, gjorde salgslaget flere forsøk på å få flere sildemelfabrikker i gang, men dette lykkedes bare delvis. De fabrikker som var i gang her i distriktet forlangte også at varen absolutt måtte være låsstått. Leveringen gikk

derfor ikke alltid så fort som ønskelig, og sinket fiskerne i deres drift. Mens fiskerne ved fangst av småsild og mussa i Nord-Norge, og som regel også i de øvrige distrikter nordenfor Stadt, straks har kunnet håve og få levere fangsten omgående, har fabrikkene syd for Stadt forlangt silden låssatt og stående i lås i lang tid. Det var derfor ikke uventet at dette forhold skapte stor misnøye blant fiskerne.

Brislingfisket. Høsten 1951 ble det meldt om bra forekomster av småbrisling på innsig i fjordene i Rogaland. Likeledes meldtes det i vår om bra med brisling, så utsiktene for et godt fiske i Ryfylkefjordene syntes gode. Det ble også i år arrangert med prøvefiske i de enkelte distrikter og det ble bestemt at fisket kunne ta til 29. mai.

Ved åpningen av fisket ble det de første dagene i Rogaland tatt en del fangster fra 50—1000 skjegger, med de beste fangster i Sandsfjorden og for øvrig ved Jelsa, i Mastrefjorden, ved Rennesøy og ved Fister. Det var så en stille periode til det den 7. og 9. juni ble tatt en del fangster på vestsiden av Tungenes. Det ble her meget sleping for å få skikkelig stengeplass og derved gikk en del brisling tapt. De følgende dager ble der også tatt en del fangster bl. a. i Byfjorden og Mastrefjorden og ellers rundt om i Ryfylke.

Brislingen i Ryfylke var fin av størrelse og kvalitet, men fisket må karakteriseres som kort og dårlig, idet der kun ble opptatt 62.804 skjegger brisling i hele Rogaland denne sesong.

I Hordaland var utsiktene for brislingfisket mindre gode, men der skulle være en del brisling i Sunnhordland og Hardanger. Ved åpningen av fisket ble de beste fangster gjort i Sunnhordlandsfjordene, opptil 600 skjegger. Brislingen var enkelte steder til dels sterkt oppblandet med mussa. Først omkring midten av juni ble det noe fiske i indre Hardangerfjorden hvor der ble tatt fangster fra 50—300 skjegger, enkelte få større opptil 1.500 skjegger. Brislingen i indre Hardanger og Sørfjorden lå for det meste på grensen av den fastsatte fettprosent, hvorfor der måtte tas prøver av hvert eneste steng i disse distrikter og dette medførte vansker og forsinket opptak.

I Sogn og Fjordane var brislingfisket svært mislig. I løpet av juni ble der bare tatt en del for det meste små fangster i Nordfjord.

Seifisket. Heller ikke i dette kvartal ble der noe fart i seifisket og de som ikke allerede hadde sluttet av tidligere la opp påskeaften (12. april).

Resultatet av seisesongen i år har vært temmelig varierende. Skjønt det er flere som har fisket upåklagelig, så er det også mange som ligger betydelig i underkant av hva en med rimelighet må kunne betegne som et bra fiskeresultat.

Makrellfisket. Deltakelsen i dette fiske har hatt en økende tendens

de siste år, delvis på grunn av de mislige vårsildfisker, og på grunn av at lønnsomheten i makrellfisket er blitt atskillig bedret de siste år.

Mellom makrellfiskerne var det en gjengs oppfatning at det i år ville bli et tidlig makrellfiske. Første fiskedagen på Sirahavet ble i år den 24. april, og fisket utviklet seg meget fint med mange gode fangster som ga nytt rekordkvantum for Haugesundsdistriktet, med vel 3 mill. kg. Med dagspriser fra kr. 1,60 og nedover og en distrikts-gjennomsnittspris i Haugesundsdistriktet av 61,1 øre, og 53,6 øre i Egersundsdistriktet er drivgarnsfiskerne vel fornøyet med sesongen. For snurp- og landnotfiskerne var imidlertid sesongen dårlig, selv om der ble tatt en del mer låsmakrell i Bergensdistriktet enn foregående år. Makrellagets egen formelfabrikk i Randesund som ble oppført på rekordtid ble tatt i bruk allerede i slutten av juni måned og prøveproduksjonen forløp tilfredsstillende, og en får håpe fabrikkens også i framtiden vil innfri de forventninger der er stillet til den.

Islandsfisket. Islandsfisket har de senere år utviklet seg til et typisk havfiske med den følge at de gamle mindre islandsfartøyer må utskiftes med større, kraftigere og mer moderne fartøyer. Deltakelsen i dette fisket synes å øke, og det ser ut for at der i år blir flere snurpere enn tidligere. Prisen er i år forhøyet med 11 øre pr. kg og omsetningsforholdene ligger godt til rette. Mens der siste sesong deltok 190 ekspedisjoner regnes der i år med 200, og forhåpentlig vil der også i år bli anledning å gjøre flere turer for de båter som får tidlig last. Det har også i år vært til dels vanskelig å skaffe tilstrekkelig mannskap. En hel del fiskere har emigrert til U.S.A., en del er reist til sjøs og atter andre har søkt seg fast arbeid på land etter de mislige vårsildfisker.

Der vil også i år bli gjort forsøk med nylongarn under islandsfisket. Tidligere forsøk har vist at nylongarnene har fisket 80—100 % bedre enn vanlige bomullsgarn hvor som helst de var plasert i lenken. Meget tyder på at nylon blir framtidens garnmateriell. Selv om det er atskillig dyrere enn bomull vil det bli billigere i lengden da der regnes med 6 ganger lengere brukstid for garn av nylon, men tollen på nylon til fiske-redskaper bør oppheves eller settes betydelig ned.

Torskfisket ved Grønland. Interessen for dette fisket synes være i avtakende her i distriktet og det har også vært vanskelig å skaffe mannskap til de få båter som skal delta. A/L Utrustning har imidlertid skaffet færøyske fiskere til de fartøyer som manglet folk.

Håbrandfisket. Deltakelsen i dette fisket tok seg godt opp etter vintersildfisket og i første halvdel av kvartalet ble det tatt en del fangster, men disse kan ikke karakteriseres som særlig gode, gjennomsnittlig 3—4.000 kg. Senere i kvartalet var fangstene mindre.

Bankfisket. Det har hovedsakelig vært pigghå som har vært tilført

Måløy fra bankene, og fangstene har vært ganske bra gjennom hele kvartalet.

Snurrevadfisket i Nordsjøen. Mens det de første årene etter krigen var 25—30 båter som deltok i dette fiske har det de siste år bare vært et par båter som har vært ute og prøvet, men fangstene har ikke fristet til nye forsøk.

Småtråling. Interessen for småtråling er fremdeles økende, og fra dette distrikt deltok i løpet av kvartalet 10 båter fra Rogaland, 6 fra Hordaland og 3 fra Sogn og Fjordane i fisket på Finnmarkskysten. En del av fariøyene som var ute på tråling for første gang hadde delvis mangelfull og upassende utrustning og det ble mange skader og mange skuffelser før de vendte seg til den nye driftsform. Resultatene er variierende, men gjennomgående må en si at de fleste har gjort det tålig bra, iallfall så pass bra at det oppmuntrer til ny tur neste år.

Hummerfisket. Etter det mislige silde- og seifiske har deltakelsen i vårfisket etter hummer vært god i hele distriktet. Det samme kan en imidlertid ikke si om fangstene som for Hordaland med et kvantum i vårsesongen på 16.664 kg karakteriseres som omkring 50 % av middels år. I Rogaland med et kvantum på 95,8 tonn var derimot resultatet bare litt under middels. I Sogn og Fjordane var fangstene omtrent som året før. Værforholdene var tålig bra fram til 17. mai, men da satte det inn med en lengere uværperiode, som hemmet fisket. Teinetapene har imidlertid vært meget små. Spørsmålet om fredning av rognhummer er på ny sterkt fremme i diskusjonen blant fiskerne, og mange synes være stemt for et fredningsforsøk.

Småfisket. Forekomstene av vanlig forsyningsfisk har vært meget liten over hele distriktet fram til slutten av juni, og antallet småfiskere synes å ha en synkende tendens da de finner dette fiske mindre lønnsomt.

Tang og tare. Før krigen skaffet småbrukerne i distriktet seg en god ekstrasfortjeneste ved tarebrenning, men dette er det helt slutt med. De store mengder tang og tare som skylles på land etter storstormene blir nå i de fleste tilfeller liggende å råtne, i beste fall blir en del samlet til gjødsel. Av dagspressen har en sett at tang- og taremengdene ved Kvitsøy og Åkra skal kartlegges til sommeren, og det ville være ønskelig om kartleggingen kunne føre til at der igjen kunne finnes anvendelse for de store verdier som her og de fleste andre steder i distriktet ligger unyttet.

Arbeidet ved kontoret.

Rasjoneringen av bygningsmaterialer. De tildelte kvoter på bygningsmaterialer til fiskeriformål var også for 1952 altfor små til å dekke alle de ansøkninger som var innkommet. Av den grunn har det vært korrespondert en del med de fleste søkere for å finne fram til den mest mulig rettferdige fordeling og for eventuelt å strekke kvoten lengst mulig. I

løpet av kvartalet er anvisninger foranlediget sendt til 65 søkere i Rogaland, 55 i Hordaland og 49 søkere i Sogn og Fjordane og en får håpe at situasjonen nå etter hvert må bli så pass bra med hensyn til bygningsmaterialer at rasjoneringen kan bli opphevet.

Merkeregisteret. I løpet av kvartalet er det mottatt fra tilsynsmennene 551 innberetninger, hvorav 170 innberetninger om registrering, 282 utmeldelser eller for overflytting til annet merkedistrikt, 33 eierskifte, 16 motorskifte, 37 ombygging, 7 navneskifte og 6 om diverse ekstrautstyr. Mange av tilsynsmennene er dessverre fremdeles slurvet med utfyllingen av skjemaene og viser også ofte liten kjennskap til instruksene og de gjeldende bestemmelser. Der har derfor også dette kvartal vært ført en hel del korrespondanse med tilsynsmennene i denne anledning.

Trålkonsesjon. Der har vært mindre søknader om trålkonsesjoner dette kvartal. I begynnelsen av kvartalet hadde en riktignok 8 søknader fra fiskere som hadde tenkt seg på småtråling på Finnmarken.

Flytting fra utvær. I løpet av kvartalet har en arbeidet en del med tilrettelegging av en søknad om statsstøtte fra 2 brødre som ønsker å flytte fra øya Fugløy, hvor de har bodd alene med sine familier, til Veivåg i Austevoll herred, samt en søknad fra en annen som vil flytte fra Lyklingholm i Bremnes til Stord.

Stormskade. Fra fylkesmannen i Rogaland har en i dette kvartal hatt til uttalelse 9 søknader om støtte av Naturskadefondet for skader ved storstormen 15. januar. Det antas at antallet av slike saker vil øke i kommende kvartal.

Oreigningsaker. I dette kvartal har en ikke hatt til behandling noen av disse saker.

Andre saker. Om de øvrige saker en har arbeidet med og avgitt uttalelser om i løpet av kvartalet, f. eks. spørsmålet om garantiordning for lottfiskere, Statens garantifond for fiskere og fangstfolk på prosentvilkår, spørsmålet om avgiftsfri bensin til fiskere som får alderstrygd, fiskeværskomiteens innstilling om bedring av de sosiale forhold i fiskevær, spørsmålet om nytt fartsløp i Måløysundet, propellbeskyttere under hummerfisket m. v. tør en vise til korrespondansen med de forskjellige kontorer i direktoratet.

I løpet av kvartalet har en bare hatt 11 reisedager, bl. a. til møte hos fylkesmannen angående områdeplanlegging i Rogaland, årsmøter i Hordaland Fiskesalag og Rogaland Fiskesalag og befarung i anledning en søknad om statsstøtte til flytting fra utvær.

Beretninger fra fiskeriinspektøren for Skagerakkysten,

L. E. Buvik.

1. kvartal 1951/52.

Fiskets gang.

Makrellfisket fortsatte gjennom hele kvartalets løp med jevnt gode fangster. På grunn av de kontrakter som Norges Makrellag S/L hadde inngått med sildoljefabrikkene i Egersund om avtak av makrell for produksjon til mel og olje, og slik som avsetningsforholdene i det hele tatt lå an i år, har makrellfisket gjennom hele sesongen kunnet foregå uten noen som helst slags begrensninger. Derneft tør det også bemerkes at makrellforekomstene i likhet med de nærmest foregående år, må betegnes som gode både i juli, august og september, slik at alle betingelser har vært til stede for et kontinuerlig fiske. Særlig godt var fisket i de her nevnte måneder på Sørlandet, mens landnotfisket i samme tidsrom på Vestlandet ikke slo fullt så godt til. I Oslofjorden syntes forekomstene av makrell å ha vært noe mindre enn vanlig, og de fangster som ble gjort der, ble vesentlig tatt på dorg og snøre. Nå — ved utgangen av september — ser det imidlertid ut til at det er rikelige forekomster av småmakrell på Vestlandet, hvor det nå blir tatt gode notfangster, og fisket i Oslofjorden foregår også noenlunde normalt.

Det som i høyere grad enn vanlig preger situasjonen ved kvartalets slutt er det gode snurpefiske som er i full gang som et havfiske i Skagerak, til dels kloss oppunder danskekysten. Værforholdene for dette havfiske etter makrell har hele tiden ligget særdeles gunstig an, og fangstene er gode og jevne for de ca. 30 snurpenotlag som deltar i dette fiske fra Kristiansand-distriktet. Det er ikke minst leveransene til sildoljefabrikkene i Egersund som muliggjør at dette fiske kan pågå uten noen som helst slags begrensninger og til regningssvarende priser.

Makrellfisket i det hele pågår vedvarende, slik at jeg først i neste rapport kan komme nærmere inn på hvor stort årets kvantum kommer til å bli og hvilke anvendelser makrellen har fått i år.

Brislingfisket i Oslofjorden ser i øyeblikket ut til å skulle gi bedre resultater enn i fjor, og fisket har i det hele tatt rettet seg ganske godt opp etter hvert i kvartalets løp. Jeg sitter i øyeblikket ikke inne med

konkrete fangsttall, men uttalelser fra kompetent hold i Oslofjorden går ut på at årets resultater av brislingfisket vil komme til å ligge betydelig bedre an enn fjorårets.

Trålfisket etter brisling ved Skagen er så vidt kommet i gang ved utløpet av dette kvartal. En del fangster er allerede gjort, men det ser i øyeblikket ut til å være visse vanskeligheter med avsetningen, og fiskerne beklager seg sterkt over at de norske fabrikker kjøper brisling fra Sverige i så stor utstrekning at dette går ut over og forminsker leveransemulighetene for de norske fiskere. Hvorledes nå enn dette forholder seg tør være usagt, men forholdet bør mane til en viss oppmerksomhet fra myndighetenes side.

Torskfisket i Nordsjøen, nærmere betegnet på Lille Fiskebank har i år slått bedre til enn vanlig i de senere år. Fisket tok sin begynnelse i de første dage av august og er nå under avslutning. En vesentlig del av den torsk som fanges produseres til klippfisk.

Reketrålfisket var som vanlig smått i juli og august, ikke minst fordi en så overveiende stor del av fiskerne er engasjert i makrellfisket. I begynnelsen av september har imidlertid som vanlig noen av makrellfiskerne gått over til reketrålfiske igjen, og rekefangstene har vist en stigende tendens i de siste uker.

Hummerfisket som på strekningen fra svenskegrensen til og med Aust-Agder fylke tok til i midten av september, synes å arte seg normalt hva fangstkvantumet angår. Situasjonen for hummereksporten er i øyeblikket nokså problematisk, idet vårt hovedmarked Holland—Belgia synes å være sterkt interessert i den billigere skotsk-engelske hummer, men en håper på at situasjonen vil bedre seg etter hvert som hummerfangstene ved den britiske kyst avtar, og en håper likeledes på så noenlunde å kunne holde henimot de samme eksportpriser herfra på hummeren som i fjor.

Ålefisket ga et noe mindre fangstutbytte enn i fjor, men høyere priser, slik at verdiutbyttet stort sett ligger på samme nivå som i fjor.

Fjordsildfisket. I Langesund-distriktet har det i de siste 14 dager vært fisket en del fjordsild som er solgt til innenlands forbruk til ganske gode priser.

De vanlige kyst- og skjærgårdsfiskerier etter torsk, sei, lyr, hyse, hvitting, flyndre osv. har forløpt normalt etter årstiden.

Det nye snurpenotfiske etter størje på Vestlandet fanget betydelig interesse også blant fiskerne i den vestlige del av dette distrikt. Flere snurpenotlag fra Flekkefjord-distriktet deltok i fisket på Vestlandet med meget gode resultater. I følge de oppgaver som er meddelt meg, brukes det ganske store nøter til dette fiske. En av de nøter som et lag fra Flekkefjord-distriktet anvendte i dette fiske, angis å være ca. 300 favner lang og ca. 70 meter dyp. Noten angis å ha kostet godt og vel kr. 40.000.

Fiskens behandling.

Kursus i filetskjæring av pigghå. Fra fiskerlagene og fiskesalgslagene i Arendal- og Grimstad-distriktet fikk jeg i sommer inntrengende anmodning om å være behjelpelig med å få arrangert et kursus i filetskjæring av pigghå i Grimstad. Fiskerne har i de senere år merket gode forekomster av pigghå utenfor kysten og mente at en bør nyttiggjøre seg denne fisk. Ved henvendelse til Statens Ferskfiskkontroll viste det seg at Ferskfiskkontrollen var positivt interessert i et slikt kursus, som ble satt i gang i Grimstad i slutten av august. Fra Statens Ferskfiskkontroll møtte som lærere overkontrollør Klaus Olsen og ferskfiskkontrollør Karl Farstad. Foruten de 14 mann som deltok i kurset var det flere fiskere som ivrig fulgte arbeidet på nært hold. Skagerakfisk S/L hadde stillet seg meget positivt til å yde assistanse ved forsøksfiske etter pigghå. En har nå forhåpninger om at det avholdte kursus og den positive interesse som hovedsalgsorganisasjonen har vist for framtidig utnyttelse av pigghåen vil bære frukter.

Omsetningsforholdene.

Spørsmål om sammenslutning av fiskesalgslagene på Øst- og Sørlandet. I forbindelse med at fiskeridministrasjonen overfor meg hadde uttalt ønske om en uttalelse om hvorvidt forholdene skulle ligge til rette for å ta opp til overveielse spørsmålet om en sammenslutning av fiskesalgslagene på Øst- og Sørlandet, tok jeg i kvartalets løp initiativet til en nærmere underhåndsdrøfting av dette spørsmål med de økonomiske fiskerorganisasjoners representanter i dette distrikt. Således framla jeg saken og redegjorde for spørsmålet i styremøte i Fjordfisk S/L i Fredrikstad den 25. juli og i styremøte i Skagerakfisk S/L i Kristiansand den 28.—29. august og i styremøte i Norges Makrellag S/L i Kristiansand den 30. august. Som bekjent resulterte disse underhåndsdrøftinger i at samtlige de her nevnte organisasjoner avga sine skriftlige uttalelser til undertegnede, som så med følgeskrivelse av 12. september oversendte saken til Fiskeridirektøren.

Jeg skal kun her ganske kort nevne at det i realiteten ikke ble reist noen egentlige innvendinger mot at spørsmålet om en sammenslutning av to eller flere salgslag i denne landsdel blir tatt opp til nærmere offisiell drøftelse, men da meningene om hvilke sammenslutninger det er som bør komme på tale viser seg å være noe delte, tør det ha meget for seg at en lar saken få en viss modningstid før enn en tar denne opp til avgjørende realitetsbehandling.

Beskyttelsestiltak for rekebestanden i Oslofjorden. I rekeavtalen mellom Norge og Sverige forutsattes det at fiskerirepresentanter for begge disse land skulle komme sammen for å drøfte eventuelle beskyttelsestiltak for rekebestanden i ytre del av og utenfor Oslofjordens munning. Den 4. september deltok jeg i møte i Fredrikstad hvor det møtte

en rekke representanter for fiskeriene i de to land og hvor en tok opp til drøftelse saken på bred basis.

Det ble på dette møte oppnådd enighet om følgende uttalelse:

«1. Det er ønskelig å beskytte rekebestanden i den dype renne i ytre Oslofjord.

2. I en viss tid av året bør fisket i dette område være forbudt.

3. Fra norske fiskeres side ble det hevdet at fredningstiden burde være fra 1. januar til 1. august.

Fra svenske fiskeres side ble det hevdet at fredningstiden burde være fra 15. februar til 31. mai.

Begge parter var enige om at det var mulighet for å komme fram til et kompromiss på dette punkt. Det var også enighet om at fredningstiden dog ikke bør fastsettes for mer enn ett år før resultatet av vitenskapelige undersøkelser foreligger. Slike undersøkelser mente møtet bør iverksettes snarest mulig.

De svenske fiskere foreslo at de norske fiskere, i likhet med de svenske fiskere, bare skal fiske reker 3 dager i uken i Oslofjorden og nordre del av Skagerak, samt at de norske fiskere, også i likhet med de svenske fiskere, ikke skal fiske reker i et tidsrom av 14 dager i den varmeste tid av året, eller i hvert fall ikke eksportere reker fra Norge til Sverige i nevnte tidsrom. Fra norsk side ble det uttalt at disse forslag vil bli tatt under velvillig overveielse.

4. Møtet var enig om at forslag til overenskomst om tiltak til beskyttelse av bestanden av dypvannsreker, hummer, bokstavhummer og krabbe av 23. februar 1951 bør tre i kraft snarest.

I denne forbindelse ble det fremholdt både fra norsk og svensk side at det var ønskelig at det treffes bestemmelser om at posen i rekestrålen under fisket i Skagerak-området ikke skal være knyttet eller snurpet sammen på midten, men være lisset sammen i utstrakt stand, eventuelt knyttet i det ene hjørne.»

Fryserier, kjøleanlegg og ishus. Ved Kristiansand Kjøleanlegg A/S har ombyggingen og moderniseringen av anlegget i kvartalets løp pågått for full kraft, og anlegget har allerede i det forløpne kvartal kunnet ta nye fryserom i bruk, slik at Norges Makrellag S/L har kunnet nyttiggjøre seg anlegget til frysing og lagring av frossen makrell i en viss målestokk. Det tør ikke nektes at frysekapasiteten ved dette anlegg allerede synes å være for liten, og det tør være et spørsmål om ikke anlegget snarest sammen med myndighetene og Norges Makrellag S/L bør drøfte mulighetene for å komme fram til en forøket frysekapasitet ved anlegget, f. eks. i form av lakefrysing.

Arbeidet med reisingen av det nye kjøleanlegg i Arendal har også pågått kontinuerlig og synes å skride tilfredsstillende fremover.

Kragerø Kommunale Kjølelager har i kvartalets løp hatt en rekke

drøftelser med Norges Makrellag S/L og Skagerakfisk S/L i den hensikt å få overdratt anlegget til de to fiskerorganisasjoner. Sakens stilling er nå slik at partene er blitt enige om betingelsene for en sådan overdragelse, men Kragerø Kommunale Kjølelager må — før overdragelse kan finne sted — ha bystyrebeklutning for forholdet, og sådan beslutning foreligger ikke ennå.

Fiskerorganisasjonene. I slutten av juli deltok jeg i Oslofjordens Fiskerlags årsmøte i Fredrikstad hvor forskjellige spørsmål, dels av almen, dels av lokal art, ble drøftet. Av de saker som var fremme her, heftet jeg meg ved at Oslofjordens Fiskerlag ønsker gjennomført at fredningstiden for rødspette i Oslofjordens distrikt fastsettes til 1. april til 15. mai og da ens fredningstid for alle redskapsklasser. Videre at bestemmelsene om å fiske til husbruk i fredningstiden utgår. For øvrig behandlet dette årsmøte forskjellige forslag om trygdeordninger for fiskere, brakt i forslag fra Norges Fiskerlags Trygdekomité, og laget vedtok også bl. a. å gå til opprettelse av en egen hjelpekasse for medlemmer av Oslofjordens Fiskerlag.

I distriktets salgsorganisasjoner har jeg jevnlig i det forløpne kvartal deltatt i styremøter og konferanser, dels som fiskeriinspektør og dels som Statens kontrollør for samme organisasjoner.

Inspektoratet. Den 14. juli holdt jeg etter anmodning et kåseri i kringkastingen om årets makrellfiske. I juli, august og september har jeg besøkt Fredrikstad for å delta i fiskermøter og konferanser om forskjellige aktuelle fiskeriproblemer og herunder forsøkt på best mulig måte å redegjøre for de forskjellige saker som har vedkommet dette inspektorat. Likeså har jeg deltatt i forskjellige møter av lignende art i og i nærheten av Kristiansand.

Ved kontoret har arbeidet i inneværende kvartal pågått kontinuerlig. Innregistreringen av fiskefarkoster og båter er blitt holdt à jour og det samme kan sies om det vanlige løpende kontorarbeid. En hel rekke søknader fra småtrålere om konsesjon for å drive trålfiske etter fisk og sild i Skagerak og Nordsjøen er blitt behandlet og videresendt fiskeridministrasjonen, og arbeidet med behandlingen av søknader om byggematerialer har pågått som vanlig.

Sluttelig tør bemerkes at forholdene tydelig viser at dersom det skal være mulig for inspektoratet til enhver tid å være à jour med arbeidet, da bør det være anledning til periodevis å kunne anta ekstrahjelp når forholdene gjør dette uomgjengelig nødvendig. Utgiftene til slik ekstrahjelp bør kunne inkluderes i den ordinære bevilgning til kontorutgifter.

2. kvartal 1951/52.

Fiskets gang.

Makrellfisket fortsatte også ut over i oktober både ute i Skagerak og opp under kysten. Fisket har i år kunnet pågå gjennom hele sesongen, uten begrensninger i fisket, fordi Makrellaget kunne levere all makrell som det ikke kunne finne anvendelse for på annen måte, til sildoljefabrikkene i Egersund.

I følge Makrellagets sluttfangstopp-gaver ble totalfangsten i år 13.414.696 kg, hvilket er 633.670 kg mer enn i rekordåret 1947. Til dette kvantum kommer ca. 13.900 skjegger «gyt».

På innlandsmarkedet ble det omsatt i alt 5,1 mill. kg makrell mot ca. 4,9 mill. kg i fjor.

Av fersk, iset makrell er det eksportert til Vest-Tyskland 170 tonn, til Holland 228 tonn og til England 378 tonn, tilsammen 776 tonn.

Av frossen makrell er eksportert til Italia 523 tonn, til Øst-Tyskland 2.300 tonn og til Tsjekkoslovakia 382 tonn, tilsammen 3.205 tonn.

Til hermetikkfabrikker er levert 885 tonn makrell samt de tidligere nevnte 13.900 skjegger «gyt», og til agn er levert 170 tonn makrell. Til salting medgikk kun 115 tonn makrell.

Til formelsproduksjon er levert i alt 2.825 tonn makrell, og resultatene av årets formels- og oljeproduksjon må betegnes som meget tilfredsstillende. Det er blitt produsert i alt 480 tonn mel og 150 tonn olje av meget god kvalitet. Melet er i sin helhet solgt til utlandet mens oljen er solgt innenlands.

Netto utbetalingsbeløpet til fiskerne ble i år kr. 7.169.496,18 mot i fjor kr. 4.524.084,10.

I det hele har makrellsesongen i år både hva fangst og omsetning angår forløpet meget tilfredsstillende, — ja — så tilfredsstillende at denne sesong tør sies å være den beste makrellsesong fiskerne har hatt i den siste menneskealder. På Norges Makrellags representantskapsmøte i desember ble det også gitt uttrykk for dette faktum fra lagets representanters side. En møtte der bare fornøyde representanter, og det var ingen mislyd å høre over sesongens fangst- og utbytteresultater i år og/eller over makrellomsetningen i sin helhet.

Brislingfisket i Oslofjorden kunne allerede i begynnelsen av oktober betegnes som bra og betydelig bedre enn i fjor. Fisket fortsatte ut over i oktober, november og i desember til henimot julehelgen. I disse måneder ble brislingen altoverveiende levert til ansjos. Fettprosenten har vært god, i november opp til 18,5 %. I det hele ga brislingfisket i Oslofjorden i år — i motsetning til i fjor — et ganske pent utbytte.

Brislingfisket med trål ved Skagen kom bra i gang ved kvartalets begynnelse og fortsatte til ut over i november med jevnt gode fangster. Imidlertid var det i år på grunn av omsetningsvanskeligheter fangstbe-

grensning for trålerne, noe varierende etter som avsetningsmulighetene endret seg. Etter de foreliggende oppgaver antas sluttresultatet for Skagen-fisket å kunne anslås til henved et halvt hundretusen skjegger brisling som ble levert hermetikkfabrikkene i Oslofjorden for nedlegning til ansjos.

Hummerfisket som etter å ha pågått i de østlige distrikter også tok til i Vest-Agder i midten av oktober, artet seg stort sett normalt, og de avsetningsvanskeligheter som en ved sesongens begynnelse hadde å stri med, jevnet seg etter hånden ut, slik at hummeren ut over i kvartalets løp kunne eksporteres til de vanlige markeder til jevnt gode priser.

Reke-trålfisket — så vel på Revet som inne ved kysten og i fjordene — fikk også etter årstiden et normalt forløp, og rekeomsetningen har kunnet foregå kontinuerlig med jevnt gode resultater.

Størjefisket på Vestlandet ga som bekjent bemerkelsesverdig gode fangstresultater i høst. Så vidt vites deltok 5—6 lag fra Flekkefjord-distriktet i dette fisket med snurpenot, og de oppnådde et bemerkelsesverdig bra fangst- og verdiutbytte. Førstehandsprisen på størjen har variert mellom kr. 1,45 og 1,75 pr. kg, og med de fangstmengder en kan få i et godt snurpenotkast, fikk dette fiske noe av eventyrets glans over seg. Eksempelvis kan nevnes at en av deltakerne fra dette distrikt oppnådde storsteng på 415 størjer i ett kast og en annen samtidig et steng på over 300 størjer i et eneste kast. Interessen for dette fiske ble sterkt stimulert av de resultater deltakerne oppnådde under årets størjefiske.

De vanlige kyst- og skjærgårdsfiskerier har stort sett artet seg normalt etter årstiden, og fra midten av november til årets slutt var det til dels mange gode fiskefangster å få jevnt over i hele distriktet.

Forberedelser til vintersildfisket har pågått gjennom hele desember måned, og etter alt å dømme vil deltakelsen i vintersildfiskeriene herfra bli minst av samme dimensjoner som under forrige sesong.

Fiskerioppsyn. I de første dage av september ble det etablert militært fiskerioppsyn i ytre Oslofjorden under ledelse av Sjøforsvarskommando Østlandet, Horten. Til oppsynstjenesten ble uttatt marinens fartøyer «Hessa» og «Hitra». Undertegnede var i sakens anledning i Horten i konferanse med sjefen for S.K.Ø. ved etableringen av dette oppsyn og bisto for øvrig oppsynet så godt det lot seg gjøre. Mitt inntrykk er at dette militæroppsyn i ytre Oslofjord virket meget betryggende og beroligende og var til uvurderlig stor nytte ved å skape ro og orden når det gjelder de noe delikate grenseproblemer som i fjor skapte så megen bitter strid mellom de norske og svenske fiskere i Oslofjord-munningen. Det ville være å håpe at dette oppsyn kan opprettholdes i den nærmeste tid framover.

Fiskerilovene. Under 26. juli i år ble det av Fiskeridepartementet oppnevnt et utvalg som av departementet ble gitt i oppdrag å ta stilling

til om det er behov for regulerende bestemmelser for fiske etter makrell og i tilfelle i hvilken utstrekning bestemmelsene i lov av 25. juni 1937 om sild- og brislingfiskeriene — med endringer — kan gjøres gjeldende for makrellfisket.

Dette utvalg har følgende sammensetning: Fiskeriinspektør L. E. Buvik, formann, fiskerne Jakob Nilsen, Flekkerøy, Hans Olsen, Onsøy, Sven Ytreland, Kopervik, Johs. N. Straume, Straumsbru i Hordaland og fiskerikonsulent Kåre Halmø, Bergen. Som utvalgets sekretær er oppnevnt sekretær Gunnar Gundersen, Bergen.

Dette utvalg har hatt møter i Kristiansand i de siste dage av oktober og et foreløpig råutkast til innstilling er for tiden under bearbeidelse. Utvalget tar sikte på å kunne avgi sin endelige innstilling en gang ut på foråret 1952.

Omsetningsforholdene. For så vidt omsetningsforholdene angår tør jeg for nærværende innskrenke meg til å bemerke at det gode samarbeid mellom salgsorganisasjonene har fortsatt også i inneværende kvartal og å påpeke at dette samarbeid har vært til stor fordel for fiskerne. Særlig har samarbeidet mellom Skagerakfisk S/L og Rogaland Fiskesalgslag — når det gjelder eksport av hummer og reker — brakt gode resultater. Likeså tør det påpekes at Skagerakfisk S/L i samarbeid med Norges Makrellag S/L har oppnådd gode resultater ved levering av sild som under makrellfisket fås på makrellgarnene, — til sildoljefabrikk i Egersund.

For øvrig tør anføres at undertegnede som Statens kontrollør i de herværende salgsorganisasjoner har deltatt i de forskjellige møter og konferanser som har vært holdt i forbindelse med omsetningen og hvor de forskjellige problemer av aktuell og lokal art er blitt ordnet på en tilfredsstillende måte.

I midten av desember deltok jeg i representantskapsmøtet i Norges Makrellag S/L. På dette møte besluttet representantskapet å gå til anlegg av en formelsfabrikk i Randesund, et tiltak som menes å kunne få en ganske stor og god innflytelse for så vidt angår makrellfiskets lønnsomhetsgrad, likesom denne fabrikk også vil kunne komme til nytte for eksempel når det gjelder sildefiskeriene i dette distrikt.

Fiskerorganisasjonene. I kvartalets løp har fiskerorganisasjonene og en del av de lokale fiskerlag holdt møter for å drøfte aktuelle fiskerispørsmål. Jeg har så langt det har vært mulig av hensyn til det øvrige arbeid deltatt i disse møter hvorunder særlig spørsmålet om forskjellige sosialforsikringer for fiskerne har vært brakt på bane og drøftet. Så vel pensjon til fiskerne som spørsmålet om syke- og ulykkestrygd samt redskapsforsikring og båtforsikring har vært drøftet. Alle slike forsikringer krever jo en ganske betydelig kapitalinnsats fra fiskernes side, og det synes som om interessen nå i første omgang konsentrerer seg om en ulykkestrygd, — kanskje helst i form av en begynnende kapitalopp-

sparing i ulykkestrygdefond, — hvilken vei synes å være ganske farbar.

For øvrig tør påpekes at fiskerorganisasjonene i likhet med fiskerne i den senere tid er begynt å interessere seg sterkt for en øket utslipning av torskøyngel og også spetteyngel i Oslofjorden og på Skagerakkysten, og her har de økonomiske organisasjoner trådt hjelpende til overfor fagorganisasjonene og faglagene ved å bevilge midler til sådan utslipning. I hvor høy grad sådan utslipning av yngel kan finne sted i den nærmeste fremtid, vil komme til å bero på leveringskapasiteten fra Flødevigens utklekningsanstalt.

Fryserier, kjøleanlegg og ishus. I kvartalets løp har arbeidet med moderniseringen av Kristiansand Kjøleanlegg A/S og reisningen av Arendal Fryselager A/S pågått tilfredsstillende, og det gjøres regning med at disse to anlegg vil kunne stå ferdig til å begynne virksomheten ved det kommende makrellfiskes begynnelse ut på våren.

Fiskeriinspektoret. I begynnelsen av november ble interessen konsentrert om Fiskeridirektoratets fellesmøte med fiskeriinspektørene i Bergen. Det tør være nok her å slå fast at dette møte var av stor positiv verdi for fiskeriinspektørene, som alle vedvarende er av den oppfatning at slike fellesmøter bør holdes med ikke altfor lange mellomrom.

Ved kontoret har arbeidet i inneværende kvartal pågått kontinuerlig. Innregistreringen av fiskefarkoster og båter er blitt holdt à jour, og en rekke søknader om byggematerialer til fiskeriene er blitt behandlet.

3. kvartal 1951/52.

Fiskets gang.

Vintersildfiskeriene på Vestlandet ble som vanlig omfattet med stor interesse av fiskerne i dette distrikt og en antar at deltakelsen herfra i dette fiske var minst likeså stor som i foregående år. På grunn av de usikre fangstforhold i Egersund-distriktet i de senere år gikk silde-skøyterne herfra vestover allerede fra midten av januar av for å delta i storsildfisket på de nordlige felter for så å følge silden sydover. Takket være dette ble det gjennomgående en god silde sesong for de aller fleste av fiskerne som deltok fra dette distrikt, — selv om fisket også i år ved Egersund slo feil. Utenom garnlagene herfra deltok også to skøyter fra Flekkerøy i snurpenotfisket, men de var uheldige og oppnådde kun et mindre bra fangstresultat. Noen forsøk med pelagisk trål under vintersildfisket herfra — slik som i fjor — ble så vidt en vet ikke foretatt i år.

Snurpenotfisket etter torsk i Lofoten ble som bekjent i fjor forsøkt herfra av 2 skøyter som da oppnådde et ganske godt resultat. De samme 2 skøyter deltok også i fisket i år med godt resultat, og en regner med at også disse fartøyer vil komme til å delta i torskefisket i Lofoten kommende år.

Reketrålfisket i dette distrikt var i første halvpart av januar sterkt hemmet av dårlig vær, men ble fra midten av januar av og til utgangen av mars drevet med ganske gode resultater av de skøyter som foretrakk å drive dette fiske i distriktet fremfor å gå på sildefiske på Vestlandet.

Fjordsildfisket slo som vanlig til i midten av mars på Sørlandet og i Langesund-distriktet, og det oppnåddes jevnt gode fangster.

Sildestørrelsen 6—7 pr. kg.

De vanlige kyst- og skjærgårdsfiskerier ble også hemmet av været ved årets begynnelse, men det oppnåddes etterhånden relativt jevnt gode fangster av torsk, sei og lyr m. v. gjennom hele kvartalets restforløp.

Omsetningsforholdene.

Maksimalprisene for fisk ble ved årets begynnelse opphevet for dette distrikt, et tiltak som vakte stor tilfredshet hos fiskerne. Så vidt jeg kan dømme om resultatene av dette tiltak så har så vel fiskerne som forbrukerne fordeler av det. Fiskernes salgslag har således hatt anledning til å variere prisene noe etter som forholdene har måttet tilsi det, på den ene side slik at en har oppnådd en bedre lønnsomhetsbasis for enkelte av kystfiskeriene og på den annen side, for forbrukerne, slik at det er oppnådd bedre fisketilførsler og en bedre kvalitet for enkelte fiskesorters vedkommende i og med at prisene er blitt regulert slik at begge disse formål kunne oppnås.

Fiskerorganisasjonene. Den 18. og 19. mars avholdt Fjordfisk S/L sitt årlige representantskapsmøte i Fredrikstad og behandlet da den av styret forelagte årsberetning og regnskap fra foregående år samt en rekke saker for øvrig hvor en av de viktigste var de nye forretningsregler for laget, og andre spørsmål vedrørende omsetningen av fisk i lagets distrikt. Undertegnede som deltok i dette representantskapsmøte har som Statens kontrollør avgitt særskilt beretning om de saker m. v. som ble behandlet på dette møte. Den 27. og 28. mars avholdt Skagerakfisk S/L sitt årlige representantskapsmøte i Kristiansand S. Også her ble dette lags årsberetning og regnskap for foregående år gjennomgått og behandlet, likesom en rekke mer rutinemessige saker også fikk sin behandling på samme møte. Undertegnede var på det tidspunkt syk og derved forhindret fra å delta i forhandlingene, men som Statens kontrollør også for dette lag har jeg senere avgitt en særskilt rapport om dette lags virksomhet i det foregående år og om de saker som ble behandlet på nevnte representantskapsmøte.

Fiskeriinspektoraet. Arbeidsforholdene ved dette inspektorat i innværende kvartal har artet seg noe ekstraordinære.

På grunn av en ombygging av kontorlokalene i den bygning hvor undertegnede har sine kontorer, måtte inspektoratets arkiver og kontorsaker ryddes bort og stues sammen etter hvert som ombyggingen skred fram, likesom en under arbeidet også måtte flytte rundt under meget

primitive og vanskelige arbeidsforhold. Denne ombygging og omflytting tok sin begynnelse i de første dager av februar og er ved kvartalets utløp langt fra ferdig.

Arbeidsforholdet for inspektoratet ble enn videre vanskeliggjort ved at undertegnede ble syk og i lengere tid ikke hadde anledning til å møte på kontoret. Til tross for disse vanskeligheter ble det løpende arbeid holdt gående så langt forholdene gjorde det mulig.

4. kvartal 1951/52.

Fiskets gang.

Makrellfisket kom i år i gang til vanlig tid. Første fiskedag var 16. april da der innkom et par drivgarnsfangster til Kristiansand og Egersund. Drivgarnsfisket tok seg deretter opp, særlig i Haugesund-distriktet hvor det i år ble et rekordartet fiske. Etterhånden slo også fisket bra til på Sørlandet, og i første halvpart av mai også oppover langs hele Skagerak-kysten og i Oslofjorden. Gjennomgående ga drivgarnsfisket bra fangstutbytte i hele distriktet med nytt rekordkvantum på Vestlandet. Dorgefisket begynte i midten av mai på kyststrekningen Lindesnes—Svenskegrensen. Dette fiske ble noe værhindret og ble av den grunn ikke så rikt som fiskerne hadde ventet, men ga likevel et forholdsvis stort sluttkvantum. I første halvpart av juni var dette fiske meget betydelig og jevnt langs hele Skagerak-kysten. Snurpenotfisket begynte også i midten av mai, og ved juni måneds utgang begynte også landnotfisket. Ennå er det for tidlig å uttale noe nærmere om fangstresultatene for disse redskapsklasser.

Etter den foreløpig foreliggende statistikk er totalfangsten av makrell i hele Makrellagets distrikt pr. 30. juni ca. 9,6 mill. kg, hvilket er ca. 1 mill. kg mer enn i fjor.

Brislingfisket i Oslofjorden begynte i første uke av juni i Fredrikstad-distriktet, og fisket tok seg etterhånden opp i hele Oslofjorden. Fangstvirksomheten har vært noe hemmet av dårlig vær, hvilket særlig fikk innflytelse på fisket i ytre Oslofjord.

Pr. 24. juni anslås totalfangsten til ca. 75.000 skjegger brisling, et kvantum omtrent tilsvarende fjorårets.

Avtaket av varen har i år gått forholdsvis raskt unna, idet det er blitt sendt atskillig brisling til fabrikkene på Vestlandet, slik at nedlegningen til hermetikk har pågått kontinuerlig, så vel ved fabrikkene i Oslofjorden som på Vestlandet.

Rekefisket har pågått kontinuerlig gjennom hel kvartalets forløp med jevnt gode fangster. På grunn av vanskelige avtaksforhold for råraker til hermetisk nedlegning innenlands, har det siden midten av mai vært eksportert en del råraker til Sverige for hermetisk nedlegning der. En har i Sverige oppnådd ganske høye priser for rårakene.

Fjordsildfisket ga også ganske bra resultater i april og mai, men dette fiske ebbet som vanlig ut etter hvert som fiskerne gikk over til makrellfisket.

Hummerfisket har også i det forløpne kvartal vært holdt gående, — om enn i langt mindre målestokk enn i høstsesongen. Hummerprisene har stort sett vært tilfredsstillende.

De vanlige skjærgårdsfiskerier har vært drevet kontinuerlig med jevnt gode fangster på Sørlandet, — noe mindre bra resultater i Oslofjorden. Fangstene har vesentlig bestått av lyr og sei, delvis også av torsk og flyndre.

Fra dette distrikt deltok i mai måned 3 småtrålere i fisket etter torsk og kolje utenfor Finnmarkskysten. En av disse trålere er hjemmehørende på Flekkerøy og de to øvrige på Hvaler. Så vidt vites er det første gang farkoster fra dette distrikt har deltatt i Finnmarksfiske. Etter deltakernes uttalelser å dømme har de alle vært begeistret for dette forsøk, og deres fangstresultater må betegnes som tilfredsstillende. En tør regne med at resultatene for i år vil bevirke en større deltakelse herfra til neste år.

Fiskeomsetningen. Innenlandsomsetningen av makrell har hittil forløpt tilfredsstillende, og det samme tør sies for så vidt angår omsetningen av de øvrige fiskesorter. Også eksporten av fersk makrell og hummer og reker har forløpt tilfredsstillende, mens eksporten av frossen makrell viser betydelig økning i forhold til foregående år.

Fryserier, kjøleanlegg og ishus. I slutten av mai måned ble Arendal Fryselager A/S tatt i bruk, og fryseriet i Grimstad har fått lakefrysningsanlegg som øker kapasiteten ved dette anlegg betraktelig. Enn videre tør anføres at det nye pakkeanlegg og ishus som Norges Makrellag S/L har reist i Hvasser, var fullført og ble tatt i bruk fra makrellsesongens begynnelse i år.

Formelsfabrikasjon. Ved kvartalets slutt kunne Norges Makrellag S/L feire innvielsen av den ferdige formelsfabrikk i Randesund ved Kristiansand, — et anlegg som særlig makrellfiskerne og sildefiskerne i dette distrikt nærer store forhåpninger til. Dette anlegg vil etter alt å dømme kunne bevirke at en slipper å måtte stoppe makrellfisket, slik at dette kan pågå kontinuerlig gjennom hele sesongen. En nærer også det håp at dette anlegg vil kunne medvirke til en øket interesse for sildefiskeriene i Skagerak og Nordsjøen.

Spesielle tiltak til støtte og fremme av fiskeriene på Skagerak-kysten.

Gjennom «Skagerakkystens Fiskerifond», i hvilket fond undertegnede sitter som styreformann, er det i kvartalets løp utdelt flere bidrag til fiskeriformål. Åna-Sira Fiskerlag er således blitt tilstått som bidrag til oppsetning av et lysarrangement på havnen kr. 1.100. En fisker, Thorvald Hansen, Langøy, Spind, er blitt tilstått som bidrag til utbygging av molo på Langøy kr. 250. Østlandske Fiskeriselskap og Oslofjordens Fiskerlag

er i fellesskap tilstått som bidrag kr. 1.000 til utgivelse av en fiskernes historie for Skagerakkysten. Enn videre er Østlandske Fiskeriselskap tilstått som bidrag til å finansiere filmframvisning som et ledd i selskapets opplysningsarbeid kr. 1.250, og Oslofjordens Fiskerlag er blitt tilstått som bidrag til utslipning av levende spetteflyndre i indre Oslofjorden kr. 1.000. Endelig er fiskerne i Nevlunghavn tilstått som bidrag til støpning og planering av opphalingsplass for fiskesnekker kr. 400. De her anførte bidrag utgjør tilsammen en sum av kr. 5.000.

Sosiale tiltak. Den 19. mai ble det holdt et møte i Kristiansand av representanter for Østlandske Fiskeriselskap, Oslofjordens Fiskerlag, Fjordfisk S/L, Skagerakfisk S/L og Norges Makrellag S/L. I dette møte deltok også undertegnede. Møtet drøftet hvorledes en best kunne gjennomføre en trygdeordning for ulykkesramte fiskere og deres etterlatte. Det var enighet om at en ville få den billigste og smidigste administrasjonsordning ved å bygge trygdeordningen på lokale hjelpekasser, samtidig som en derved ville få den beste oversikt over behovet for støtte. Møtet var enig om at de faglige organisasjoner til gjennomføring av dette tiltak burde få seg tilstått årlige bevilgninger av de økonomiske organisasjoners overskudd og for øvrig søke å basere finansieringen på frivillige bidrag og bevilgninger. Møtet anbefalte overfor de interesserte organisasjoner at en burde gå til opprettelse av lokale hjelpekasser for hvert fylkesfiskerlagsdistrikt og at samtlige fiskere eller deres etterlatte bør få anledning til å nyte godt av hjelpeordningen når noen av dem måtte bli rammet av ulykker.

De faglige fiskerorganisasjoner i dette distrikt arbeider nå intenst med å få realisert sine planer for en sådan trygdeordning for ulykkesramte fiskere og deres etterlatte.

Inspektoratet. Som i min foregående rapport nevnt har det i vår foregått en ombygging av kontorlokalene i den bygning hvor undertegnede har sine kontorer. Denne ombygging ble først fullført ved april måneds utgang, — noenlunde samtidig med at også undertegnede var blitt så pass frisk igjen etter den sykdom jeg pådro meg i mars i år, at jeg kunne gjenoppta arbeidet på ordinær måte. De her nevnte forhold har bevirket forsinkelser og opphopninger av arbeid, som må tas igjen i den resterende del av året.

Tross disse ekstraordinære forhold har kontoret på best mulig måte søkt å holde det løpende arbeid så vidt mulig å jour. Imidlertid brakte en masse innmeldinger av åpne fiskefarkoster i forbindelse med gjennomføringen av registrering av andre småfarkoster i politiregistrene et ekstraordinært arbeidspress, slik at behandlingen av en rekke saker også av den grunn har måttet utsettes til roligere arbeidsforhold tillater en nærmere behandling av disse. Arbeidet med tildeling av byggematerialer til fiskeriformål har imidlertid gått i sin vanlige gang, og forholdene begynner i det hele tatt nå ved kvartalets slutt å rette seg noe opp.

